

Bảy Đêm Ma Mị

Contents

Bảy Đêm Ma Mị	1
1. Chương 1: Đêm Thứ Nhất: Người Ngoài Hành Tinh 1	2
2. Chương 2: Đêm Thứ Nhất: Người Ngoài Hành Tinh 2	3
3. Chương 3: Đêm Thứ Hai: 14/2 Đêm Tình Nhân	5
4. Chương 4: Đêm Thứ Hai: 14/2 Đêm Tình Nhân 2	8
5. Chương 5: Đêm Thứ Hai: 14/2 Đêm Tình Nhân 3	9
6. Chương 6: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình	12
7. Chương 7: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 2	15
8. Chương 8: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 3	17
9. Chương 9: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 4	19
10. Chương 10: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 5	22
11. Chương 11: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên	24
12. Chương 12: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên 2	25
13. Chương 13: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên 3	27
14. Chương 14: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên 4	29
15. Chương 16: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên 6	31
16. Chương 17: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên 7	32
17. Chương 18: Đêm Thứ Tư: Dây Học Trong Trang Viên 8	35
18. Chương 19: Đêm Thứ Năm: Lang Sủng	39
19. Chương 20: Đêm Thứ Năm: Lang Sủng 2	41
20. Chương 21: Đêm Thứ Năm: Lang Sủng 3	42
21. Chương 22: Đêm Thứ Năm: Lang Sủng 4	44
22. Chương 23: Đêm Thứ Sáu: Phản Bội 1	45
23. Chương 24: Đêm Thứ Sáu: Phản Bội 2	47
24. Chương 25: Đêm Thứ Sáu: Phản Bội 3	50
25. Chương 26: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khóa Thân	52
26. Chương 27: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khóa Thân 2	54
27. Chương 28: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khóa Thân 3	55
28. Chương 29: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khóa Thân 4	57

Bảy Đêm Ma Mị

Giới thiệu

Editor: Lục Nặc Thể loại: Hiện đại, Incest, Nhân thú,... Cao H+++Nội dung chính của câu chuyện nói về những giấc mơ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bay-dem-ma-mi>

1. Chương 1: Đêm Thứ Nhất: Người Ngoài Hành Tinh 1

Phần: MộtEditor: Lục Nặc “Chòm sư tử... mưa sao băng...”

Bên tai là tiếng radio đang đưa tin, Diệu Diệu đẩy cửa sổ ra, tựa đầu nhìn ra bên ngoài, trên bầu trời đêm có vô số vệt sao băng bay xẹt qua. Cô lập tức nhắm mắt ước nguyện: Xin trời cao cho tôi gặp được một đại soái ca, không cần biết bao nhiêu tuổi! Tốt nhất có thể...

Không hiểu tại sao, trong đầu cô hiện ra cảnh tượng mà đến chính cô cũng cảm thấy muốn phun máu mũi.

Không nên không nên! Ước nguyện xong cô ngẩng đầu, cảm thấy mỹ mãn mới bắt đầu cởi giáo phục, thay váy ngủ.

“Dáng người rất được ~ cô thật sự tin tưởng ước nguyện mưa sao băng hả?”

Vừa mới mặc xong váy ngủ thì nghe thấy một giọng nói xa lạ truyền tới từ cánh cửa sổ phía sau giọng nói dễ nghe của một người đàn ông.

Diệu Diệu quay đầu lại, một gương mặt vô cùng đẹp trai liền chiếm cứ toàn bộ tầm mắt của cô.

Làn da vô cùng mịn màng thanh khiết, tóc dài màu xanh tung bay trong gió, khoe miệng kiêu ngạo của hân sau khi đánh giá toàn bộ thân thể linh lung của thiếu nữ xong, càng rõ nét hơn.

“A !” Diệu Diệu còn chưa kịp thét chói tai thì tay của người kia đã nhanh chóng bưng kín miệng của cô, nhú mồm nói: “Những cô gái địa cầu các cô đều thích thét chói tai như vậy sao?”

Cô gái địa cầu? Hân không phải là người ngoài hành tinh đấy chứ? Diệu Diệu sợ hãi khi nhìn thấy đôi tai của đối phương, tin tưởng mình không có nhìn lầm.

Đối phương cười tủm tỉm đến gần bên tai cô nói: “Chỗ tôi không có dầu, không về được chòm sao sư tử. Cô giúp tôi, được không?”

Sau khi chắc chắn Diệu Diệu sẽ không thét chói tai một lần nữa, người kia mới buông lỏng tay ra.

“Xưởng sản xuất dầu không ở trong này, nó ở phía dưới kia cơ”. Diệu Diệu há mồm hô hấp, cô thật sự sợ hãi.

“Trong vòng 400m quanh khu nhà trọ này chỉ có duy nhất một xưởng đó thôi”. Cô bổ sung thêm.

“Phía dưới?” Có điều thật kỳ quái, đối phương chẳng những không đi mà ngược lại còn tiến thêm một bước về phía cô, trong con ngươi màu xanh thẫm hiện lên sự thèm muốn đói khát, “Tôi muốn là phía dưới này nè”. Vừa dứt lời, tay hân liền không chút khách khí vói vào trong váy ngủ của cô, tay kia thì dùng sức vuốt ve hai vú của Diệu Diệu.

Oa! Người ngoài hành tinh này muốn làm gì thế? Diệu Diệu đỏ mặt nghĩ, cô giận dữ mắng: “Anh muốn làm gì vậy?”

“Tôi muốn thêm chút dầu!” Người ngoài hành tinh đẹp trai kia càng xâm nhập sâu hơn, ngón tay của hân giống như có một loại năng lực nào đó, những nơi bị hân chạm tới, Diệu Diệu liền cảm thấy nóng rực, thân thể của cô giờ phút này thật là lạ, giống như có một ngọn lửa không biết tên đang bắt đầu nhen nhóm.

“Anh, anh mau dừng lại!” Nhớ hồi trước có xem qua sách và video, Diệu Diệu bất an vặn vẹo thân thể của mình. Cô biết bọn họ đang làm gì. Cứ cho là vừa rồi cô mới cầu nguyện trước mưa sao băng đi chẳng nữa thì chuyện này cũng tới quá nhanh rồi, thật sự không biết phải làm thế nào!

2. Chương 2: Đêm Thứ Nhất: Người Ngoài Hành Tinh 2

Phần: HaiEditor: Lục Nặc Vị khách xa lạ này cười “Hắc hắc”, sau đó bắt đầu nắn bóp hai vú của Diệu Diệu, tạo thành các loại hình dạng khác nhau, từng đợt cảm giác tê dại giống như điện lưu làm hô hấp của Diệu Diệu trở nên dồn dập, cô có thể cảm nhận được cơ thể mình đang dần nóng lên. Khi người xa lạ này dùng tay cách quần nhỏ vuốt ve chỗ mẫn cảm của cô, theo bản năng cô cố gắng ngăn cản cái tay đang xâm phạm kia lại.

“... Dừng lại... Dừng lần mò nơi ấy...” Sự việc xảy ra vô cùng bất ngờ cho nên cô chưa kịp chuẩn bị tâm lý thật tốt.

“Dừng lại? Phụ nữ trên địa cầu thật là kỳ quái, rõ ràng muốn đến đòi mạng, vậy mà... Tôi còn ngửi được hương vị trong tiểu huyết của cô. Xem, cô đã ướt đầm đến mức này rồi”. Bàn tay của đối phương đẩy quần lót ren trắng như tuyết của cô ra, một ngón tay trực tiếp xâm nhập vào nơi âm u ẩm ướt.

“... A!” Diệu Diệu kinh hãi thét lên một tiếng, gương mặt của cô hồng rực, sau khi đối phương rút ngón tay thứ hai vào, cô cảm thấy thân thể của mình giống như sắp nứt ra rồi, nhưng kèm theo đó cũng là một loại thoải mái kỳ diệu.

“Đợi lát nữa nhất định cô sẽ thích loại cảm giác này”. Đối phương vẫn cười tủm tỉm, hần đẩy Diệu Diệu ngã xuống giường, ngón tay nhẹ nhàng rút ra rút vào, nhưng không trọc phá tấm màng đỏ của người con gái.

Áo ngủ mỏng manh trên người Diệu Diệu bị vò nát.

“Thật vương vếu” Nam tử nhỏ giọng trách móc, hần vén áo ngủ của Diệu Diệu lên, sau đó thuận thực cởi ra giúp cô, hai vú trắng nõn mịn màng nhanh chóng hiện ra trước mặt hần. Điểm đỏ kiêu diễm kia làm đôi mắt của người đàn ông sáng ngời, kim lòng không được bắt đầu mút vào.

“A... A... A...” Diệu Diệu thật sự không chịu nổi, nộn nữ thì bị mút, hạ thân thì bị khoái cảm rút ra rút vào chiếm cứ, chỉ chốc lát sau thể mà lại nghênh đón cao trào lần đầu tiên. Yêu dịch của cô phun hết ra ngoài, làm ướt toàn bộ bàn tay của người đàn ông.

Ha ha. Người đàn ông thần bí này dùng đầu lưỡi liếm hết toàn bộ chất lỏng trên bàn tay ướt nhep, Diệu Diệu then thùng ôm mặt không dám nhìn. Thật kém cỏi, mình lại ra nhanh như vậy...

“Dầu của cô rất nhiều ~” đôi mắt lục sắc xinh đẹp chớp chớp, sau đó người đàn ông đặt hai chân trơn bóng của Diệu Diệu lên vai mình, đầu lưỡi giống như linh xà bắt đầu liếm láp cánh hoa ướt át của cô.

“Xưởng sản xuất dầu ở dưới kia... Ách... Anh... Nơi đó rất bẩn, không phải nơi đó...” Diệu Diệu định giải thích với hần, nhưng đầu cô bị chuyện xảy ra bất thành linh này khiến cho choáng váng trống rỗng, sau đó lại phát hiện nơi đó của mình bị người này mút mát... Đôi mắt của cô khép hờ, cái miệng nhỏ nhắn phẫn nộn phun ra những tiếng rên rỉ yêu kiều vừa giống như cự tuyệt lại vừa giống như vui thích khi bị trêu chọc như vậy.

Người đàn ông đang liếm hấp hạ thể của cô thì ngược lại, càng ngày càng hưng phấn. Sột xoạt vài tiếng, hần lưu loát cởi quần áo, lộ ra thân thể khiêu gợi của mình.

Diệu Diệu lập tức bị ấn ký màu lam nhạt trước ngực hần hấp dẫn, nhưng tiếp theo nàng ý tứ đến xem như hoàn toàn cùng này xa lạ soái ca trần trụi tương đối, trong lòng vừa khấn trương lại vừa chờ mong.

“Tôi đã nghiên cứu các cô được một thời gian khá lâu, giống như dùng cái này có thể khiến cho các cô ra càng nhiều dầu”. Người đàn ông híp mắt sắc tình, cầm cương cứng cực đại của mình lên.

Lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy đồ vật này, Diệu Diệu khó có thể tưởng tượng được, thứ này lại lớn như vậy, thật sự có thể đi vào thân thể của mình sao? Làm không tốt có phải sẽ chết không.

Sự khiếp sợ của cô rất nhanh đã bị nụ hôn sâu của người đàn ông này ngăn lại, hần vừa hôn, vừa dùng thô to của mình vuốt vuốt ve nơi riêng tư của cô.

“Ngô... Ngô!” Diệu Diệu cảm thấy dưới thân có một dòng nước ấm áp trào ra, thứ đó của người đàn ông đang vuốt ve hoa tâm khiến cho toàn thân cô run lên. Hai tay cô không tự chủ được vòng lên ôm lấy tấm

lưng trần bóng loáng của hắn, mê loạn sờ soạng, cô thể mà lại bắt đầu tưởng tượng đến khoái cảm khi thứ kia xỏ xuyên qua cơ thể của mình.

“Không sai biệt lắm”. Bỗng nhiên, phía sau người đàn ông phóng ra hơn mười sợi râu mềm mại, quấn quanh thân thể của Diệu Diệu, trên từng sợi râu đều có đầy đặc những hoa văn ẩn ký kỳ lạ, đỉnh râu thì trông rất giống thô to của người đàn ông.

“... Này... Đây là cái gì thế! Ách...” trong phút chốc Diệu Diệu liền thanh tỉnh, nhưng sau đó lại bắt đầu chìm đắm bên trong dục cảm mãnh liệt. Những sợi râu này có cái cuốn lấy cánh tay của cô, có cái lại cuốn lấy hai vú mềm mại, mũi nhọn của sợi râu còn cố ý khiêu khích nhũ hoa gợi cảm, có cái lại chạy loạn trên cơ thể cô, còn có cái lại hỗ trợ thô to của người đàn ông vỗ về chơi đùa cô.

“... Thưa... Thoải mái...” Hai chân của cô quăn chặt lấy thắt lưng người đàn ông, có một sợi râu thừa cơ vòng qua hông nhỏ căng mịn, đang chuẩn bị vọt vào bên trong lỗ nhỏ thì người đàn ông vội vàng ngăn cản sợi râu không an phận kia lại: “Đừng nóng vội”. Người đàn ông cầm kiên định thô to của mình, vững vàng đặt trước hoa tâm, sau đó động thân một cái, lấy tốc độ chớp nhoáng phá tan tấm màng mỏng mảnh, cắm vào nơi sâu nhất trong thân thể cô gái.

“A! Đau quá! Đau!” Máu từ chỗ hai người ân ái chảy ra, không nghĩ tới lần đầu tiên lại đau như thế, Diệu Diệu đau đến nỗi muốn đẩy người đàn ông đang làm loạn trên người mình ra, có điều lúc này xúc tủa lại quăn chặt lấy cô, phục vụ vì chủ nhân của chúng nó. Người đàn ông dùng sức đưa đẩy, mỗi một lần đều làm cho nội tạng bên trong Diệu Diệu như muốn nứt vỡ. Máu và dịch nhầy dung hợp lại với nhau, Diệu Diệu đau đến nỗi “Ồ ồ” khóc to.

“Đừng khóc, chờ thêm chút nữa cô sẽ thấy thoải mái. Phụ nữ địa cầu đều như vậy... Ách! Nhanh a! ...” Người đàn ông vừa thở hổn hển vừa nói, gằm nhẹ, bắt đầu đưa đẩy, thân thể phụ nữ địa cầu vô cùng kỳ diệu, so với tình cầu của hắn thì mềm mại yêu thích hơn nhiều.

Diệu Diệu vẫn tiếp tục nức nở, nhưng chỉ chốc lát sau, cô liền phát hiện cái loại đau đớn này dần dần chuyển thành tê dại, khoái cảm khiến người ta phải cuồng loạn.

Giường của cô theo động tác làm tình kịch liệt của hai người mà rung lên mãnh liệt.

“Ngô... Ngô... Nhanh lên...” Không thể khống chế nổi cảm xúc của mình, những từ ngữ dâm loạn bắt đầu tràn ra khỏi khóe miệng cô. Xem này, những sợi râu ban đầu chỉ quăn lấy làm hai người kết hợp chặt chẽ với nhau giờ đây giường như vừa sống lại, một cái trong đó đã chui vào trong miệng Diệu Diệu, mãnh liệt rút ra đút vào, còn một cái khác thì lại hưng phấn cắm vào trong lỗ nhỏ của Diệu Diệu.

“Ách!” thân thể của Diệu Diệu hưng phấn đến nỗi toàn thân căng cứng. Lỗ nhỏ của cô bị sáp! Trong miệng còn tràn ngập một cái khác! Móng tay của cô đâm vào trong da thịt người đàn ông, từng giọt máu màu lam chậm rãi chảy ra.

Người đàn ông hưng phấn gằm nhẹ một tiếng, mãnh liệt sáp nhập, rút ra, tần suất càng ngày càng nhanh!

“Ngô ngô!” Diệu Diệu chỉ có thể phát ra tiếng rên rĩ rầu rĩ, cô cảm thấy thân thể của mình đã bị người kỳ quái này biến nó trở lên dâm loạn rồi. Bên tai nghe được tiếng hai cơ thể đang va chạm vào nhau, hạ thể bị xỏ xuyên đến nỗi mật dịch bay tán loạn, nội tạng trong thân thể giống như sắp bị cự bổng kéo ra ngoài vậy, một cỗ nhiệt lưu mãnh liệt không ngừng tràn lan khắp toàn thân.

Người đàn ông này và cái thứ kia thật tuyệt... Diệu Diệu đang trong cơn sung sướng mê loạn nghĩ.

Bạch! Bạch! Bách! Bạch! Tiếng va chạm vang lên liên miên không dứt.

“Cô quá tuyệt vời! A! A! ...” Người đàn ông tận tình hưởng thụ khoái hoạt do cô mang tới, dùng sức sáp tiểu huyết của cô gái, hắn sắp không nhịn được rồi, hắn muốn bắn ra...

“Phốc!” Hai người đồng thời đạt được cao trào, thô to đang ở trong hoa huyết của cô dẫn đầu bắn ra thứ chất lỏng màu trắng, tiếp theo là những sợi râu kỳ quái kia cũng phun ra chất lỏng đặc sệt ấy, miệng Diệu Diệu, hoa huyết, còn cả lỗ nhỏ kia nữa, hai vú đầy đà, bụng, đôi chân, toàn bộ đều lây dính thứ chất lỏng đặc sệt kia.

“Tên của cô là gì?” Sau khi cao trào qua đi, những sợi râu quay trở lại lưng hần, ngưng tụ thành một đồ án cái kỳ quái.

“Diệu Diệu...” Cao trào vừa lui, mặt mày Diệu Diệu vẫn đỏ bừng như vậy.

“Diệu Diệu à...” Người đàn ông giống như đang suy nghĩ điều gì đó, môi của hần bao trùm lên phần môi của Diệu Diệu, đầu lưỡi mềm mại ẩm ướt vươn tới thâm nhập vào trong khoang miệng ngọt ngào, nồng nàn hôn sâu, sau đó mới lưu luyến buông Diệu Diệu ra. Diệu Diệu bị hần hôn đến nỗi đầu choáng mắt hoa.

“Tên của tôi để lần sau sẽ nói cho cô”. Khóe môi của hần tà ác nhếch lên.

“Còn có lần sau sao? ...” trong lúc nhất thời Diệu Diệu vô cùng ngạc nhiên.

Ha ha. Người đàn ông cười khế sau đó mặc lại quần áo, tiêu sái phát phát tay, liền nhảy ra ngoài cửa sổ.

Diệu Diệu rời khỏi giường chạy nhanh nhìn ra ngoài cửa sổ, chỉ thấy một vệt sao băng xẹt qua phía chân trời, còn bóng dáng người kia thì đã biết mất rồi.

Cô liếc mắt nhìn lạc hồng trên giường, sau đó sờ lên đôi môi của mình, hương vị của người đàn ông kia vẫn còn đang phảng phất đâu đây.

Chuyện này không phải mơ đúng không... Cô tự hỏi bản thân.

Một đêm này, rất nhiều chuyện đã thay đổi.

3. Chương 3: Đêm Thứ Hai: 14/2 Đêm Tình Nhân

Phần: Một Editor: Lục Nặc Hôm nay là ngày lễ tình nhân ... Vu nữ thực tập sinh, Bích Phi từ trong phòng thí nghiệm ma pháp đi ra, nhìn cả học viện vu nữ đều tràn ngập bong bóng trái tim màu hồng phấn và khắp nơi trong tòa thành thị này đều là những đôi tình lữ, cô mới ý thức được hôm nay là ngày lễ tình nhân. Vì cuộc thi khùng bố của học viện vu nữ sắp tới, nên cô đã vui đầu vào nghiên cứu, chờ đến khi cô hoàn thành, đủ để bản thân không cần lo lắng, mặt xám mày tro thì cô mới mở miệng phát hiện ra bản thân mình và cái thế giới hạnh phúc này thật chẳng có gì phù hợp.

Cô chạy một mạch về ký túc xá giành cho vu nữ, vừa mở cửa ra thì nhìn thấy nữ sinh cùng phòng với cô đang vận động kịch liệt với một nam sinh khác.

“Ba!” Bích Phi quyết định thật nhanh đóng cửa lại, cô không muốn bị lửa nóng trong phòng đốt tới thân.

Trời ạ! Có nhà mà không thể trở về

~Cô lại chạy về phòng thí nghiệm ma pháp, đang chuẩn bị bước vào thì nhìn thấy dưới thân thầy giáo ma Pháp anh tuấn tiêu sái bất phàm có một nữ sinh xinh đẹp, bọn họ cũng đang làm vận động pít tông kịch liệt. A a a, Bích Phi nhận ra người con gái đó, cô ấy chính là nữ sinh thiên tài cả năm cấp, là người được hoan nghênh nhất trong học viện vu nữ.

Dựa vào! Vậy mà thầy giáo ma Pháp cũng có thể hạ trảo được! Nếu nam sinh trong học viện vu sư mà biết chuyện này chắc chắn sẽ khóc thét lên mất.

Bích Phi buồn bực đóng cửa lại.

Hôm nay, có phải sẽ không có nhà để về hay không?

Cô ngao ngán ngẩng đầu nhìn trời, trên những cây chổi là những cặp trai tài gái sắc. Có chút buồn bực, cô một mình bước đi trên con đường dài, trong lòng cảm thấy chua xót.

“Này, có hứng thú với thí nghiệm ma pháp này không?” Không biết ở đâu chui ra một người xa lạ đang cười tủm tỉm đưa cho cô một tờ giấy, “Ma pháp tự tìm một tình nhân cho mình trong ngày lễ tình nhân ~ một ân huệ đặc biệt!”

Bích Phi nhìn tờ giấy ma pháp kia xong, mặt liền đỏ lên, cô chưa từng nhìn thấy loại ma pháp này bao giờ. “Trong bóng đêm cô độc và nhỏ bé này, cô lại phải vượt qua nó một mình, thật sự rất đáng thương đấy!” Người xa lạ kia bày ra dáng vẻ đồng tình nói.

Nghe thấy những lời này của người xa lạ kia, Bích Phi nhớ lại hôm nay mình đã nhìn thấy rất nhiều trường hợp kịch liệt, cô có thể dự cảm được nếu bản thân vượt qua ngày này một mình, thì ngày hôm sau nhất định sẽ lọt vào sự cười nhạo của những vụ nữ thực tập khác. Chắc chắn bọn họ sẽ nói, ngày hôm qua bọn họ và bạn trai có bao nhiêu sung sướng, sau đó bắt đầu nghiên cứu thảo luận vì sao Bích Phi lại không có bạn trai, rồi trưng ra cái vẻ mặt đồng tình nhìn cô.

Tôi – không cần – các cô – đồng tình!

Bích Phi khẽ cắn môi, lấy tiền trong túi ra, mua luôn tờ giấy đó.

Chẳng qua, hai giờ sau khi mua, cô bắt đầu thấy hối hận, thật muốn lấy gạch đập vào đầu mình.

Bích Phi tìm một nơi yên tĩnh, bắt đầu vẽ ma pháp trận, niệm pháp chú, có điều, đã mấy tiếng đã trôi qua rồi, vậy mà ma pháp trận một chút phản ứng cũng không có! Nửa thân ảnh cũng không nhìn thấy, chứ đừng nói cái gì mà tình với chả nhân!

Cô cảm thấy mình thật ngốc nghếch. Lời nói của người bán hàng rong bên đường, khẳng định không thể tin tưởng được, nhưng tại sao ban nãy cô lại tin thế không biết? Nhớ tới số tiền này có thể mua được một đồng cánh gà hương cay, cô lại vô cùng hối hận.

“Kẻ lừa đảo! Kẻ lừa đảo! Kẻ lừa đảo!” Cô tức giận mắng to.

Sau khi cô mắng xong ba tiếng, thì nghe thấy ‘Oành’ một tiếng, một trùm ánh sáng trắng đột ngột xuất hiện trong ma pháp trận, ma pháp khởi động!

Cùng lúc đó, trong ma pháp trận truyền ra một giọng nam trầm ngập tà tính “Ai là kẻ lừa đảo?”

Đập vào mặt là một hơi thở tà ác, Bích Phi cảnh giác lùi về phía sau vài bước, chần chú nhìn vào ma pháp trận.

Là người? Hay là quái vật? Quả nhiên hàng rong không thể tin tưởng một cách tùy tiện được.

“Xoát xoát xoát” đột nhiên khoảng không phía trên ma pháp trận bắt đầu nổi gió, Bích Phi phải nâng tay ngăn lại, từ bên trong khe hở cô có thể nhìn thấy một đôi cánh to màu đen!

... Không phải đã triệu hồi ra một con quái vật đấy chứ!

“Cô, còn chưa trả lời vấn đề của ta”. Giọng nói kia lại vang lên.

Bích Phi buông tay xuống, dừng cảm đi lên phía trước, sau đó trấn kinh tại đường trường.

Đẹp quá, đẹp quá, ma vật nam tính này đẹp quá, bên dưới mái tóc ngắn màu đen là một đôi mắt nhỏ dài tà mị tản mát ra hơi thở mị hoặc. Lại cẩn thận quan sát, đồng tử của hắn là màu lưu ly xinh đẹp. Đôi cánh màu đen phía sau hắn duỗi ra, vẫy mạnh tạo thành từng trận từng trận gió lớn.

Chẳng qua, tại sao bên người hắn lại có nhiều ma vật nữ tính quyến rũ như vậy?

“Thích vẻ đẹp của ta, cho nên không nói ra lời sao?” Ma vật nam tính kia bay lại gần Bích Phi, gần như là chớp mũi đối chớp mũi nhìn cô nói, “À, trước tiên tự giới thiệu, tên của ta là Glasgow Manchester”.

Vành tai bên phải của Glasgow Manchester gắn một chiếc hoa tai bằng bảo thạch lưu ly, ánh sáng lóe ra đẹp đẽ chói mắt giống như nụ cười của hắn vậy.

Glasgow Manchester? Là một trong ba Ma quân cường đại nhất thế giới này!

Sau khi Bích Phi nghe được cái tên này, quả thật có chút ngốc lảng. Mãi cho tới khi một ma vật nữ tính bên cạnh Glasgow Manchester sau khi đã đánh giá toàn bộ thân thể của cô từ trên xuống dưới thì lộ ra ánh mắt khinh bỉ nói: “Ma quân, người thực sự phải làm tình nhân một ngày của xấu nữ giống như cái bánh bao thịt này hay sao? Không cần đánh đố với người kia không được ạ”

Bánh bao thịt? Xấu nữ?

Hai từ này có lực ảnh hưởng rất mạnh đối với dây thần kinh của Bích Phi, cuối cùng cô cũng thanh tỉnh vài phần.

Bánh bao thịt lúc bình thường do mãi mê nghiên cứu cho nên cô có thói quen hay ăn đồ ăn vặt, ăn nhiều, nhất là bánh bao nhân thịt. Nhưng mà bánh bao nhân thịt có rất nhiều dinh dưỡng phải không? Thích ăn bánh bao thịt rất hiếm có hả!

Xấu nữ chẳng qua người ta bình thường một chút thôi, vành mắt đen hơn một chút mà thôi!

Hơn nữa... Mọi người trong học viện vu nữ đều biết cái gì cũng có thể chọc chứ không thể chọc vào bạo thần khó tính nhất học viện vu nữ Bích Phi!

“Abracadabra! (chú ngữ) lôi chi điện!” Bích Phi vung tay lên, đọc một câu chú ngữ, nháy mắt sau một tia chớp khổng lồ bỗng trúng đầu ma vật nữ tính vừa rồi, thuận lợi đánh cho ma vật nữ tính kia đen thui, tặng miễn phí hiểu quả một ngày tám nắng.

“Oa...” Ma vật nữ tính kia bị tia sét khủng bố này đánh trúng, khó có thể tin được dáng vẻ của mình đột nhiên trở nên xấu xí như vậy, thế là vừa gào khóc vừa vội vã chạy vào trong ma pháp trận, chuẩn bị đi làm đẹp.

Còn kẻ nào dám nói tôi là bánh bao thịt, xấu nữ nữa không?

Ngày lễ tình nhân đến cả tình nhân cũng không có, còn triệu hồi một Ma quân khủng bố cộng thêm một đồng ma vật nữ tính ra để xem thường mình, ruột gan Bích Phi bùng nổ rồi, cô dùng dùng ánh mắt tàn khốc, thô bạo, căm tức này nhìn những ma vật nữ tính còn lại.

Oa oa oa

~ mấy ma vật nữ tính còn lại lập tức sợ tới nỗi cuống cuống chạy vào trong ma pháp trận để trở về một thế giới thể giới ác ma.

Glasgow Manchester bình tĩnh vỗ tay, hân hoan với vu nữ giống như chiếc bánh bao nhân thịt này sinh ra một chút hứng thú, cười tủm tỉm nói: “Lực lượng của cô rất cường đại, có muốn suy nghĩ một chút không, hôm nay ta làm tình nhân của cô? Nói cho ta biết tên của cô, coi như thay cho sự đồng ý”.

“... Ai...?” Bích Phi không nghĩ tới sau khi mình trở lên cuồng bạo, cái tên Ma quân này lại không bị mình dọa chạy mất, thật ra, tuy rằng hân là ma vật, nhưng dáng vẻ vô cùng đẹp trai. Có điều nếu người ta biết hân là Ma quân, vậy thì toàn bộ giới Vu sư chỉ sợ sẽ đại loạn mất. Người xa lạ kia tốt đến kỳ quái, thế mà lại cho cô ma pháp trận đặc thù như thế.

Bích Phi do dự nói: “Anh hãy xuất hiện với ngoại hình của nhân loại bình thường đi, nếu anh có thể làm được như những gì tôi nói, vậy thì tôi sẽ nói cho anh biết tên của tôi”.

“Ha ha. Cho dù có biến thành người thường thì chẳng nữa, thì người khác vẫn sẽ chú ý tới ta thôi ~” Glasgow Manchester không chê phiền, hân thu hồi lỗ tai và cánh của mình, thay một bộ quần áo vô cùng đơn giản, từ không trung rơi xuống trước mặt Bích Phi.

“Như vậy đã được chưa? Nói cho ta biết, tên của cô”. Glasgow Manchester mỉm cười nói.

A... Biến thành nhân loại mà hân vẫn đẹp trai như vậy...

“Tôi gọi là Bích Phi”. Bích Phi xấu hổ trả lời. Trong lòng cô vui tung bừng, nếu dạo quanh học viện một vòng, khẳng định có thể làm cho mọi người chấn động đấy.

Vì Glasgow Manchester là ma quân cho nên mình để GM xưng ‘ta’ nhé

4. Chương 4: Đêm Thứ Hai: 14/2 Đêm Tình Nhân 2

Editor: Lục Nặc Đạo chơi không có mục đích ngoài đường với Glasgow Manchester, khoảng cách giữa hai người từ đầu tới cuối đều bảo trì đúng một thước, tình huống như vậy đã giằng co tới gần một giờ đồng hồ rồi. Bích Phi buồn bực nhìn đám nữ sinh đông đến nỗi không thể đếm được kia, hình như bọn họ không hề cảm giác được sự tồn tại của cô thì phải, họ chỉ nhăm nhăm vây quanh cái tên Glasgow Manchester này. Cuối cùng cô đành phải kéo Glasgow Manchester đến một góc nhỏ hẻo lánh, Bích Phi yếu ớt hỏi: “Glasgow Manchester, trước kia anh đã từng hẹn hò bao giờ chưa?”

“Hẹn hò hả”. Glasgow Manchester nâng cằm, quay đầu nhìn Bích Phi, hần cố ý kéo dài giọng điệu trả lời, “Bình thường những cuộc hẹn hò của ta chỉ kéo dài phớt phớt”.

“Ai? Hẹn hò trong một phút?” Mặc dù chưa chính thức biết thế nào là yêu, nhưng đối với chuyện hẹn hò thì Bích Phi cũng có chút định nghĩa rõ ràng, đột nhiên cô cảm thấy cái tên Glasgow Manchester đang đứng trước mắt này có vẻ vẫn còn là một tên Ma quân đơn thuần.

“Đúng vậy, một phút hẹn hò, sau một phút, ta sẽ đi vào”. Khuôn mặt xinh đẹp của Glasgow Manchester từ từ tới gần Bích Phi, hơi thở từ đôi môi gợi cảm của hần chạm rai phả lên gương mặt của cô.

“Cái gì... cái gì đi vào?” Đối mặt với việc Glasgow Manchester đột nhiên tới gần, mặt Bích Phi đỏ bừng.

“Đương nhiên là thứ kia của ta”. Glasgow Manchester ôm lấy thắt lưng của Bích Phi, Bích Phi cảm thấy chiếc váy vu nữ của mình đang bị một thứ gì đó vén lên, cúi đầu nhìn thử, hóa ra là chiếc đuôi ác ma một cái đuôi màu đen xinh đẹp.

“Phụ nữ chẳng có ai cự tuyệt ta”. Glasgow Manchester hoàn toàn chế trụ Bích Phi, hần dè cô lên trên tường trong góc nhỏ, cái đuôi của hần cách quần lót vuốt ve đóa hoa mảnh mai gợi cảm của cô. Từng đợt tê dại truyền đến, Glasgow Manchester phát hiện cái đuôi của mình bị điện giật tê tê, nên vội vàng thu lại, cảm thấy ngoài ý muốn hần hỏi: “Không phải cô đặt chú ở nơi đó đấy chứ?”

Khuôn mặt Bích Phi bay lên hai rặng mây đỏ, may mắn chú ngữ này nhắc nhở cô, hiện tại cô đang cùng Ma quân hẹn hò, cô phải thanh tỉnh một chút. Thực ra, cô chỉ muốn hẹn hò mà thôi, chuyện đại nghịch bất đạo như phát sinh quan hệ với người Ma giới, cô không dám làm. Nếu có làm, chắc hẳn ngay cả kiếp sau cô cũng đừng mong đầu thai làm vu nữ nữa. Quả thật cũng bởi vì vu nữ trong học viện rơi vào ma trảo của ma vật nhiều lắm, trên người mình cũng có một vài ma pháp, nhưng không ngờ lại dùng đến trong cái trường hợp này. Lâu không dùng tới, cô nhất thời quên mất bản thân từng niệm chú lên thân thể của chính mình.

“Ma lực của cô làm ta muốn ăn cô đấy ~” Bỗng dưng Glasgow Manchester có một loại nhận thức mới về nữ sinh bánh bao trước mắt này. Hần trước kia, chỉ cần mười giây là có thể làm cho một người phụ nữ mê mẩn tự nguyện giựt vào trong ngực hần, chỉ có Bích Phi mới có năng lực ngăn cản lại sự đụng chạm của hần.

Cuối cùng cũng có chút khiêu chiến. Hần định mạnh mẽ phá giải bình chương trên người Bích Phi, nhưng Bích Phi lại đi trước một bước, phát động chú ngữ.

Giam cầm!

Động tác của Glasgow Manchester hoàn toàn bị đình chỉ, Bích Phi thoát khỏi ôm ấp của hần, phải mất vài giây sau, hần mới có thể cự động lại bình thường.

Ấn? Hần nheo đôi mắt mày lưu ly lại, năng lực của Bích Phi thực sự vượt qua tưởng tượng của hần, nhưng hần bị cô triệu hồi đến, cho nên...

“Đầu óc anh chỉ toàn những chuyện như vậy sao? Thứ tôi muốn là hẹn hò chân chính!” Bích Phi thở phà phì phát điên nêu ra những ví dụ thường gặp nhất, ví dụ như tặng hoa cho cô, đưa cô đến công viên trò chơi, đưa cô đi xem phim, đưa cô tới bờ biển, ngồi chung chõ với cô, bay lượn dưới ánh trăng.

“Nhưng mà, kết cục cuối cùng không phải đều như nhau sao?” Nghe hết một đồng lớn những ví dụ của Bích Phi, Glasgow Manchester mặt nhăn mày nhíu hỏi, có chút không hiểu vì sao nhân loại yêu đến yêu đi lại phiền toái như vậy, nhất là con gái nhân loại. Không phải hần chưa từng chơi đùa với con gái nhân loại, nhưng những người đó luôn chủ động dán lên người hần, sau khi cao trào qua đi còn hỏi “Hần yêu họ chưa

đủ”. Nếu kết quả cuối cùng vẫn là lên giường, vậy thì cứ trực tiếp lên giường luôn không được sao. Con gái ma giới đều như vậy, không giống nhân loại, thật phiền toái.

Sớm biết rằng còn phải làm những chuyện linh tinh kia, hẳn đã chẳng thêm để ý tới lần triệu hồi này, cùng nhóm phụ nữ của hắn yêu yêu còn vui vẻ hơn.

Câu trả lời của Glasgow Manchester khiến Bích Phi không còn gì để nói, đột nhiên cô hạ quyết tâm, quay đầu chạy khỏi góc nhỏ u ám.

Glasgow Manchester nhú mày, cô gái nhỏ này muốn làm cái gì?

“Tôi nghĩ, mình vẫn nên vượt qua ngày lễ này một mình thì hơn”. Bích Phi quay đầu, vẫy tay nói bái bái.

Cái gì – cái gì – cái gì! Cho dù có là Ma quân đi chăng nữa, đáng người hoàn hảo, thật sự không phản đối, đến khi làm, nói không chừng sẽ khoái hoạt muốn đòi mạng, nhưng mà, không hiểu được lòng của phụ nữ, không biết cách săn sóc phụ nữ, không biết thế nào là lãng mạn vậy thì chỉ càng làm càng giận.

Lông mày Glasgow Manchester nhíu lại, hẳn biết loại hành vi này của nhân loại có một câu rất thỏa đáng để hình dung:

Cô muốn quăng hắn!

“Này!” Glasgow Manchester tuyệt đối không muốn nhìn thấy chuyện này phát sinh, hắn vội vàng đuổi theo, giữ chặt cánh tay Bích Phi.

Nếu hắn bị phụ nữ nhân loại quăng, vậy thì đến lúc trở lại Ma giới, nhất định sẽ bị hai tên ma vương còn lại cười nhạo vài thế kỷ mất. Cho nên, trước tiên phải trấn an lòng của cô đã, tiếp theo mới tính đến chuyện đoạt lấy thân thể, hấp thụ ma lực hùng hậu, rồi sau đó quăng cô, trở về Ma giới.

Quyền chi phối, chỉ thuộc về ma quỷ, không thuộc về nhân loại.

Chủ ý đã định, Glasgow Manchester cười tủm tỉm biến ra một đóa hoa hồng tặng cô, “Bích Phi à, đêm nay chúng ta bắt đầu làm cái gì trước tiên đây?”

5. Chương 5: Đêm Thứ Hai: 14/2 Đêm Tình Nhân 3

Editor: Lục Nặc “Tôi muốn cái này... Anh có lấy được không vậy?” Bích Phi khinh bỉ nói.

Glasgow Manchester không có biểu hiện gì chỉ nhìn chăm chú những con rối trong bình thủy tinh trước mặt, dáng vẻ của hắn đã hấp dẫn một đám nữ sinh vây quanh, những nữ sinh này thì nhau thét chói tai khiến cho hắn cảm thấy phiền lòng. Hắn bị Bích Phi nháo đòi gấp con rối cho cô nên mới bất đắc dĩ phải đứng ở đây gấp rối gần một giờ đồng hồ.

Hôm nay xem như hắn xui xẻo, lúc trước bị buộc mua 999 đóa hoa hồng tặng cho cô trước cổng học viện vu nữ, sau đó đưa cô tới công viên trò chơi, rồi lại đi xem phim với cô, tiếp theo lại bởi cô đi dạo phố, nhìn cô vui vẻ thử các loại kiểu dáng váy áo vu nữ, sau đó chết lặng bởi cô đứng trước một đồng lớn cây cối mà pháp đợi cô tự hỏi rốt cuộc nên mua cái nào mới tốt. Để lấy lòng cô, hắn còn phải làm khổ sai khuôn vác rất nhiều hoàng hóa. Những chàng trai nhân loại muốn theo đuổi một cô gái thật là vất vả quá đi. Mang tiếng là Ma quân mà lại phải làm như vậy, chờ sau khi hắn đoạt được thân thể của cô nhất định sẽ báo thù! Chẳng qua, việc cấp bách bây giờ chính là phải giải quyết xong chuyện trước mắt cái đã.

Ban đầu hắn tràn đầy tự tin nói mình không cần dùng ma lực cũng có thể gấp được những con rối trong tủ kính, nhưng hiện tại hắn hối hận muốn chết. Trò gấp con rối này giống như luôn đối nghịch với hắn, mỗi lần sắp lấy được rồi thì nó lại rơi mất. Làm hại hắn nghe được những tiếng cười nhạo của mấy thằng đàn ông vây xem trong đám người, mặt mũi mất hết rồi.

“Ách! Lại rơi rồi!” Bích Phi tiếc hận nói.

Khóe miệng Glasgow Manchester mím lại, còn kém một chút nữa thôi! Không được, không được, lúc này nhất định hần không thể tức giận, nhất định phải giả bộ nói cái gì đấy mới được. Ủ, những lúc như thế này, đàn ông nhân loại nên nói với người phụ nữ cái gì nhỉ... Rất nhiều kế hoạch xẹt qua trong đầu hần...

“Aiz”. Bích Phi thở dài một hơi, cô đẩy Glasgow Manchester ra, “Thôi để tôi tới đi” Cô đứng trước thùng gấp rỏi, sau khi gấp được một con thì cười “Hắc hắc”. Trên khuôn mặt bánh bao thịt của Bích Phi tràn ngập vui vẻ và tự hào, “Tôi rất lợi hại có phải không”. Cô nhét con rỏi mình gấp được vào trong lòng Glasgow Manchester rồi nói: “Cho anh này”.

“Cho... Cho ta?” Về mặt của Glasgow Manchester khó có thể lý giải, hần cúi đầu nhìn con rỏi trong tay, đây xem như lần đầu hần nhận được một lễ vật bình thường như thế, không phải mỹ nữ, không phải linh hồn nhân loại, cũng không phải bảo vật hiếm có mà chỉ là một con rỏi nhỏ trong thùng gấp rỏi mà thôi.

Bích Phi gật đầu, sau khi lôi kéo Glasgow Manchester thoát ra khỏi đám người. Trong đám người ấy cô có thể nhận ra có vài người là nữ sinh cùng học với mình, mấy nữ sinh này đều dùng ánh mắt hâm mộ nhìn cô, đáng nhẽ cô phải cảm thấy vui vẻ mới đúng, nhưng hiện tại một chút vui vẻ cũng chẳng thấy đâu. Mọi người đều cho rằng Glasgow Manchester chính là tình nhân của cô, nhưng trên thực tế, Glasgow Manchester do bị bức bách triệu hồi mà đến. Sau lễ tình nhân, Glasgow Manchester sẽ rời khỏi mình.

“Đi ngắm biển với tôi đi”. Bích Phi quyết định đây là yêu cầu cuối cùng, sau đó cô sẽ để Glasgow Manchester trở lại Ma giới, không phải cô không nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn của Glasgow Manchester đã có chút trắng bệch, ma vật thực sự không thể có tình cảm với nhân loại. Thứ Glasgow Manchester muốn chính là lực lượng, hần đã thực hiện hết nguyện vọng của cô, cho nên cô sẽ báo đáp hần.

“Không thành vấn đề”. Hình như Glasgow Manchester rất thích con rỏi mà Bích Phi đưa, hần vẫn luôn cầm nó trong tay, không muốn buông ra.

“Cám ơn!” Bích Phi mỉm cười nhìn hần, triệu hồi cây chổi phi hành của mình.

Trong khoảnh khắc đó, tim của Glasgow Manchester! Bỗng nhiên đập mạnh một nhịp, chẳng hiểu sao hần bắt đầu cảm thấy khuôn mặt bánh bao thịt của Bích Phi nhìn thuận mắt hơn rất nhiều. Chờ đến khi hần và Bích Phi ngồi trên cây chổi, bay tới hướng bờ biển, những sợi tóc tán loạn trong gió của Bích Phi lại treu chọc tâm của hần.

Bỗng nhiên, Glasgow Manchester muốn ăn luôn cô gái này ngay lập tức, không phải năng lực của cô, mà là cơ thể cô.

“Anh biết không, tôi có một ước mơ, hy vọng sẽ có một người ôm lấy tôi trên bờ biển”. Không biết vì sao, từ sau khi gặp được Glasgow Manchester, thân thể của cô vẫn luôn cảm thấy nóng bừng.

“Trên giường còn phải phiền toái như vậy...” Glasgow Manchester nửa muốn đùa nửa do bản tính khó nhẹn đã vươn tay mò vào trong đồng phục vụ nữ của cô, hai luồng cảm xúc mềm mại nơi đó thật tuyệt vời, tuyệt vời đến nỗi khiến lỗ tai và chiếc đuôi ác ma của hần bật ra ngoài.

Bích Phi còn đang tập trung khống chế cây chổi bay thấy vậy, hai má đỏ hồng, xấu hổ nói: “Ách... Chờ một chút ... Bằng không sẽ phát sinh tai nạn trên không ...”.

“Ha ha”. Ma lực của Glasgow Manchester giống như mạnh hơn một chút, hần lập tức khống chế cây chổi làm nó run lên vài cái rồi dùng tốc độ nhanh hơn vũng vàng bay về phía bờ biển, “Ta chờ không kịp” đôi mắt ác ma dưới ánh trăng hàm chứa vài phần loạn tình.

Bờ biển vào ban đêm, hầu như không có bất kỳ ai, bọn họ dừng lại trên một phiến đá to.

“Xoạch!” Cây chổi mất đi lực khống chế rơi xuống phiến đá to bên dưới, còn người vốn đang điều khiển nó, Bích Phi lại nằm dưới thân Glasgow Manchester.

Hôm nay Bích Phi thật sự rất vui vẻ, Glasgow Manchester đã thay cô thực hiện rất nhiều chuyện mà trước giờ cô mong muốn.

“Bích Phi...” Glasgow Manchester cởi đồng phục vụ nữ của Bích Phi ra, áo ngực bằng ren màu trắng bên trong làm hần hưng phấn một cách khó hiểu.

“Ách... Glasgow Manchester...” Bích Phi ngượng ngùng giải trừ ma pháp bảo hộ của mình.

Tuy biết vu nữ và ác ma ở bên nhau, có lẽ sẽ bị học viện vu nữ khai trừ, nhưng mà hiện tại, cô rất muốn được tên ma vật này ôm ấp.

“Em là người đàn bà làm ta tốn công nhiều nhất, cho nên...” Glasgow Manchester cởi áo ngực của cô ra, liếm mút hai khỏa anh đào ướt át đỏ tươi trước ngực, “Ta sẽ đối đãi đặc biệt với em”.

“A... A...” Bích Phi bị hấn liếm đến nổi cả người tê ngứa, bắt đầu nóng lên.

Nghe thấy tiếng rên rỉ mềm mại của cô gái dưới thân, Glasgow Manchester dục hỏa khó nhịn, hấn xé rách quần áo Bích Phi, tầm mắt dừng lại ở trên quần lót của cô.

Nơi này thật mê người! Hấn kéo quần lót của cô gái xuống, một chân cô gái treo lủng lẳng một chiếc quần lót nhỏ. Còn đầu lưỡi hấn từ nụ anh đào của cô gái chạy dọc xuống bụng, rồi lại chạy đến... Ngọn nguồn con suối nhỏ đang chảy róc rách giữa hai chân cô!

“Ách...” Cảm giác mất hồn khi được liếm mút đó khiến cho Bích Phi không thể khống chế được bản thân, hai vú của cô biến ảo thành đủ các loại hình dạng khác nhau trong bàn tay to của Glasgow Manchester, vô cùng thoải mái. Cái đuôi tà ác của Glasgow Manchester cũng không nhàn rỗi, nó thuận theo ý nghĩ của chủ nhân, phối hợp với chủ nhân, vuốt ve tiểu huyết của Bích Phi.

“Thân thể và năng lực của em đều xinh đẹp như nhau”. Glasgow Manchester hôn Bích Phi, đầu lưỡi của hấn xâm nhập vào trong miệng của cô.

“Ô ô ô”. Bích Phi lần đầu tiên cảm nhận được hôn là như thế nào, đầu của cô bị Glasgow Manchester tách rộng ra, hoa huyết phấn nộn dưới ánh trắng phun ra rất nhiều dâm dịch, cô đã ướt đầm chứng tỏ dục vọng của cô cần người tới giải quyết ngay lập tức.

Glasgow Manchester cởi quần áo của mình ra, dưới ánh trắng, phân thân của hấn cực kỳ bắt mắt, hấn dùng đỉnh phân thân nghiền nát hoa huyết.

“A... Ân...” đôi mắt Bích Phi ướt át mông lung.

“Hôm nay em làm ta rất mệt, chờ lát nữa, ta sẽ khiến em càng mệt mỏi hơn ~ không chỉ mệt, còn đau nữa!” Glasgow Manchester gắt gao siết chặt lấy thắt lưng của Bích Phi, phân thân nhắm ngay hoa huyết, dùng sức lao nhanh vào bên trong.

“A!” Cơn đau tê tâm liệt phé từ dưới truyền đến! Bích Phi đau đến nổi muốn chảy nước mắt.

Một đôi cánh chim màu đen đột nhiên xuất hiện giữa những cơn gió biển cuồng bạo!

“Ách... Ách...” Glasgow Manchester bắt đầu đưa đẩy phân thân của mình trong thân thể Bích Phi, mỗi lần như vậy, máu đỏ tươi liền chảy ra từ trong hoa huyết xinh đẹp.

“A... A... A...” Thân thể Bích Phi theo động tác của hấn run lên kịch liệt, hai vú run run trong gió. Đau đớn ban đầu chỉ trong chốc lát dần được thay thế bằng một loại khoái cảm tuyệt diệu.

Phốc xuy... Phốc xuy... Phốc xuy... Phốc xuy... Âm thanh dâm loạn này vang lên cùng với tiếng sóng biển ồ ạt đánh vào bờ.

“Em thật dâm đang... Còn nói cái gì mà phải hẹn hò xong mới có thể ... Giờ không phải là...” Glasgow Manchester cố ý đâm vào điểm mẫn cảm của Bích Phi, vách tường mềm mại nhanh chóng bao vây lấy tiểu ác ma của hấn, khoái cảm mỗi lần rút ra đứt vào đều khiến cho hấn thiếu chút nữa muốn bắn ra ngoài.

“... A... A... Ân ân...” Bích Phi cảm thấy thân thể của mình sắp bị hòa tan mất rồi, cô không tự chủ được nói lớn: “Sâu thêm một chút...”

“Em đã nuốt ta vào rất nhiều rồi đấy”. Glasgow Manchester dùng ngón trỏ quệt lấy một chút yêu dịch trào ra từ tiểu huyết, dùng đầu lưỡi liếm mút sạch sẽ.

“... Tôi... Tôi muốn...” Bị Glasgow Manchester sắp đến nỗi đạt cao trào liên tục, Bích Phi mê loạn than nhẹ.

“Tiểu yêu tinh, ta cho em... Ta cho em... A! ...” To lớn tràn đầy của Glasgow Manchester chiếm cứ toàn bộ tiểu huyết của Bích Phi.

Hai người bọn họ điên cuồng dây dưa với nhau.

Phốc xuy... Phốc xuy... Phốc xuy...

... ..

Sau khi quần quýt si mê gần một tiếng đồng hồ, toàn bộ tinh dịch nóng bỏng đều được rót vào trong thân thể của Bích Phi.

“Hiện tại, em là người đàn bà của Glasgow Manchester ta”. Glasgow Manchester rút phân thân của mình ra, bàn tay thì vẫn đặt trên ngực Bích Phi như cũ, âu yếm cô, đôi cánh đen của hắn ôm lấy thân thể lỏng lẻo của hai người.

“...” Sau cơn cao trào Bích Phi bị Glasgow Manchester âu yếm cho nên cũng không phản bác lại hắn.

“... Hôm nay... Hôm nay tôi rất vui vẻ... Glasgow Manchester...” Bích Phi thẹn thùng nói. Thật sự cô chưa từng nghĩ qua, khi tự mình trải qua cơn sóng tình này lại cảm thấy vui vẻ hạnh phúc như vậy, nhất là trong ngày 14/2, ngày lễ tình nhân. Chẳng qua cô hơi tò mò một chút, đó là sau khi làm loại chuyện tình này, năng lực của mình thế mà lại vẫn còn nguyên vẹn, Glasgow Manchester cũng không tranh thủ lấy nó đi khi hai người dây dưa.

Glasgow Manchester híп đôi mắt sắc tình của hắn lại, sau đó nâng cầm Bích Phi lên rồi hỏi: “Nếu đã vui vẻ như vậy, hay là theo ta trở về Ma giới đi. Mỗi ngày đều có thể làm chuyện kia...”

Trở thành một phần trong số những người đàn bà tranh giành tình cảm của hắn sao?

Bích Phi suy nghĩ rồi mỉm cười từ chối: “Tôi còn chưa tốt nghiệp đâu, tôi muốn làm một vụ nữ”.

“Gi?” Lần đầu tiên bị người khác từ chối, Glasgow Manchester càng cảm thấy Bích Phi rất hợp với khẩu vị của hắn, hạ thể của hắn lại nóng lòng muốn thử.

“Đó là việc sau này, giờ hai người chúng ta làm đến khi nào cảm thấy thỏa mãn đi...” Ngón tay của hắn thâm nhập vào trong tiểu huyết của Bích Phi, bắt đầu càn quấy.

“... Ách... Đừng mà... .. Ngô...” tuy rằng miệng Bích Phi nói không cần nhưng thân thể thì lại hoàn toàn phản bội ý thức của cô.

Đợi đến khi Bích Phi thở gấp liên tục, Glasgow Manchester mới rút tay ra, thay bằng dăng trào của bản thân sau đó lại lao thẳng vào trong thân thể Bích Phi, đôi mắt màu lưu ly của hắn lộ ra một tia giảo hoạt.

Người dám từ chối hắn thì hắn càng muốn chinh phục, nhất là cô nữ sinh giống như bánh bao nhân thịt thit này.

Tình nhân ấy à, phải làm thật nhiều cái loại vận động mất hồn tiêu tốn thể lực thế này mới đúng nha ...

6. Chương 6: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình

Editor: Lục Nặc “Em dám bán anh, em thật nhẫn tâm!”

Nhìn thấy tin nhắn này, cô lắc đầu ngao ngán, vừa vặn đây lại là buổi chiều sau cái hôm Tiểu Tuyết bán một nhóc bảo bối của mình trên trang web cho người khác. Hòm thư trong trang web của cô tràn ngập những tin nhắn có nội bộ tặc như nhau.

Tiểu Tuyết vui vẻ uống một ngụm sữa, vô cùng thuần thực xóa hết toàn bộ những tin nhắn trong hòm thư. Cô được bạn học giới thiệu nên mới biết đến trang web này, trang web này có thể biến nam sinh trở thành bảo bối của mình để nuôi dưỡng, ban đầu thì cảm thấy rất thú vị, cũng tìm được một bảo bối khá được.

Nhưng mà, thật bất hạnh khi cô phải tranh đoạt bảo bối với một bạn nữ khác, cô cảm thấy nếu cứ tiếp tục như vậy thì đúng là một muốn chết.

Chỉ nuôi bảo bối thôi mà, không phải sao? Vui vẻ là chủ yếu

~Cho nên cô nhất thời rộng rãi quyết định buông tay, trực tiếp bán bảo bối này cho cô nữ sinh vẫn luôn tranh cướp với cô.

Dù sao bản thân mình cũng không bị lỗ cái gì! Tiểu Tuyết vươn tay gỡ gỡ cái đầu rối bời của mình, thật may mắn khi cô không đăng ảnh chụp của bản thân lên trang web kia, nếu đăng, vậy thì chắc chắn sẽ bị bảo bối này làm thịt rồi. Đến lúc đó, thậm chí nhất đoán rằng sẽ là cô đấy.

“Tiểu Tuyết, mẹ đi ra ngoài một lát nhé!” Giọng nói của mẹ truyền đến từ gian phòng bên ngoài, hôm nay mẹ của Tiểu Tuyết dẫn chồng mới của bà và thằng con trai của ông ta đến để Tiểu Tuyết gặp mặt.

“Vâng!” Tiểu Tuyết quẹt môi ghét bỏ, có cái gì mà phải xem chứ, đăng ký xong hết cả rồi mới mang tới để cô xem, đúng là tiền trăm hậu tấu đấy ~~ aiz... Chỉ cần ông chú đó và con trai của ông ta đối xử tốt với mẹ là được rồi. Cô nhìn thoáng qua thời tiết thất thường ngoài cửa sổ, buổi chiều cuối tuần này thật sự làm cho người ta khó chịu. Nghĩ đến đây, cô càng buồn bực, nên đã đem toàn bộ những bảo bối mà mình sở hữu bán hết cho mấy đứa bạn của mình trên mạng.

Qua hai giờ sau, khi đã nằm ngủ cả một buổi chiều trên chiếc giường của mình, Tiểu Tuyết mơ mơ màng màng nghe thấy tiếng có người mở cửa và vào cửa, tiếp theo là tiếng đập cửa phòng cô của mẹ, bà đang cố hết sức để đánh thức cô sau giấc ngủ trưa.

“Tiểu Tuyết, mau dậy đi, bọn họ đến rồi!”

“Vâng... vâng...” Tiểu Tuyết chậm rì rì rời giường, mở cửa ra.

“Phanh!” Giây tiếp theo, cô đóng cửa lại, đến mẹ cô cũng vô cùng hoảng sợ.

“Tiểu Tuyết... Con làm sao vậy?”

Sắc mặt Tiểu Tuyết trắng bệch, vừa rồi cô trông thấy ai? Hình như người đứng phía sau mẹ nhìn rất quen mắt... Tầm mắt cô dừng lại ở chiếc máy tính đã tắt, tim chết lặng một giây.

Là... Người kia! Là cái người điên cuồng gửi tin nhắn kháng nghị chuyện cô đem hắc đi bán!

“Mẹ... Con đang thay quần áo...” Giọng nói của Tiểu Tuyết run run, cô vội vàng chạy tới chỗ tủ quần áo, bởi quần áo của mình ra. Ban này không nghĩ rằng mẹ sẽ dẫn một thằng con trai tới trước cửa phòng mình, cho nên cô còn chưa kịp thay áo ngủ, lúc này mới bắt đầu gấp rút.

Đợi chút... Sau khi thay quần áo xong Tiểu Tuyết đột nhiên bình tĩnh lại, sao cô phải khẩn trương như vậy chứ, người nọ có biết dáng vẻ của cô đâu! Cô vượt vượt bộ ngực yếu ớt của mình, hít sâu một hơi, cố làm ra vẻ trấn định chạy ra chỗ cửa phòng, mở cửa một lần nữa.

“Mẹ ~~” cô ngọt ngọt gọi một tiếng, sau đó cô đã nhìn thấy vẻ mặt giống như đang chế nhạo mình của người thiếu niên đứng phía sau mẹ cô.

“À! Tiểu Tuyết, đầu tóc của con sao giống tổ chim vậy...” Mẹ Tiểu Tuyết vẻ mặt từ ái sờ đầu cô, Tiểu Tuyết thầm nghĩ mình cuống cuống thay đổi quần áo nhưng lại quên mất chuyện chải đầu.

“Không nói chuyện này nữa, để mẹ giới thiệu cho con, đây là anh trai con, Tô Thần. Vừa rồi thằng bé nói nhất định phải nhìn thấy con trước tiên đấy. Tô Thần, đây là con gái cô, cũng chính là em gái con, Tiểu Tuyết”.

Tô Thần à...

Tiểu Tuyết liếc mắt nhìn Tô Thần, sau đó ánh mắt không khống chế được trốn tránh nhìn sang nơi khác. Cái liếc mắt vừa rồi, trong lòng cô cứ liên tục cảm thán: người này thật sự còn đẹp trai hơn cả trong ảnh chụp nữa, trời ạ...

Thân cao 1m8, dáng người thon dài, trên người mặc một bộ quần áo thể thao rất đơn giản sạch sẽ, vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái. Cổ tình, người này lại có một gương mặt anh tuấn, đôi mắt thì giống như toát ra một dòng điện vậy hết sức mê người, cả người hắt toát ra một thứ gì đó bí ẩn khó hiểu.

Quả thật, trước kia vì coi trọng đôi mắt biết phóng điện của hắn cho nên Tiểu Tuyết mới cùng bạn nữ kia huyết chiến mấy lần, muốn giữ chặt bảo bối này. Giờ được nhìn trực tiếp, hình như còn thấy sinh động mê người hơn.

“Chào anh, Tô Thần “. Tiểu Tuyết có chút cứng ngắc nói.

“Xin chào, Tiểu Tuyết”. Tô Thần chân thành có lễ nói.

Trên thực tế, đây là lần đầu tiên bọn họ gặp nhau. Cha của Tô Thần vui tươi hơn hờ ngồi trong phòng khách, thành thật chờ con gái cô vợ hiện tại của ông. Đợi đến lúc chuẩn bị cơm chiều, Tiểu Tuyết chạy vào trong bếp nhìn qua xem canh mẹ hầm đã được chưa, Tô Thần cũng đi vào theo.

“... Em... Hình như rất sợ anh...”

Tiểu Tuyết nghe thấy giọng nói trong trẻo của Tô Thần, có chút tâm phiền ý loạn quấy liên tục cái muôi trong nồi canh.

“Còn tiếp tục như vậy sẽ làm nát hết đồ ăn trong canh đấy”. Tô Thần mỉm cười, đoạt lấy cái muôi trong tay của cô.

“Em, sao em phải sợ!” Tiểu Tuyết dậm chân một cái, chạy ra khỏi phòng bếp. Càng ngày cô càng cảm thấy chột dạ, càng ngày càng không dám nhìn thẳng vào mắt Tô Thần. Tô Thần đối xử càng tốt với cô thì cô lại càng thấy khó chịu.

Tô Thần nhìn chăm chú bóng dáng của cô, giống như có điều suy nghĩ.

“Tiểu Tuyết à, mẹ muốn nói với con một việc ~” lúc ăn cơm, mẹ Tiểu Tuyết vô cùng nóng ruột hỏi, Tiểu Tuyết đang vui đùa và cơm trả lời: “Mẹ, mẹ cứ nói đi”.

“Mẹ và chú con, cũng chính là ba ba Tô Thần, ngày mai sẽ đi hưởng tuần trăng mật. Cho nên... Bắt đầu từ ngày mai, Tô Thần sẽ ở trong nhà chúng ta, để tiện chăm sóc con có được không?”

“Lạch cạch!” tay Tiểu Tuyết run rẩy, chiếc đũa trong tay cô rơi xuống đất.

“Để anh đi lấy đôi đũa khác cho em”. Tô Thần đứng dậy, chạy vào trong bếp lấy đôi đũa mới cho Tiểu Tuyết.

Mẹ của Tiểu Tuyết vô cùng vui vẻ nói: “Nhìn đi, anh trai con rất yêu thương con đấy!”

Tiểu Tuyết nhớ lại hộc thư đầy ắp những câu ai oán của mình, cả người cô giống như vừa bị ngâm trong hầm băng: “Con... Con không thể đi cùng hai người sao...”

“Chẳng lẽ... Con muốn nhìn mẹ và chú con yêu yêu sao?” Mẹ Tiểu Tuyết bày ra vẻ mặt tủi thân nhìn về phía cô.

Ách... Con mới không thèm xem hiện trường 18+ đâu!

Tiểu Tuyết đổ mồ hôi lạnh khi nghĩ đến chuyện những nhân vật trong video ngày thường hay xem trên mạng, nếu đổi thành mẹ và cái chú đẹp trai trước mắt này, cô vẫn cảm thấy mình không thể thừa nhận nổi đâu.

Cô ai oán nhìn về phía mẹ mình gờ cờ trắng lên đầu hàng.

“Đũa mới của em này”. Đúng lúc này Tô Thần cầm một đôi đũa sạch đặt lên bát của cô, dịu dàng nói.

“...” Tiểu Tuyết cầm đôi đũa, cặm cùi ăn cơm.

“Cô à, khẩu vị của Tiểu Tuyết thật tốt”. Bên tai vang lên giọng nói của Tô Thần.

“Đúng vậy, đó là ưu điểm lớn nhất của đứa nhỏ này đấy ha ha ~” giọng điệu cưng chiều của mẹ truyền vào trong tai.

Tiểu Tuyết giận dỗi nuốt một miếng cơm vào bụng, bắt đầu từ ngày mai, nhất định cô phải phân rõ giới hạn với cái tên Tô Thần này! Nếu thật sự bị hấn phát hiện ra cô bán hấn, vậy thì cứ xác định chết thảm đi!

7. Chương 7: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 2

Editor: Lục NặcNgày hôm sau, nháy mắt sau khi mẹ và chú rời khỏi nhà, Tiểu Tuyết cứng rắn đập nát sự chột dạ của mình đối cái người vừa mới chuyển vào trong nhà là Tô Thần, đồng đặc tuyên bố mệnh lệnh như một chủ nhân: “Mặc dù em mới mười tám, còn anh hai mươi tuổi, nhưng! Thời gian em sống trong ngôi nhà này dài hơn, bởi vậy, anh phải nghe theo sự bố trí của em”.

Tô Thần vô cùng khách khí ngồi ở trên ghế sofa, nhìn cô gái ngồi đối diện hoa tay múa chân vui sướng nói ra một loạt những việc không thể làm.

“Được”. Hấn nhanh chóng ngăn gọn đồng ý một loạt yêu cầu của Tiểu Tuyết, chuyện này lại làm cho Tiểu Tuyết tự cảm thấy bản thân mình thật quá đáng, nhưng khi đối mặt với người cao 1m8 này, một đứa cao 1m6 như cô không thể bắt nạt được cho nên đương nhiên cô phải đề phòng trong mọi trường hợp rồi.

“Thế, từ nay về sau, chúng ta cứ làm như vậy?” Cô hỏi.

“Ừ”. Tô Thần gật gật đầu, “Nếu không còn chuyện gì khác, vậy thì anh muốn đi dạo xung quanh một chút để tiện làm quen”.

“Vâng, anh cứ đi đi ~~ em vào trong chơi trò chơi ~~ anh đi dạo vui vẻ nhé ~~” Tiểu Tuyết cười tủm tỉm vẫy tay đưa Tô Thần ra khỏi nhà, sau đó lập tức chạy về phòng lăn lộn vui vẻ trên giường. Tốt nhất là Tô Thần cứ ‘ đi dạo ’ bên ngoài luôn hai ngày đi, vậy thì ngôi nhà này sẽ bị cô một mình độc chiếm, thật tốt biết bao.

Tô Thần giống hệt như trong tưởng tượng của cô, đi một mạch từ sáng đến giờ vẫn chưa về đến nhà. Tiểu Tuyết lấy một hộp sữa cuối cùng từ trong tủ lạnh ra, nghi hoặc nhìn nắng chiều ngoài cửa sổ. Bây giờ đang là giữa hè, người kia đi ra ngoài lâu như vậy, không phải sẽ bị cảm nắng đấy chứ?

Ách... Vì sao mình lại lo lắng cho hấn nhỉ? Ba ba hấn đã đoạt mất mẹ yêu của mình cơ mà!

Tiểu Tuyết vỗ một cái lên đầu mình, đợi đến lúc tối muộn, cô nhìn thoáng qua chiếc đồng hồ treo trên tường, đã mười giờ rồi. Một loạt những ý niệm không tốt bò vào trong đầu cô.

Chắc hấn không gặp phải cướp đấy chứ? Bọn cướp thấy bộ dạng của hấn rất tốt, cho nên đối với hấn... Ân ân ân? Tiểu Tuyết không phúc hậu đoán, nhưng lo lắng trong lòng thật ra đã tăng thêm vài phần. Cô có chút rối loạn, nên mở mấy lượt mạng, có điều lỗ tai vẫn luôn để ý nghe ngóng xem có tiếng mở cửa bên ngoài hay không.

Cái kia... Mình có nên gọi điện thoại cho hấn không nhỉ? Tiểu Tuyết nhìn chăm chú số điện thoại của Tô Thần trong di động, vô cùng rối rắm.

Nhưng mà nếu mình gọi, hấn có cảm thấy mình là quỷ phiền toái không?

Cứ đợi như vậy đến lúc mười hai giờ, Tiểu Tuyết bắt đầu cảm thấy buồn ngủ thì cửa lớn bên ngoài bị mở ra.

Ai... Cuối cùng thì hấn cũng trở lại! Có chút tức giận Tiểu Tuyết hùng hổ đi ra bên ngoài, đang định nói một câu: “Sau này anh có thể về sớm một chút hay không, rốt cuộc là ai chăm sóc ai hă!” thì bỗng nhiên, bước chân của cô dừng lại, đôi mắt mở lớn.

Cái người vẫn luôn nho nhã lễ độ như Tô Thần, trong lòng hấn giờ phút này chính là một cô gái quyến rũ mê người, bộ ngực sữa trắng trụi của cô ấy đang dán chặt vào trong ngực Tô Thần, một bàn tay của hấn ôm lấy thắt lưng người đẹp, bàn tay còn lại đã xâm nhập vào nơi riêng tư dưới váy cô gái đó.

Đây là tình huống gì!! Tiểu Tuyết cảm thấy cảm mình sắp rớt xuống sàn rồi.

Cô gái đó mơ màng hé mắt, nói: “Ô Tô Thần, trong nhà anh có người...”

“Không sao, em ấy là em gái anh, quen rồi!” Tô Thần mỉm cười, động tác trong tay vẫn không ngừng lại, cô gái đó lập tức hờn dỗi nói tiếp: “Đừng, có người đang nhìn đây...”

Này... Này... Cái gì mà “Em ấy là em gái anh, quen rồi”?! Hôm nay mới là ngày đầu tiên cô và hắn ở một mình với nhau trong căn nhà này, dựa theo số ngày để tính toán thì cô trở thành em gái hắn chưa đến hai ngày đây!

“Em gái à”, Trong đôi mắt Tô Thần lóe ra một thứ ánh sáng mê người, “Hôm nay em nói, chỉ cần không làm trái với những chuyện em yêu cầu là được, còn những chuyện khác anh có thể làm mà”.

Tiểu Tuyết sắp hít thở không thông rồi, mặt cô đỏ lên, nóng bừng bừng, cô nhanh chân bỏ chạy về phòng của mình, “Phanh” một tiếng, đóng mạnh cửa lại.

Tô Thần cười cười, nhìn cô gái trong lòng nói: “Anh bảo mà, em gái anh rất phối hợp với anh, chúng ta vào phòng đi thôi”.

Phòng ngủ của Tô Thần nằm cách vách phòng ngủ của Tiểu Tuyết. Vách tường giữa hai gian phòng lại rất mỏng, cho nên chỉ cần phòng bên cạnh xảy ra một chút động tĩnh, thì phòng cách vách đều có thể nghe được rõ ràng rành mạch. Cho nên...

“A! Cửa anh thật lớn, cấm sâu thêm chút nữa ~~ mạnh lên! A! A!”

“Tiểu huyết của em thật chặt, còn muốn người ta sống nữa hay không hả!”

“Bắn... Bắn... Vào đi...”

“Em muốn... Ách...”

Những lời nói táo bạo như thế cộng thêm tiếng người đàn ông va chạm vào người con gái cứ liên miên không ngớt truyền vào trong lỗ tai Tiểu Tuyết. Tiểu Tuyết trốn trong chăn, dùng hai tay bịt kín lỗ tai mình lại, nhưng những tiếng dâm loạn trong phòng cách vách quá lớn, dù cô làm thế nào đi chăng nữa thì vẫn có thể nghe được rõ ràng.

Dao Tô Thần này trông không giống với bình thường vậy, còn tưởng rằng hắn là chính nhân quân tử đâu! Thì ra là cái loại thích mang bạn gái về nhà làm!

Nhưng mà...”Bịch! Bịch! Bịch!” Tiếng tim đập của Tiểu Tuyết hình như nhanh hơn bình thường, một cảm giác hư không đánh úp về phía bụng của cô.

Ngô... Sao mình lại có phản ứng chứ! Nghe những tiếng dâm loạn ở phòng bên cạnh, Tiểu Tuyết cảm thấy thân thể mình bắt đầu nhộn nhạo.

Cái kia của Tô Thần lớn thế nào nhỉ... Trốn ở trong ổ chăn cô nghe được những tiếng phốc xuy cho nên bắt đầu suy nghĩ miên man, bàn tay nhỏ của cô đã lần mò xuống phía dưới, đặt lên nơi riêng tư miễn cảm.

Nha! Ấm ướt! Nộn huyệt của cô thế mà lại tràn đầy xuân thủy. Tiểu Tuyết chưa từng biết mùi đời có phản ứng. Cô nhắm hai mắt lại, lấy tay chạm nhẹ vào nộn huyệt nơi đó, đảo quanh. Trong từng đợt sóng tình cách vách, cô cũng cảm giác được có một người đàn ông đang áp lên trên thân thể cô, còn bàn tay đã không còn là của mình nữa rồi, mà là của người đàn ông kia.

“Ngô...” Cô tự an ủi chính mình, ngón tay thật cẩn thận tiến vào bên trong tiểu huyết, đến khi chạm được tầng lá mỏng kia thì dừng lại.

Ngón tay của cô vuốt ve lên điểm miễn cảm, từng đợt kích thích làm thân thể cô căng cứng.

Trong ổ chăn tối mịt, người thiếu nữ đang dùng ngón tay non nớt bắt chước sự xâm nhập của người đàn ông.

Một lần, lại một lần.

“A... A... A...” Bàn tay còn lại của Tiểu Tuyết thì đang vuốt ve kiêu nhu còn chưa phát dục hoàn toàn của mình, giống như đã biến thành cô gái ở cách vách đang thừa nhận thô to của Tô Thần tiến vào trong thân

thể, theo mỗi động tác rút ra và đút vào của Tô Thần mà thở gấp, cận kề cao trào. Gần như cùng lúc Tô Thần lại một lần nữa bắn tinh, cô cũng đạt được cao trào, chất lỏng dưới hạ thể phun đầy ra ngoài, lây dính ra chần nệm.

Tô Thần... Anh trai... Sau cơn cao trào Tiểu Tuyết vẫn nghe thấy những tiếng dâm loạn giữa Tô Thần và người con gái kia, nhưng cô lại mệt nhọc lâm vào giấc ngủ.

8. Chương 8: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 3

Editor: Lục Nặc Trời chỉ mới tờ mờ sáng, Tiểu Tuyết liền tỉnh lại, cô xấu hổ khi nhìn thấy một mảnh hỗn độn trên giường, quả thật rất muốn lấy tay đánh lên vách tường vài cái, kháng nghị với hai người phòng bên cạnh. Tất cả đều do hai người bọn họ, làm hại mình... Nhưng mà, biết làm thế nào được, cũng tại mình chưa nói tới chuyện này trong điều lệ. Tiểu Tuyết chỉ có thể buồn bực thay quần áo, sau đó đi ra ngoài phòng, cô liếc mắt nhìn thấy đôi giày của cô gái kia trước cửa phòng Tô Thần. Nhất thời lại nghĩ tới chuyện tối qua, mặt cô liền đỏ bừng, gần như là dùng vận tốc ánh sáng đánh răng rửa mặt xong rồi sau đó nghiêng ngả lão đảo chạy ra khỏi nhà, đi tới quán bán đồ ăn sáng.

“À! Ăn ngon quá!” Sau khi ăn xong bữa sáng, Tiểu Tuyết nghĩ, hay là tiện thể mua luôn hai phần cho bọn họ nhỉ.

Chờ đến khi cô về nhà, Tô Thần đang đánh răng, vừa đi ra từ phòng vệ sinh, nhìn Tiểu Tuyết hàm hồ nói một câu: “Chào buổi sáng”.

Trong phút chốc Tiểu Tuyết có thể cảm giác được máu toàn thân dồn hết lên não, lúc này nửa người trên của Tô Thần lộ ra trọn vẹn, còn nửa người dưới chỉ dùng một chiếc khăn tắm vẩy lại, da thịt trắng nõn khỏe mạnh và cơ bắp cân xứng gợi cảm cứ thế đập thẳng vào mắt Tiểu Tuyết. Tiểu Tuyết cúi đầu, không dám nhìn thẳng đối phương, cô lấy tốc độ cực nhanh chạy tới bàn ăn, đặt bữa sáng lên bàn rồi nói: “Em mua đồ ăn sáng cho hai người rồi đây”. Nói xong, cô ngồi xuống ghế sofa, đưa lưng về phía Tô Thần, mở TV lên, tùy tiện chuyển kênh xem có tiết mục nào hay không.

Tô Thần nhìn bóng dáng Tiểu Tuyết, chỉ mỉm cười, sau đó nói “Cảm ơn”, rồi đi vào tiếp tục rửa mặt.

Tiểu Tuyết nghe thấy tiếng nước chảy ào ào trong buồng vệ sinh, trong lòng vô cùng căng thẳng. Chỉ chốc lát sau, giọng nói của Tô Thần từ phía sau truyền đến: “Cô ấy đi rồi, bữa sáng em mua nhiều quá”.

Ai? Tiểu Tuyết sững sốt một lát, Tô Thần chậm rãi ngồi xuống bàn ăn, lấy bánh bao và sữa trong túi ra, cười tủm tỉm nói: “Nhưng mà, đồ ăn này, anh sẽ không lãng phí đâu”.

“Tùy anh!” Trong khoảng thời gian ngắn Tiểu Tuyết không biết phải nói cái gì, cô ném chiếc điều khiển từ xa lên trên sofa, rồi mở miệng than thở, “Tivi chẳng có cái gì hay để xem cả, em vào phòng ngủ đây”.

Tô Thần cười khê một tiếng: “Không phải em mới vừa ngủ dậy hả? Ăn no lại ngủ, cứ như vậy mãi sẽ béo đấy, cẩn thận kẻo không có ai muốn em ~ “

Câu này giống như giẫm phải chân đau của Tiểu Tuyết vậy, cô dùng dùng nỗi giận nhìn thẳng Tô Thần mắng to: “Không nhìn thấy vành mắt của em đen thui hả! Tối hôm qua hai người âm ỉ như vậy làm sao em có thể ngủ được!”

Tô Thần đặt đồ ăn trong tay xuống, ý vị thâm tường nói: “Em nghe lén chọn một đêm à? Thì ra em có loại ham mê này”.

“Ai! Ai nghe lén chọn một đêm chứ?” Tiểu Tuyết xấu hổ đỏ mặt, vội vàng lo lắng phản bác. Bộ dạng của cái tên Tô Thần này sao chẳng giống lúc hắn ở nhà gì hết vậy... Được rồi, mặc kệ hắn. “Không thèm nói chuyện với anh nữa, em đi ngủ đây!” Tiểu Tuyết vội vàng trốn vào trong phòng của mình.

Tô Thần cắn một miếng bánh bao, khóe nhếch lên tạo thành một nụ cười dui dàng.

Sau khi trốn vào trong phòng, Tiểu Tuyết liền cảm thấy hối hận muốn chết: Gì chứ... Đây là nhà của mình cơ mà, sao mình phải giống như con chuột trốn chui trốn nhủi ở trong phòng thế này? Lại còn ngốc nghếch mua bữa sáng cho hai người bọn họ nữa chứ?

Thời gian cứ trôi qua như vậy, đến giữa trưa Tô Thần chuẩn bị một bàn ăn thịnh soạn, sau đó đi tới gõ cửa phòng Tiểu Tuyết. Ban đầu Tiểu Tuyết nghĩ rằng Tô Thần có âm mưu gì đó, cho nên không muốn đi ra khỏi phòng ngủ, nhưng cuối cùng cô vẫn phải đầu hàng trước nhu cầu ăn uống của bản thân, cô đã ngửi thấy mùi thơm của đồ ăn từ sớm rồi. Chờ tới khi cô ngồi vào bàn ăn, những món ăn bắt mắt trên bàn đủ để làm cô quên hết những chuyện không thoải mái sáng nay.

“Anh dùng bữa cơm này trả lại bữa sáng hôm nay của em”. Tô Thần gấp cánh gà vào trong bát Tiểu Tuyết.

... Có âm mưu gì đó? Tiểu Tuyết cảnh giác nhìn cánh gà trong bát.

Quả nhiên Tô Thần hồ hững nói tiếp: “Đêm nay, anh sẽ tìm một cô gái khác, em ăn nhiều một chút, bồi bổ cho tốt”.

“Lạch cạch!” Chiếc đĩa trong tay Tiểu Tuyết lại rơi xuống đất, Tô Thần sần sọc lấy ra một đôi đĩa sạch sẽ khác đã chuẩn bị từ nãy, đưa tới trước mặt cô.

Sao tự dưng lại cho mình ăn cánh gà để bồi bổ? Mình lại không phải làm gì!

Không biết vì sao, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Tuyết bỗng dưng đỏ hồng, Tô Thần đang đợi Tiểu Tuyết bùng nổ, thì lại bất ngờ thấy cô lộ ra một nụ cười vui vẻ ngọt ngào nói: “Được rồi, anh trai à, sau này phải mời em đi ăn một bữa đại tiệc đấy, những thứ đó mới bổ ~ “Tô Thần có chút hứng thú nhìn Tiểu Tuyết, bình tĩnh trả lời: “Không thành vấn đề, em gái”. Hắn chẳng thiếu tiền, chỉ thiếu niềm vui thôi. Thấy Tiểu Tuyết sau khi nghe mình trả lời thật sự sáng khoái, khuôn mặt nhỏ nhắn cứng đờ, tiếp tục vui vẻ ăn cơm, Tô Thần nhin cười, cũng tập trung ăn cơm.

Đêm nay, Tiểu Tuyết tiếp tục bị hành hạ, bởi vì lúc này đây Tô Thần lại mang một cô gái về, vô cùng thanh thuần, thanh thuần giống như nước vậy. Một ngọn lửa không biết tên chạy thẳng lên não của cô. Mà đêm nay, những từ ngữ nóng bỏng dâm loạn lại đổi thành một loại hình khác:

“Anh, đau quá ...”

“Đợi lát nữa sẽ thoải mái...”

“A! Đau... Đau quá... Chọc chết em rồi ...”

Những tiếng kêu đau ban đầu của cô gái dần dần chuyển thành từng trận yêu kiều, Tiểu Tuyết ở phòng cách vách đã chứng kiến toàn bộ quá trình một cái cô gái chuyển thành một người phụ nữ như thế nào. Aiz! Tiểu Tuyết bị ai phát hiện hạ thân mình lại ầm ỨT, cô rất chán ghét loại cảm giác này, thế là trong lúc tìm đập thỉnh thịch, cô chạy thẳng vào trong phòng tắm.

Tiếng nam nữ ân ái vẫn vang vọng truyền vào trong phòng tắm kín đáo, Tiểu Tuyết cắn môi, lấy tay vò đầu bứt tóc mình. Bỗng dưng cô nhớ lại cảnh sáng nay, lúc Tô Thần lỏa lồ bước ra khỏi phòng vệ sinh, cánh tay khỏe mạnh, bộ ngực rắn chắc, hạ thân quyến rũ bị che dấu dưới chiếc khăn tắm...

A... Thật phiền quá! Cô đang đứng dưới vòi nước, nhưng thân thể vẫn nóng bừng.

Không phải đêm nào Tô Thần cũng dẫn bạn gái về nhà đấy chứ? Nếu cứ tiếp tục như vậy, người chịu không nổi đầu tiên chính là mình rồi...

Tiểu Tuyết nhin không được dùng vòi phun nước ma sát nơi tư mật của mình...

Không phải cô chưa từng xem qua tiểu thuyết và mấy thứ lừa đảo, nhưng mà cảm giác lúc này tới quá mạnh mẽ, Tiểu Tuyết phát giác bản thân mình sắp không khống chế được rồi ...

9. Chương 9: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 4

Editor: Lục Nặc Lạm giao! Lạm giao! Lạm giao! Trong đầu cô tràn ngập hai từ này, vành mắt Tiểu Tuyết đen thui, mới sáng tinh mơ đã chạy ra khỏi nhà. Chờ đến khi cô tới quán bán đồ ăn sáng quen thuộc, thì phát hiện ra bóng dáng một người đang trò chuyện vui vẻ với ông chủ quán ăn. Sau khi ông chủ quán nhìn thấy Tiểu Tuyết, lập tức tươi cười rạng rỡ về vẫy tay với cô: “Tiểu Tuyết à, cháu mau tới đây, anh trai cháu cũng tới rồi!”

Anh trai cháu...? cô quay đầu nhìn, người đứng bên cạnh không phải ai khác, chính là người đã hại cô mất ngủ, Tô Thần đại nhân. Tô Thần vui vẻ nhấc túi đồ ăn sáng trong tay lên, sẵn sàng dụ dăng nhìn Tiểu Tuyết nói: “Em à, anh mua xong bữa sáng rồi. Chúng ta về nhà ăn đi”.

“Tiểu Tuyết, cháu thực hạnh phúc, có một người anh trai quan tâm cháu như thế” Ông chủ quán cười nói, còn Tiểu Tuyết lại chỉ có thể cứng ngắc miễn cưỡng cười. “Ha ha...”

Cứ như vậy, Tô Thần cầm một túi đồ ăn sáng đi phía trước Tiểu Tuyết, còn Tiểu Tuyết thì lẻo đẻo theo sau Tô Thần, trên đường đi về nhà. Tô Thần đang đi ở phía trước bỗng dừng lại, khóe miệng nở một nụ cười như có như không: “Tối hôm qua, anh đều nghe thấy hết”.

Tầm mắt Tiểu Tuyết dừng lại ở bữa sáng trong tay đối phương, nghi hoặc nhìn hẩn hỏi: “Hả?”

“Em ở trong phòng tắm...”

A! Tiểu Tuyết nghe được lời này, cảm thấy mặt nóng bừng, lỗ tai cũng đỏ rực. Tối hôm qua, cô ở trong phòng tắm làm ra một chuyện vô cùng ngượng ngùng. Nhưng mà, lúc ấy không phải Tô Thần cũng đang làm chuyện kia sao, hẩn nghe thấy cái gì!

“Anh... Sao anh lại để ý tới chuyện em ở trong phòng tắm... Không phải lúc ấy anh đang làm chuyện kia với cô gái đó sao! Anh nghe được cái gì...”

“... Tắm rửa”. Tô Thần hơi cúi xuống, thì thầm bên tai cô.

Ai! Chỉ đơn giản như vậy thôi sao? Tiểu Tuyết thở phào nhẹ nhõm.

“Đêm hôm khuya khoắt em lại muốn tắm rửa, đương nhiên anh phải để ý xem em có gặp chuyện gì không may hay không rồi, nếu chẳng may xảy ra chuyện gì thì anh biết ăn nói thế nào với mẹ của em đây”. Tô Thần lơ đãng nói, lông mày hẩn nhướng lên, “Hay là... Em lén lút làm chuyện ám muội sau lưng anh?”

“Hừ!” Sau khi nhẹ nhàng thở ra một hơi, lá gan Tiểu Tuyết lại to ra, “Phải là em nên nói cho ba mẹ, anh lén lút làm chuyện ám muội sau lưng họ mới đúng!”

“Bọn họ sẽ tin tưởng ai chứ?” Tô Thần tự tin ngẩng cao đầu trả lời.

Nhìn dáng vẻ của hẩn kia, Tiểu Tuyết tức giận đến nỗi đấm ngực dậm chân. Trước mặt cha mẹ Tô Thần là một cục cứng ngoan hiền, còn Tiểu Tuyết nhìn đi nhìn lại đều kém hơn so với Tô Thần, không cần nói cũng biết, cuối cùng cha mẹ sẽ tin tưởng lời nói của ai.

Chẳng qua, có chút kỳ lạ, đó là mãi cho tới khi màn đêm buông xuống, theo đạo lý mỗi lần Tô Thần đi ra ngoài sẽ mang về một cô bạn gái lại cầm một hộp kem ly trở về nhà. Đúng lúc Tiểu Tuyết vừa tắm rửa xong, đang dùng khăn mặt lau mái tóc ướt sũng, Tiểu Tuyết nhìn ly kem trong tay hẩn, trước mắt sáng ngời, còn Tô Thần thì nở một nụ cười yếu ớt, sau đó mở hộp kem ly ra.

“Này, đêm nay anh không mang bạn gái về nhà hả?” Tiểu Tuyết nhìn chăm chú hộp kem ly đó, cô có thể nhận ra nhờ bao bì bên trên, đây chính là kem ly số lượng có hạn đấy, phải xếp hàng một thời gian dài mới có thể mua được. Tâm tư của cô đã không còn đặt vào chuyện đêm nay hẩn có dẫn cô bạn gái mới nào về hay không nữa rồi.

“Anh không thể nghỉ ngơi một chút hay sao?” Tô Thần lấy một khối ra, nhìn Tiểu Tuyết nói, “Ăn một khối không?”

Không thể bị hẩn thu mua, hẩn có âm mưu! Tiểu Tuyết le lưỡi, tiếp tục dùng khăn mặt lau tóc, cô phải “Cao ngạo” bước trở về phòng mình đi ngủ.

Đúng lúc đó, đèn phòng khách đột nhiên vụt tắt, nháy mắt toàn bộ ti vi tủ lạnh đều đình chỉ công tác.

Gì thế, mất điện? Hay là đứt cầu dao? Trong lúc nhất thời Tiểu Tuyết mờ mịt đứng im tại chỗ trong bóng tối.

Tô Thần nói: “Để anh đi xem thế nào. Em cứ ngồi yên một chỗ biết chưa”

“Vâng”. Tiểu Tuyết nhỏ giọng đồng ý, nhưng ngay sau đó cô nghe thấy tiếng Tô Thần vấp phải cái gì đó.

“Này... Cẩn thận đấy...” Cô khần trương vội vàng chạy tới chỗ phát ra tiếng động, nhưng mà thật bi kịch, trong bóng đêm cô vấp phải chiếc ghế dựa, vậy là té ngã lên trên người Tô Thần.

“A!” Tiểu Tuyết vội vàng hét lên, mái tóc cô vẫn ướt sũng, nhỏ giọt xuống người Tô Thần, có vài giọt rơi trên mặt hắn.

Mùi thơm của thiếu nữ sau khi tắm rửa chui vào trong lỗ mũi Tô Thần, Tiểu Tuyết đang muốn đứng dậy rời đi, thì lại bị Tô Thần giữ chặt.

Hả? Tiểu Tuyết không hiểu đã xảy ra chuyện gì, cô có thể nghe thấy rõ ràng tiếng hít thở của Tô Thần, hắt cách cô rất gần.

“Em có biết vì sao đêm nay anh không dẫn bạn gái về không...” đôi mắt trong trẻo của Tô Thần, hòa tan với bóng tối xung quanh.

“Em... làm sao em biết được...” Tim Tiểu Tuyết đập bùm bùm, cô đang suy nghĩ trong tình huống này có phải mình nên tiếp tục đi xuống hay không!

Trong lúc Tiểu Tuyết còn đang mâu thuẫn, thì đột nhiên cô cảm thấy môi mình bị một thứ ẩm áp, ẩm ướt, mềm mềm dán lên.

Nha! Cảm xúc này, cô rất bất ngờ.

Cô kinh ngạc, không cẩn thận đã để Tô Thần tách được hàm răng mình ra, nháy mắt, đầu lưỡi của Tô Thần chui vào trong miệng cô.

Ban đầu nụ hôn chỉ giống như chuồn chuồn lướt nước thì giờ đây đã biến thành một nụ hôn sâu đầy gợn sóng.

Này... Đây là tình huống gì thế! Tiểu Tuyết trì độn lúc này mới bắt đầu hiểu ra vấn đề, nhưng thân thể của cô đã bị Tô Thần giam cầm chặt chẽ, mà lý trí của cô cũng dần dần tan rã vì kỹ thuật hôn môi cao siêu của Tô Thần.

Trong màn đêm yên tĩnh tối tăm này, Tô Thần đè Tiểu Tuyết nằm trên mặt đất lạnh băng, khí lực phản kháng của cô giống như bị hấn từng chút từng chút hút khô.

“Ngô... Ngô...” Tiểu Tuyết cảm thấy thân thể mình nóng bừng, đầu cô bắt đầu choáng váng mê loạn.

Sau khi Tô Thần chấm dứt nụ hôn sâu ấy, Tiểu Tuyết mới có thể hít thở được không khí xung quanh, bộ ngực nhỏ của cô nhấp nhô kịch liệt.

“Tiểu Tuyết...” Tô Thần xoa nắn bộ ngực còn đang nhấp nhô của thiếu nữ, cách vật liệu may mặc mỏng manh dịu dàng vuốt ve, hấn từng chút từng chút hôn lên cần cổ, xương quai xanh của Tiểu Tuyết.

“Anh trai... Ách...” Tiểu Tuyết không còn là chính mình nữa rồi, nhất là khi Tô Thần cách quần áo ngậm lấy nụ hoa căng cứng của cô.

“Đừng gọi anh là anh trai, anh không phải anh trai của em”. Tô Thần nheo mắt lại, bàn tay thon dài của hắn vén vấy ngủ của Tiểu Tuyết lên, bắt đầu vuốt ve dọc theo thân thể nóng bỏng non mềm của cô.

“Đêm nay, bạn gái anh là em...” Bàn tay hắn thành thạo kéo quần lót nhỏ của Tiểu Tuyết xuống, sau đó xâm nhập vào khu rừng rậm riêng tư kia. “A... A...” Đây là lần đầu nghênh đón ngón tay của đàn ông, hoa hạc bị miết đến nổi hưng phấn muốn đòi mạng, Tiểu Tuyết sợ hãi kêu to. Cô cảm thấy dưới thân mình sắp trào ra một cỗ nhiệt lưu.

Giấc mộng hai ngày trước thế mà lại trở thành sự thật.

“Em sờ thử xem, nơi này của anh khát cầu em đấy”. Tô Thần rút ngón tay ra, cầm bàn tay nhỏ của Tiểu Tuyết mò tới dục vọng của mình. Tiểu Tuyết đụng phải một vật thể to lớn cứng cứng, không dám tưởng tượng, lúc nó cắm vào trong thân thể sẽ có tư vị như thế nào. Tô Thần cởi quần áo của mình ra, sau đó kéo váy ngủ của Tiểu Tuyết xuống. Tuy rằng không thể nhìn thấy gì, nhưng mùi thơm của thiếu nữ vẫn làm cho người ta kim lòng không đậu.

Trong bóng đêm đen tối, hai người dán chặt vào nhau, đến mặt đất lạnh lẽo giống như cũng trở lên nóng cháy. Tiểu Tuyết cảm nhận sự âu yếm của Tô Thần, nghe Tô Thần nhỏ giọng nói “Đợi lát nữa sẽ có chút đau”, hai chân cô bị thiếu niên mở ra, tiểu huyết còn đang tràn ra yêu dịch trắng trơn phơi bày dưới tầm mắt của Tô Thần, cảm giác khoái hoạt lan tràn toàn thân làm cô run rẩy. Ngay cả khi không nhìn thấy gì, Tô Thần vẫn cảm nhận được nơi đó của thiếu nữ đang khát vọng vô cùng, hần mỉm cười nói: “Tiểu Tuyết, có phải em chờ anh đã lâu hay không? Anh muốn đi vào...”

Tiểu Tuyết cảm thấy có một vật cứng rắn nóng bỏng đang đặt trước miệng hoa huyết của mình, nghe nói lần đầu tiên sẽ rất đau, cô khấn trương tới nỗi móng tay bấm sâu vào trong da thịt Tô Thần. Thứ nóng bỏng cứng rắn kia bắt đầu mơn chớn huyết khẩu của cô, làm cho Tiểu Tuyết cảm thấy ngứa ngáy khó nhịn.

Đột nhiên, không hề báo động trước, thô to của Tô Thần chuẩn xác nhồi vào trong tiểu huyết của cô, đánh thẳng về phía trước.

“A!” Đau đớn khiến cho bàn tay Tiểu Tuyết bám mạnh lên cơ bắp của Tô Thần.

Dáng người Tô Thần rất tuyệt, mà vật dưới thân hần càng khiến người ta mê mẩn, chẳng qua đây là lần đầu tiên, cho nên Tiểu Tuyết cảm thấy thân thể giống như bị xé rách, đau đớn đến nỗi muốn ngất xỉu.

Vách tường mềm mại của cô xoắn lại, Tô Thần hít sâu một hơi, cảm giác mất hồn khi bị vây chặt này thiếu chút nữa làm hần tiết ra ngoài. Kiên định của hần, mỗi một lần dứt vào rút ra, đều có thể phát giác hạ thể cô gái đang rất hưng phấn.

Thật đau... Nước mắt Tiểu Tuyết bắt đầu chảy ra, nhưng dần dần, đau đớn nơi hai người ân ái biến mất, những cảm giác còn lại chỉ là

“Ấn... A... A...” Cô rên rỉ, đắm chìm trong những cơn khoái cảm vui thích, hai chân quăn quanh thắt lưng Tô Thần.

Ở tư thế này, càng làm cho Tô Thần sáp nhập sâu hơn. Phân thân của Tô Thần rong ruổi bên trong thân thể cô khoái hoạt giống như đang ở trên thiên đường vậy, mà chính hần cũng hưng phấn không thôi, bị tiểu huyết của Tiểu Tuyết cắn nuốt làm hần thích vô cùng. Hơn nữa, mỗi khi nghĩ đến chuyện lần đầu tiên của Tiểu Tuyết thuộc về mình, hần lại càng vui vẻ.

Trong phòng khách tối đen như mực, tiếng Tô Thần đâm vào trong thân thể Tiểu Tuyết, vô cùng vang dội.

“Phốc xuy... Phốc xuy... Phốc xuy...”

“Em... Em muốn...” Vì mới trải sự đời cho nên chỉ chốc lát sau Tiểu Tuyết liền đạt đến cao trào, dững đạo của cô điên cuồng co rút, một lượng lớn chất lỏng ào ào chảy ra.

Kiên định của Tô Thần không chịu nổi tốc độ co rút cực hạn đó, cho nên đã bắn ra toàn bộ mầm mống của bản thân vào trong thân thể của Tiểu Tuyết.

Chất lỏng của hai người hoà quyện vào nhau.

Lúc này, đèn phòng khách đột ngột sáng lên, ánh sáng một lần nữa trở về.

Tiểu Tuyết lập tức nhìn thấy thân hình trần trụi của Tô Thần, cô thẹn thùng vội vàng lấy hai tay che kín mặt mình.

Dưới thân, gì đó của Tô Thần vẫn còn đang nằm trong thân thể của cô đấy.

Tô Thần liếc mắt nhìn dấu vết lạc hồng trên sàn nhà, sau đó mạnh mẽ mở hai bàn tay của cô ra, cố ý dùng phân thân đỉnh vài cái lên vách tường mềm mại của cô, thế là hần có thể nhìn thấy vẻ mặt đỏ hồng vô cùng đáng yêu của Tiểu Tuyết.

“Tiểu Tuyết”. Tô Thần hạ giọng, chân thành nói, “Từ nay về sau, anh vĩnh viễn đều là của em”.

Lời này sao lại cảm thấy không được tự nhiên nhỉ? Tiểu Tuyết nghi hoặc nhìn hắn.

Tô Thần rút phân thân của mình ra khỏi thân thể của cô, sau đó ôm lấy cô, đi về phía phòng ngủ của hắn.

“Sau này không cho phép lại đem anh bán cho những người khác”. Tô Thần hôn một cái lên hai má Tiểu Tuyết.

Bán? A... Không phải hắn... Đã sớm phát hiện ra rồi chứ... Tiểu Tuyết không khỏi liên tưởng đến những suy nghĩ tiêu cực, theo bản năng cô muốn chạy trốn khỏi cái ôm ấp của Tô Thần, nhưng mà đã không kịp nữa rồi...

“Ba!” Tô Thần đã ôm cô vào trong phòng ngủ, sau đó đóng cửa lại.

Hiện tại em là người con gái của anh, còn có thể không muốn anh nữa sao?

Rất nhanh sau đó trong phòng ngủ lại truyền đến những tiếng nam nữ giao hoan khiến người ta phải đỏ mặt.

10. Chương 10: Đêm Thứ Ba: Nợ Duyên Tình 5

Editor: Lục Nặc Mặt Tiểu Tuyết đỏ bừng đang quấy canh trong nồi, bây giờ là buổi trưa, thời điểm mọi người ăn cơm. Bỗng nhiên, phía sau cô truyền tới một cảm giác ấm áp, đó là do bộ ngực vạm vỡ kề sát tấm lưng nhỏ xinh của cô, cô run rẩy buông tay, cái muỗng cứ thế rơi vào trong nồi nước, phát ra một tiếng vang thanh thúy.

“Em đang nấu cơm hả?” hơi thở ôn nhuận phả lên vành tai mẫn cảm của thiếu nữ, lập tức nhũ hoa mẫn cảm của cô bị người phía sau dùng tay nhẹ nhàng nắm lấy, vuốt ve, xoa bóp.

“Ngô... Đừng như vậy đi... Anh...” Tiểu Tuyết nhú mày, nhưng cơ thể lại gợn vào trong lòng Tô Thần.

“Tiểu Tuyết, Em bây giờ, đang chờ anh, có đúng không?” Tay Tô Thần từ phía dưới tạp dề xâm nhập vào trong khu rừng rậm rạp ướt át của cô gái.

Lúc này cả người Tiểu Tuyết trần như nhộng, chỉ mặc đúng một chiếc tạp dề màu hồng phấn. Cái mông nhỏ căng mền không hề phòng bị dán lên hạ thân của Tô Thần.

“Ấn... Ấn... Còn không phải do anh yêu cầu sao ...”

“Anh không ngờ em lại đồng ý...” Tô Thần cười tủm tỉm nói, mùi thơm của thiếu nữ đã kích thích mỗi một tế bào trên cơ thể hắn, làm chúng kêu gào khát đòi muốn cô, ngay cả thời gian ăn cơm hắn cũng không cần. Khi hắn bước vào phòng bếp, đã bị dáng vẻ của Tiểu Tuyết khơi dậy tà niệm, rất muốn ngay lập tức ăn luôn cô.

Đóa hoa dưới hạ thân Tiểu Tuyết bị bàn tay Tô Thần chà đạp, hoa hạch bị kéo miết, mật dịch trắng trong nóng bỏng chảy ra từ hạ thân của cô, uốn lượn duyên dáng chảy dọc theo bắt đùi Tiểu Tuyết.

Từ sau khi hắn chiếm giữ thân thể của cô, mấy ngày này giống như một giấc mộng tuyệt vời, thân hình mềm mại của Tiểu Tuyết sau khi bị Tô Thần lần lượt tiến vào ngày càng mẫn cảm cùng dâm dăng. Nếu Tiểu Tuyết không thuận theo, Tô Thần dọa sẽ đi tìm cô gái khác về nhà.

“Anh, anh, anh... A... A...” Sao mẹ lại thay mình tìm về một người anh trai hư hỏng như vậy chứ? Tiểu Tuyết còn muốn nói gì đó, thì bỗng dừng, vòm ngực mạnh mẽ sau lưng cô rời đi, tiếp theo cô cảm giác được cái mông của mình đang bị Tô Thần liếm hấp.

“Nha... Nha!” ngay sau đó, đầu lưỡi của Tô Thần liếm tới nơi riêng tư của thiếu nữ, Tô Thần nửa ngồi, gần như chui vào giữa hai chân Tiểu Tuyết. Mỗi một lần liếm láp, Tiểu Tuyết đều cảm giác được khí lực cả người đang bị rút đi, hai chân cô run run, đến đứng thẳng cũng không xong, chỉ có thể dùng hai tay bám chặt vào thành bếp.

Chi... Chi... Tư...

Đầu lưỡi linh hoạt của Tô Thần quấy phá dâm thủy ở nơi riêng tư của cô, Tiếng rên rỉ của Tiểu Tuyết từ kẽ răng đứt quãng phun ra.

“Anh à... A... A... Em rất... Khó chịu a... Ân... Ân... Anh...” Tiểu Tuyết rất hy vọng cây gậy to dài của Tô Thần nhồi vào trong thân thể của mình, nhưng trong khoảng thời gian ngắn cô thẹn thùng không thể nói ra khỏi miệng. Mà cây gậy của Tô Thần đã cứng rắn vô cùng, hấn đứng lên, áp sát vào tấm lưng trần mịn màng của Tiểu Tuyết, thì thầm bên tai cô: “Tiểu Tuyết, chất lỏng của em uống ngọt thật, còn ngon hơn cả canh đây”

Tiểu Tuyết cảm thấy gậy gộc thô to kia đang ép chặt lên cái mông nhỏ của mình, nó khiến cô hưng phấn đến nổi hô hấp dồn dập.

“Em có muốn nếm thử chất lỏng của anh hay không?” Đỉnh phân thân của Tô Thần đã thẩm ra một chút niêm dịch, hấn cầm lấy phân thân của mình đỉnh lên miệng hoa huyết của Tiểu Tuyết, tiểu huyết màu hồng phấn, không tự chủ được bắt đầu cắn nuốt đỉnh thô to.

Tiểu Tuyết gật gật đầu.

“Em phải nói ra miệng” Hai mắt Tô Thần tràn ngập lửa dục.

“Em... Em muốn... Cái miệng nhỏ của em muốn uống chất lỏng của anh...” Tiểu Tuyết thẹn thùng nói ra những câu dâm đẳng mà trong khoảng thời gian này được Tô Thần dạy dỗ.

Tô Thần lắc mạnh thẳng lưng một cái, thô to của hấn cứ thế tách mở hoa khẩu phần nộn, xâm nhập vào bên trong thân thể thiếu nữ.

“A... A... Ân...”

Người đàn ông bắt đầu đưa đẩy, còn thiếu nữ thì đang cảm thụ khoái cảm tuyệt vời vô cùng lần lượt đánh sâu vào trong thân thể.

Kiên định trượt trong vách tường mềm mại, đâm vào tử cung của cô gái.

Hai khóa to tròn của Tô Thần, có tiết tấu đập mạnh vào chiếc mông nhỏ căng mẩy của Tiểu Tuyết.

Ba! Ba! Ba! Ba...

Trong khoảng thời gian ngắn, không khí trong phòng bếp dâm loạn không chịu nổi.

“Anh muốn bắn vào bên trong em, Tiểu Tuyết... Ân! Ân!” Tô Thần hưởng thụ tiểu huyết chặt khít của Tiểu Tuyết, ngay từ lần đầu tiên, hấn đã bắn toàn bộ mầm mống của mình vào trong cơ thể Tiểu Tuyết, mà hiện tại, hấn cũng muốn làm như thế. Giống như những người đàn ông khác, muốn để lại mầm mống của mình trong cơ thể người con gái mình yêu thương nhất.

“Ân... A... Nha... Anh... Bắn... Bắn vào bên trong... Tươi hết vào bên trong đi...” Tiểu Tuyết yêu muốn chết cái cảm giác khi Tô Thần nhồi tinh dịch của hấn vào trong cơ thể mình. Tập dề của cô bởi vì kích tình mà bị Tô Thần xé rách, trong không khí nồng bỏng ở phòng bếp, hai luồng mềm mại nhiễm một tầng hơi nước.

Toàn thân cô giống như bị nhấn chìm trong sóng biển, cao trào như thủy triều thổi quét toàn thân.

“A...” Tiểu huyết của cô mãnh liệt co rút, chất lỏng sau cơn cao trào phun ra từ cái miệng nhỏ dưới hạ thể của cô.

“Ách...” chất lỏng của Tô Thần cũng phun ra từ đỉnh thô to, bắn vào trong tử cung cô gái.

Hô... Hô... Tiểu Tuyết thở gấp liên tục, Tô Thần rút thô to ra khỏi thân thể cô, cô liền ngã ngổ trên đất, nhất thời chất lỏng của Tô Thần và bản thân từ trong tiểu huyết chảy ra khắp sàn nhà phòng bếp, rồi tỉnh rồi ngủ.

“Tiểu Tuyết, em vẫn luôn hỏi anh, sao anh lại biết em là người đã quăng anh trên mạng đúng không?” Tô Thần ôm lấy Tiểu Tuyết, đi về phía nhà vệ sinh. Hấn chuẩn bị tắm rửa sạch sẽ cho Tiểu Tuyết, thân thể cô

gái nhỏ này dính toàn tinh dịch của hắn trộn lẫn với hương vị đồ ăn, khiến cho hắn căn bản không thể thu lại dục vọng của mình và phân thân phía dưới.

“Hả, vâng?” Tiểu Tuyết ngạc nhiên nhìn hắn, thực sự ngoài sức tưởng tượng, thế mà Tô Thần cũng phát hiện ra người bán hắn là cô.

“Trang web kia là của anh”. Tô Thần cười dịu dàng, “ID, hòm thư, số chứng minh thư của em, anh đều có thể xác minh được”.

“... A?” Thiếu chút nữa Tiểu Tuyết đã từ trong lòng hắn nhảy ra.

“Ban đầu anh định dạy dỗ em một chút, nhưng thật không ngờ, em lại trở thành em gái của anh...” Tô Thần ý vị thâm trường đẩy cửa nhà vệ sinh ra, “Em gái trở thành bạn giường của anh trai, rất kích thích”.

“Thả, thả em xuống dưới đi...” Đột nhiên Tiểu Tuyết cảm thấy người anh trai này rất thâm tàng bất lộ.

“Được, anh thả em xuống dưới”. Tô Thần thản nhiên cười, đồng thời hắn đóng cửa nhà vệ sinh lại.

Trong một thời gian ngắn ngủi, từ trong nhà vệ sinh đóng chặt cửa không chỉ truyền ra tiếng nước chảy ào ào, mà còn truyền đến tiếng rên rỉ trầm mê của Tiểu Tuyết được Tô Thần tận tình dạy dỗ và tiếng gầm nhẹ của Tô Thần

11. Chương 11: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên

Editor: Lục Nặc Nghe nói mình may mắn trở thành giáo sư dạy đàn dương cầm cho con gái bá tước Vladimir, An Thu vô cùng vui vẻ. Cô là người dị quốc, thế mà lại có thể công tác trong một gia tộc danh giá nhất quốc gia, cho nên hiện tại cô rất muốn hoan hô nhảy nhót.

Nên mặc cái gì mới được đây? Nghe nói ở quốc gia này, càng là gia tộc lâu đời thì càng thích mặc những trang phục truyền thống.

An Thu đầu đầu nhìn về phía chiếc gương.

Khuôn mặt trẻ tuổi của thiếu nữ hai mươi, mái tóc tơ ngắn ngủn, nhìn từ đầu đến chân, một dáng vẻ vô cùng nhẹ nhàng thoải mái, áo T-shirt phối với quần bò.

Tóm lại nếu cứ ăn mặc thế này mà đi thì thật thất lễ, nhưng bộ lễ phục duy nhất của cô đã đem đi giặt từ ngày hôm qua mất rồi. Nếu muốn mua đồ mới thì cô lại không có tiền, để đến nơi đây tìm việc, cô đã phải bán hầu như toàn bộ gia sản của mình rồi.

Trong lúc cô còn đang đau đầu, thì quản gia của bá tước Vladimir đã đi tới gặp cô, đưa lên một chiếc hộp rất lớn. An Thu mở ra thì nhìn thấy một bộ váy cổ điển vô cùng hoa lệ, nếu tính theo giá cả bên ngoài, vậy thì tiền mua chiếc váy này có thể nuôi cô được mấy đời đấy.

“Cho tôi sao?” Trong khoảng thời gian ngắn cô không thể tin được vào hai mắt của mình.

Quản gia có vẻ đã nhìn quen mấy trường hợp thế này, ông ta gật đầu đáp, xác nhận phán đoán của An Thu.

A a a! Nhưng mà nếu mặc nó vào, chẳng may không cẩn thận làm hỏng, thì mình lấy tiền đâu ra để bồi thường! Không hiểu tại sao, An Thu lại nghĩ tới vấn đề này, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

“Lẽ vật đưa cô, sau này cô không cần phải trả lại”. Giống như nhìn thấu bất an trong lòng An Thu, ngài quản gia trả lời.

Nghe thấy câu nói ấy của quản gia, An Thu mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Còn nữa, trước khi đi tới trang viên, tôi sẽ giúp cô định hình lại tạo hình chính thể của bản thân một lần nữa”. Quản gia vừa dứt lời, một vài nhà thiết kế, trang điểm, tạo hình nối đuôi nhau đi vào, mỗi người đều mang theo dụng cụ của riêng mình, vây lấy An Thu.

“... Không phải chỉ tới dậy đàn dương cầm thôi sao? Có cần phiền phức thế này không...” An Thu vừa khách khí nói thì vị quản gia kia lập tức trở lên lạnh băng.

“Tiểu thư An Thu, hi vọng cô hiểu rõ, cô đã là giáo sư dậy đàn dương cầm cho con gái của ngài bá tước rồi. Nếu còn lấy diện mạo thế này ra ngoài gặp người, nhất định sẽ bôi nhọ thanh danh ngài bá tước của chúng ta!”

“...” An Thu nhú mày nghe ngài quản gia này chỉ bảo với giọng điệu vô cùng nghiêm túc, không thể nói được gì, chỉ có thể ngơ ngác bị nhóm thiết kế vây lại lần nữa.

Nhìn mái tóc của mình bị nhà thiết kế đùa nghịch trong tay, khuôn mặt được thợ trang điểm bôi bôi chất trắng trắng hồng hồng, hoàn toàn không giống với bản thân mình trước kia, trong lòng An Thu luôn tự an ủi bản thân: mình phải kiếm tiền, dù có xảy ra chuyện gì mình đều có thể làm được, nếu không nhận được tiền lương, vậy thì cũng chỉ có thể uống gió Tây Bắc mà sống thôi. Mình... Mình phải nhẫn nại!

Nhẫn nại! Phải nhẫn nại! Đi tới quốc gia này, chẳng phải đã chuẩn bị hết thảy mọi chuyện rồi, không phải sao?

12. Chương 12: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên 2

Editor: Lục Nặc Tỏa sáng, vô cùng tỏa sáng! An Thu kinh ngạc nhìn mình trong gương, từ kiểu tóc cho đến khuôn mặt còn cả một thân váy áo xinh đẹp này nữa, hoàn toàn khác với cái người hay u buồn mệt mỏi lúc trước.

Trong lúc cô còn đang thưởng thức dáng vẻ hoàn toàn mới này của mình, thì người quản gia vỗ tay nhẹ vài cái, một đám thiếu niên xinh đẹp tao nhã mặc lễ phục màu đen nối đuôi nhau đi vào.

“Tiểu thư An Thu, chúng ta nên xuất phát thôi ~” Dưới mệnh lệnh tràn đầy uy nghiêm của ngài quản gia, An Thu bị nhóm thiếu niên xinh đẹp vây quanh rời khỏi nhà.

Trạch viện của bá tước Vladimir có diện tích lớn như một tòa thành trấn, bọn người hầu trong nhà bá tước ngoài những thiếu niên xinh đẹp tao nhã có khuôn mặt tươi cười rạng rỡ này ra, những người khác, mặc kệ là nam hay nữ già hay trẻ thì đều mang một vẻ mặt nghiêm túc lạnh lùng.

A...! Hoảng thật.

Sau khi đến nơi đây An Thu thành linh đánh cái rùng mình, trời nóng thế này, đại bộ phận đều có cùng một biểu tình cũng quá...

Lúc cô đang chuẩn bị bước vào phòng khách thì ngài quản gia liếc mắt nhìn cô một cái rồi nói: “Bá tước Vladimir yêu cầu mọi người phải nghiêm cẩn và nghiêm túc, xin tiểu thư An Thu chú ý một chút, bình thường không được cười đùa lớn tiếng mà phải bảo trì im lặng. Bá tước của chúng ta, ghét nhất tạp âm”.

“Vậy còn bọn họ...?” An Thu nghi hoặc nhìn đám thiếu niên xinh đẹp đang cười tủm tỉm đi bên cạnh cô.

“Bọn họ là bạn chơi đùa của tiểu thư, cho nên ngoại lệ. Nơi này, chỉ có tiểu thư mới là ngoại lệ, xin cô nhớ kỹ”.

Thái độ nghiêm túc của ngài quản gia khiến An Thu cảm thấy có chút căng thẳng, nghe nói nghe nói nguyên phối của bá tước Vladimir mất sớm, cho nên ngài ấy vô cùng yêu thương cô con gái này. Theo một số tin tức nói về ngài ấy và con gái, thì cô bé giờ mới 12 tuổi, nhưng khí chất ung dung tao nhã đã mê đảo rất nhiều thiếu niên gia đình quý tộc, bọn họ đều tới đặt lá cầu yêu. Cổ tình, bá tước Vladimir không hề lưu tình bẻ gãy hết toàn bộ, thậm trí còn dùng chân nặng nề giẫm nát. Chuyện này đã làm tổn thương đám thanh thiếu niên quý tộc vô số lần.

Ai... An Thu cảm thán bá tước Vladimir đối con gái mình thật cố chấp, đồng thời cũng cảm thán mấy thanh niên này thế mà lại biến thành loli khổng. Nhưng mà, đứa nhỏ cao sang nhã nhặn như thế còn cần mời một người gà mờ như cô đến dạy đàn dương cầm hay sao?

A! Phi phi phi! Trăm ngàn lần không thể nói mình là một đứa gà mờ... An Thu đầu đầy hắc tuyết tự cảnh tỉnh bản thân một phen.

Cửa phòng khách “Phanh!” một tiếng mở ra, một bình hoa rơi xuống vỡ nát trước mặt bọn họ.

Ngay sau đó, An Thu nhìn thấy nhóm thiếu niên xinh đẹp bỏ qua cô, chen chúc chạy tới chỗ cô bé đang tức giận ngồi trên ghế sofa phía trước.

Cô bé kia thật sự rất xinh đẹp, An Thu cảm thấy tầm mắt của mình đã bị cô bé đó thu hút mất rồi.

Da thịt vô cùng mịn màng, khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo, mái tóc cuộn sóng màu vàng mềm mại, nhìn qua thì thấy giống thiếu nữ hơn là một đứa nhỏ. Mới 12 tuổi, đã phát dục vô cùng tốt. Bỗng dưng An Thu nhìn đến bộ ngực của cô bé, tự cảm thấy nơi đó của mình thật khó nhìn.

“Tôi – không – muốn – giáo – sư – dạy – đàn – dương – cầm!” Giữa đám thiếu niên xinh đẹp vây quanh, hưởng thụ cảm y ngọc thực, cô gái vốn nên đoan trang hiền thực, con gái bá tước Vladimir, Irina, bờ môi phẫn nộ hé mở, lại phun ra toàn những lời nói tàn khốc lạnh lùng.

Hả không cần à nếu không có công việc này, cô sẽ chết đói mất! Thiếu chút nữa muốn lật bàn, An Thu quyết định giữ vững tôn nghiêm của người lớn, không đấu với trẻ con, cô tận lực tỏ ra tao nhã đi lên vài bước, cúi đầu chào hỏi Irina.

“Tiểu thư Irina, tôi là giáo sư dạy đàn dương cầm mà cha cô mời về, An Thu”.

“Tôi – không – thích – giáo – sư – không – phải – người – bản – quốc”. Lời nói tàn khốc lại một lần nữa truyền vào trong lỗ tai An Thu.

“... ..” Nhất thời hình như có vô số quạ đen bay qua đỉnh đầu cô. Đứa nhỏ này đúng là bị chiều hư rồi! An Thu cố gắng ngăn cản khoe miệng đang co rúm của mình lại, người lớn như cô không thềm chấp trẻ con!

Quản gia cũng lộ ra một chút ngượng ngịu, đại tiểu thư cao cao tại thượng không thích ngài bá tước mời giáo sư dạy đàn dương cầm đến.

“Thật không biết cô có cái gì tốt, tại sao cha tôi lại mời cô tới đây!” Irina đến gần An Thu, kiêu hãnh quan sát và đánh giá.

Giống như một người phụ nữ đang đánh giá tình địch của cô ta vậy.

An Thu cảm thấy cả người có chút không được tự nhiên, nếu có ai đó tới giúp mình thì thật tốt quá.

Đúng lúc này, phía sau cô vang lên một giọng nói trầm thấp tràn đầy từ tính.

“Irina, con lại bướng bỉnh nữa rồi. Cần dạy dỗ lại sao?”

Không biết tại sao, một cảm giác mất mát khó hiểu vọt vào trong lòng, An Thu cứ đứng im như vậy nhìn thân ảnh tuần nghị từ phía sau cô bước tới, rồi đi đến trước mặt Irina, một tay ôm lấy con bé ngồi lên trên đùi mình

Một người đàn ông thành thực cường ngạnh, bình tĩnh, còn cả khuôn mặt anh tuấn kia nữa, điều này làm An Thu cảm thấy nếu chỉ đánh giá một cách đơn thuần từ tạp chí trên các trang web đưa tin thì không thể cảm nhận được khí chất vương giả vốn có.

Đây hẳn là bá tước Vladimir!

Thật không ngờ bá tước Vladimir so với những tin tức trên mặt báo thì trẻ tuổi hơn rất nhiều, quả là một người đàn ông ba mươi tuổi bình tĩnh thành thực.

“Con, con không thích!” Irina làm nũng hai tay ôm lấy cổ bá tước Vladimir. An Thu chỉ cảm thấy không khí giữa hai người bọn họ có chút gì đó kỳ quái.

Bá tước Vladimir nhìn chăm chú An Thu nói: “Irina có hơi tùy hứng, trước tiên ta phải dậy dỗ nó. Tiểu thư An Thu. Cô cứ ngồi đây trước đã. Các người cũng lui cả ra ngoài đi”. Dứt lời, hắn liền ôm Irina đi vào một căn phòng thông với phòng khách.

An Thu lo lắng bất an ngồi trên ghế sofa ngoài phòng khách, còn ngài quản gia thì mang theo đám thiếu niên xinh đẹp kia rời khỏi đây. Trong căn phòng rộng lớn này bỗng nhiên trở lên lạnh lẽo và tịch mịch. Cô nhàm chán nhìn chăm chú cửa căn phòng thông với phòng khách, buồn bực vì tiền này có chút khó kiếm, cũng hối hận bản thân không chịu đọc qua quyển giản yếu. Bằng không đã có thể nghĩ ra được vài đối sách hay rồi.

Đột nhiên, từ trong căn phòng kia truyền ra tiếng hét của một bé gái.

“A !”

An Thu sợ tới mức từ trên ghế sofa bật dậy, không xảy ra chuyện gì đấy chứ. Ngược đãi? Cũng không giống a! Cô vừa định tới gần cánh cửa kia thì chợt nghe thấy tiếng kêu đứt quãng của cô bé “A a a...”.

“Đã xảy ra chuyện gì vậy?” “Không có việc gì chứ?” Những câu hỏi này cứ nhen lại ở yết hầu An Thu.

Tiếng kêu này, không phải là tiếng kêu của sự thống khổ, mà nó giống như tiếng kêu của sự hưng phấn, vui sướng khó có thể ức chế hơn.

Thật ra, bên ngoài có một lời đồn, rằng Irina chẳng qua chỉ là con gái nuôi của bá tước Vladimir mà thôi, giữa hai người còn có một đoạn tư tình, cho nên bá tước Vladimir mới không muốn sớm định hôn sự cho cô con gái bảo bối này.

Không phải lời đồn màu hồng phấn kia là thật đấy chứ?

Nhưng mà, tuổi của Irina còn rất nhỏ mà...

Tui để bá tước xưng ‘ta’ cho nó uy nghiêm nha

13. Chương 13: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên 3

Editor: Lục Nặc “Con lại không nghe lời?” bá tước Vladimir đặt Irina lên trên mặt bàn, trong đôi mắt màu tím lộ ra sự uy nghiêm.

“Con không nghe lời đấy, ba ba cứ lập gia đình cho con đi! Dù sao con cũng chỉ là con gái nuôi của người mà thôi!” Cô gái nhỏ kiêu hãnh quát cường nói.

“Sao ta có thể bỏ được con chứ?” Bá tước Vladimir nắm lấy cằm của cô, hôn lên đôi môi phồng nộn.

“Ngô!” Trong khoang miệng có một thứ gọi là tình dục đang len lỏi chui vào, tràn ngập khắp mọi nơi, sự quật cường ngang ngạnh của Irina nháy mắt tan rã. Tay của Vladimir xâm nhập vào trong váy cô, nghĩ tới chuyện bên ngoài còn có An Thu, một người xa lạ đang tồn tại, mặt Irina đỏ lên, sau khi Vladimir buông tha cho đôi môi phồng nộn, cô mới thẹn thùng nói, “Cô, Cô gái kia vẫn còn đang ở ngoài...”

“Vậy cứ để cho cô ta nghe một chút, ta dậy con như thế nào!”

Người đàn ông cường thế không nói thêm câu gì tiếp tục tách hai chân thiếu nữ ra, nơi đó cũng không có bất luận cái gì che chắn, hình như là chuyện chuẩn bị vì hắn.

Ấu huyết kiều nhỏ phồng nộn, tản mát ra hương thơm thiếu nữ dụ hoặc chưa đủ thành thực.

Mới đầu, khi phân thân của người đàn ông đi vào, Irina cảm giác người mình giống như sắp nứt ra rồi, nhất là cái nơi kia.

“Còn đau sao? Rõ ràng làm nhiều lần như vậy rồi mà”. Cái loại chật hẹp này khiến cho Vladimir càng thêm táo bạo, rõ ràng còn chưa đủ trơn trượt, rõ ràng ngón tay nắm lấy cánh tay hần của Irina cách vật liệu may mặc gần như muốn khảm vào cơ thể hần, vậy mà hần vẫn cố chấp vọt vào bên trong.

“A!” trong thân thể Irina tràn ngập những cảm xúc mất hồn, cô thét chói tai khi này nọ trực tiếp đỉnh lên tử cung của mình.

Tiếp theo, Vladimir lắc mạnh thắt lưng, thân thể nhỏ nhắn của Irina theo luật động của người đàn ông cứ nhảy lên liên tục.

Phân thân của Vladimir rất lớn, nhồi vào lại sâu. Kỹ xảo còn cực kỳ cao thâm, hần dùng lợi khí của mình cắm vào trong thân thể cô gái, thỉnh thoảng lại đâm vào điểm mẫn cảm nhất của cô.

Hoa huyết dần dần truyền đến những trận khoái cảm, kích thích ra vô số yêu dịch, làm ẩm ướt hạ thân, cảm giác khó chịu ban đầu Irina nhận được cũng dần dần giảm đi. Khoái cảm giống như thủy triều lan ra khắp toàn thân, cô không hề để ý đến liêm sỉ dâm loạn kêu to, hoàn toàn quên mất bên ngoài còn có một người phụ nữ khác.

“Thích ta đây cỡ như vậy không?”

“A... Ân... Thích...” Irina tham lam hưởng thụ dạng hoan ái có phần quái dị này, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn của cô nhiễm một tầng đỏ ửng xinh đẹp.

Ngay từ lần đầu tiên ba ba bò lên giường của mình, cô đã yêu muốn chết cái loại chuyện này. Ba ba nói đó là dạy dỗ, có điều Irina lại định nghĩa loại hành vi này thành “Trị liệu”. Cô không muốn những người phụ nữ khác tới chia sẻ loại trị liệu này với mình, cũng không muốn những người phụ nữ ấy lấy được tình tử của ba ba.

Sau khi hai người chiến đấu trên dưới một trăm cái, trong thân thể Irina tràn đầy tinh dịch của Vladimir.

“Sau này ngoan ngoãn một chút cho ta”. Vladimir cắn lỗ tai con gái, nghiêm túc uy hiếp nói.

“Vâng! Ba ba cũng phải thương yêu con nhiều hơn nha!” tay Irina vuốt ve cực đại của Vladimir, đặt mũi nhọn thâm ra chất lỏng vào trong miệng mình.

Đột nhiên, gian phòng bên ngoài truyền đến một trận ồn ào. Vladimir nhăn mày, hai người thu thập quần áo xong xuôi, lúc mở cửa đi ra bên ngoài, thì thấy gương mặt An Thu tức giận đến nổi đỏ bừng mở cửa phòng khách, đang định rời đi, nhưng bị một đám thiếu niên xinh đẹp ngăn lại ở cửa.

“Có chuyện gì vậy?” Vladimir bá tước vừa xuất hiện, toàn bộ động tác của quần gia và đám thiếu niên xinh đẹp bao gồm cả An Thu đều dừng lại.

An Thu liếc mắt nhìn hần và con gái của hần một cái, ra vẻ trấn tĩnh nói: “Vô cùng xin lỗi, ngài bá tước. Tôi muốn hỏi một chút, hiện tại tôi muốn xin nghỉ việc, có được không?”

Bá tước và con gái hần cho rằng cô là kẻ điếc chắt? Cổ tình gây ra tiếng động lớn như vậy để làm gì?! Cái nơi loạn thất bát tao này, dù chỉ ở lại một khắc cô cũng không thể chịu đựng nổi!

“Không phải cô sợ hãi đấy chứ?” Vladimir nhìn chăm chú giáo sư dạy đàn dương cầm mới tới trước mặt, từ trong mắt cô hần có thể thấy được sự chán ghét.

Đã thật lâu rồi hần không thấy được loại ánh mắt này ...

“Sợ hãi?” An Thu chăm chú nhìn Vladimir, một người đàn ông thành thực tuần mỹ. Khí thế hùng hổ ban đầu bị một đôi mắt màu tím sắc bén đánh nát. Nói thật ra, cô cũng có chút sợ hãi, sợ hãi bản thân mình không thể ngăn cản nổi mị lực thành thực của hần.

“Sợ ta sẽ ăn cô?” Vladimir từng bước tới gần, “Hoặc là cô sợ mình sẽ yêu ta?”

Khoảng cách giữa Vladimir và An Thu bị rút ngắn chỉ còn mấy cm, gần như thế này, An Thu có thể ngửi thấy được hương vị đặc thù sau khi vừa hoan ái xong của người đàn ông, vị tình dục đậm đặc.

Chẳng qua, cái loại kiêu ngạo tự kỷ ấy, thực sự làm cho người ta có chút khó chịu.

“Muốn tôi ở lại cũng được thôi, nhưng tiền lương của tôi phải trả gấp bội! Tôi muốn phí bồi thường ô nhiễm thị giác và thính giác!”

Bị nói trúng tâm tư nên phát điên, An Thu cúi kính nói, nhưng chuyện này lại mang đến ánh mắt oán hận của Irina.

14. Chương 14: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên 4

Editor: Lục Nặc Tiếng đàn dương cầm du dương tuyệt vời vang lên, không khỏi khiến bọn người hầu trong trang viên thả chậm bước chân.

“A, khúc dương cầm mềm mại êm tai thế này, nhất định là do ngài ấy xướng rồi”.

“Có thể nghe được tiếng đàn của ngài ấy, đúng là hạnh phúc quá đi mất”.

Bọn họ không thể không chế nổi bản thân, cứ thế ngẩn ngơ trong âm thanh của tự nhiên, ngay cả ngài quản gia đang chuẩn bị phê bình nô bộc làm sai chuyện cũng phải dịu lại, chân mày giãn ra, cảm thán nói: “A, quả nhiên trình độ của ngài ấy tốt hơn nhiều so với vị giáo sư dạy đàn dương cầm kia!”

Trong trang viên của bá tước Vladimir, chỉ có hai người là không bị trầm đắm trong tiếng đàn dương cầm.

Một người là An Thu, cô nhìn những ngón tay thon dài nhanh nhẹn của ngài bá tước Vladimir, chúng giống như được sinh ra là để giành cho đàn dương cầm vậy, tự do nhảy nhót trên những phím đàn, bắt đặc dĩ cô rất muốn thử dài.

Chuyện gì vậy hả trời! Rõ ràng đàn hay như thế rồi mà còn muốn mời mình tới làm gì nữa chứ! An Thu bắt đặc dĩ phải ngồi trên chiếc ghế của đàn dương cầm, ngồi cạnh cô đúng là vị bá tước Vladimir kia. Đây đã là lần thứ năm trong một tháng, buổi dậy học của cô bị gián đoạn, vì lí do bá tước tham gia khóa dậy đàn dương cầm của cô.

Người còn lại chính là con mèo nhỏ giống như đang nhắm nhe rình mồi, học sinh Irina, ngồi ở cách đó không xa, ảo não nhìn bọn họ chăm chú.

Này, đừng dùng loại này ánh mắt ấy nhìn cô, cô cũng có nguyên ý đâu! An Thu cực kỳ muốn rút phở cầm trên đàn dương cầm ra để ngăn cản tầm mắt phần nộ của Irina.

Quả thật cô cũng rất tức giận, phải dậy vị đại tiểu thư khó thu phục kia, suốt ngày bị nhạo báng và bị ngó lơ. Nếu không phải nhìn trúng tiền tài và lúc ấy bản thân mình từng cứng rắn tuyên bố, thì cô đã rời đi từ lâu rồi.

Kết thúc khúc nhạc, bá tước Vladimir quay đầu cao ngạo nhìn An Thu nói: “Có nghe thấy không? Bài The Maiden’s Prayer này, hẳn là phải đàn như thế”.

... ..

An Thu nhìn ra ngoài cửa sổ nói: “Thời tiết hôm nay thật đẹp, trời trong nắng ấm”. Mặc dù nói thế nhưng trong lòng cô lại đang cân nhắc: từ trước tới giờ trình độ của cô chỉ đạt hạng ba hạng bốn mà thôi, đừng hy vọng chỉ trong nháy mắt cô có thể đạt tới trình độ cao nhất ấy.

Nháy mắt, toàn bộ không khí trong phòng học giống như bị nứt vỡ, cách bá tước Vladimir gần nhất, An Thu có thể cảm giác được, trên thân người đàn ông kia truyền đến một trận lạnh lẽo vô cùng khủng bố.

... Rất tức giận sao? An Thu từng nghe người ta đồn đại rằng, bá tước Vladimir trong truyền thuyết có gia phong rất nghiêm khắc, mà Irina lại ở một bên vui sướng khi người gặp họa ồn ào nói: “Cô đang khinh thị ba ba tôi sao? Cô giáo đàn dương cầm vô dụng”.

Bá tước dùng ngón tay mạnh mẽ nâng cằm An Thu lên, đem cái đầu đang nhìn ra ngoài cửa sổ của cô chuyển tới đối diện với mình.

“Nhìn ta”. Tiếng nói trầm thấp thành thực của người đàn ông vang lên.

Cảm thấy bản thân bị ép buộc, An Thu hơi tức giận, cô muốn làm trái với mệnh lệnh của hắn, tầm mắt lại nhìn sang một nơi khác, dừng ở bức tranh treo tường cách đó không xa.

“Bức tranh kia thật đẹp”. Cô “Trần tình” đánh giá.

Mặc dù không giao phong chính diện với người đàn ông kia, nhưng thứ cảm giác bị mình coi thường đã khiêu khích, khơi dậy sự tức giận của đối phương.

Hắn sẽ làm gì tiếp theo nhỉ? Giảm phân nửa cơm chiều? Hắn làm rồi. Rạng sáng hai giờ gọi cô rời giường chạy bộ? Hắn cũng đã thử qua ... Lần này, sẽ không khấu trừ tiền lương của cô đấy chứ!

Đột nhiên, An Thu nghĩ tới cái chuyện lớn lao này. Trời ạ, cô tới nơi này không vì tiền sao! Đầu cô toàn bã đậu hả?

“Ừm!” Một nụ hôn sâu bất ngờ đánh úp lại, môi An Thu bị đối phương gắt gao cắn nuốt.

Đôi mắt An Thu trừng lớn, một thứ gì đó không thuộc về cô đang len lỏi trong miệng đầu lưỡi của ngài bá tước. Cô muốn phản kháng, nhưng cả người lại rơi vào trong lòng của hắn, bị hắn gắt gao không chế.

Khó có thể hô hấp, sắp hít thở không thông rồi. Cái vị bá tước này hơi quá đáng đấy!

Nhưng mà, từng đợt điện lưu kia là sao vậy?

An Thu bất an chống cự những trận kích thích đổ bộ tới từ kỷ xảo hôn môi của ngài bá tước, nhưng cảm giác này giống như uống phải một ly rượu mạnh đậm đặc vậy, thân thể như si như say yếu đuối vô lực.

Đúng lúc này, bá tước Vladimir lại buông An Thu ra. Nhìn xuống đôi môi sưng đỏ đang hé mở thở gấp của cô, khoe miệng người đàn ông nhếch lên một chút độ cong của sự thắng lợi.

“Cô có biết không, trên thế giới này còn có một chuyện so với đàn dương cầm càng khiến người ta sung sướng, vui vẻ hơn đấy”. Tầm mắt bá tước gắt gao khóa chặt trên người An Thu.

A... Hơi thở của đối phương vẫn còn quanh quẩn trong miệng, nghĩ tới chuyện này, An Thu rất muốn tìm một cái hồ để chui xuống, như vậy sẽ không ai có thể nhìn thấy được khuôn mặt đang đỏ bừng của cô.

“Ôi trời, thật có lỗi... Thân thể tôi... Thân thể tôi không thoải mái. Thất lễ. Tôi đi trước...” Cô không đợi cái người đàn ông kia phê chuẩn, cứ thế đứng dậy, đỏ mặt chạy ra khỏi phòng học, hoàn toàn bại trận.

Irina ghen tị muốn đòi mạng, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tức giận đến nổi vằn vẹo: “Ba ba, không phải người muốn cô ta đấy chứ?”

Bá tước Vladimir đứng lên, đi tới trước mặt Irina: “Nếu cảm thấy ghen tỵ, vậy thì an ủi nó đi”.

Phân thân của người đàn ông cương cứng, đùi quần muốn chui ra.

Quả nhiên... Là vì cô ta mà cương sao?

“Con sẽ khiến ba ba vui vẻ, người đừng đi tìm cô ta có được không?” Irina khẩn cầu.

“Ta lo lắng”. Hơi thở của ngài bá tước tràn ngập từ tính.

Mặc dù Irina bắt mẫn, nhưng nơi đó của bá tước lại thật sự rất dục hoặc. Cô khẩn cấp kéo khóa quần ngài bá tước xuống, ngậm lấy cây cột cao ngất kia vào miệng.

Cách phòng học đàn dương cầm không xa, ý thức được chuyện mình bị chiếm tiện nghi sau đó lại ngốc nghếch lựa chọn chạy trốn chết, An Thu oán hận đập lên vách tường trắng như tuyết trong trang viên một cước.

Oanh long long... Oanh long long...

Dông tố bùng nổ trong màn mưa tầm tã tối, An Thu nằm trên giường lăn qua lộn lại mà vẫn không thể ngủ được, đầu óc cô đang trốn tránh không muốn nghĩ lại chuyện người đàn ông kia khinh bạc mình.

A... Thật dọa người! Không hiểu tại sao, cô lại hoài niệm cảm giác khi đó.

Ngay lúc cô đang mất ngủ, thì một khúc đàn dương cầm lẳng lặng vang lên. Sau khi nghe thấy tiếng đàn, An Thu đang nằm trên giường bật ngay dậy.

Khúc nhạc này... Khúc nhạc này... Cô nhớ rõ.

Không phải danh khúc vang dội thế giới, cũng không phải khúc dương cầm đang được lưu hành, tiếng đàn mềm mại xuôi tai khó có thể chống cự nổi ma lực dụ hoặc.

An Thu là một người dị quốc, cô trôi dạt nội suất vất vả đi tới nơi đây, cần rằng chịu khổ vài năm mục đích chính là đi tìm kiếm thủ khúc này.

Cô không kịp thay đổi áo ngủ, xuống giường, chạy ra khỏi phòng, vội vàng chạy tới phòng học đàn dương cầm.

Khúc nhạc này, cô chỉ nghe qua một lần, nhưng nó đã khắc sâu trong tâm trí cô. Nhất định cô phải tìm được người tấu lên khúc nhạc ấy.

Sấm chớp giống như lời điện, rạch ngang cả bầu trời trong cơn mưa tầm tã, trang viên của bá tước Vladimir vẫn sừng sững nằm trong màn mưa tầm tã, mịt mù.

15. Chương 16: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên 6

Editor: Lục Nặc “Ngài! Ngài dám bắn vào trong!” Đột nhiên ý thức được đây là một chuyện vô cùng nguy hiểm, An Thu dùng sức muốn đẩy bá tước ra.

“Thì ra em còn nhiều sức lực như thế”. Vladimir nắm chặt cổ tay An Thu, phân thân của hắn vẫn còn nằm trong cơ thể của cô, chưa rút ra ngoài, “Vừa rồi hấp ta, hấp sâu như vậy, hiện tại thỏa mãn rồi liền không cần nữa hả?” Thất lưng hoàn mỹ của hắn chỉ hơi động vài cái, đã có thể khiến cho hạ thân An Thu bị kích thích mà mất đi toàn bộ khí lực.

Mưa bão bên ngoài dần dần nhỏ lại, âm thanh trong phòng học đàn dương cầm trở lên vô cùng rõ ràng, thậm chí càng ngày càng mãnh liệt.

“Ách... Ngài... Ngài vô sỉ... A...” Cả người An Thu vô lực, cô hoảng sợ khi phát hiện thứ ấy trong thân thể mình căn bản là không có ý tứ tắt lửa.

Bá tước ngồi xuống chiếc ghế trước đàn dương cầm, mạnh mẽ kéo cô ngồi lên trên đùi mình.

“A!” Trong phút chốc thô to cứng rắn đâm vào càng sâu.

“Ách... Thả tôi...”

Ánh mắt An Thu ảm ứ, trông giống như những hạt mưa nhỏ bên ngoài bầu trời đen tối. Váy cô bị bá tước Vladimir xé rách, chỉ cần nhìn những mảnh vải vụn vật trên đất sẽ có thể thấy được mức độ phá hoại của người đàn ông này đến tột cùng là mạnh mẽ như thế nào.

“Không phải em nói ta vô sỉ sao?” Vladimir cười lãnh khốc, hắn cởi quần áo ra, thân thể tinh trắng thành thực của người đàn ông cứ thế trần trụi phơi bày. Đã bị nói thành vô sỉ, vậy hắn liền vô sỉ cho cô xem, há miệng ngáp lấy nụ anh đào xinh đẹp trước ngực cô, lập tức hắn nghe thấy An Thu không nhịn được bật ra những tiếng rên rỉ mê người kết hợp với loại khoái cảm kích thích toàn thân này khiến cho sợ run.

Người đàn ông liếm lỗ tai của người phụ nữ, liếm xương quai xanh của cô, liếm đỉnh anh đào đỏ rực, cảm giác ướt át tê tê khiến người phụ nữ gần như không nói được một câu hoàn chỉnh.

“Ngài... Ngài... Không cần...” Dừng đạo chặt hẹp căng tràn phân thân đối phương, chỉ cần hơi động một chút, là điểm mẫn cảm của cô ngay lập tức sẽ bị kích thích, An Thu đành phải kiềm chế hô hấp, nhẹ nhàng thở hổn hển, không dám lộn xộn.

Mưa gió bên ngoài vẫn còn đang rơi đầy mặt đất, mà người đàn ông kia cũng giống như mưa vậy, ban đầu là mưa rền gió dữ hung hăng chiếm đoạt, còn giờ đây chỉ là một cơn mưa nhỏ, ung dung chậm rãi tiến vào, tinh tế từ từ nhấm nháp.

“Không cần dừng lại phải không?” Bá tước vô sỉ hỏi, bàn tay to khỏe mạnh nắm chặt thắt lưng cô, mạnh bạo chà đạp thân thể An Thu từ đầu đến chân, phân thân liên tục tách mở đóa hoa, đâm vào nơi sâu nhất. Mật dịch còn chưa hoàn toàn chảy ra kết hợp với tinh dịch ban nãy có hiệu quả bôi trơn tốt vô cùng, mà những yêu dịch mới cũng điên cuồng trào ra. Yêu dịch ướt át tẩm ướt nơi hai người bọn họ ân ái.

“A... Ách... A... A...” An Thu bị bá tước xuyên tạc ý tứ bản thân mà cảm thấy khiếp sợ, nhưng sự phẫn nộ của cô lại bị khoá cảm dưới hạ thể ép xuống. Cô cảm thấy mỗi lần thân thể mình nảy lên sự trống rỗng hư không lại ập tới, mãi đến khi rớt xuống bị này nọ căng đầy nhồi vào thì cảm giác sung sướng phong phú mới trở lại. Tiếng gầm nhẹ của bá tước ngay bên tai cô, hơi thở đầy nam tính quanh quẩn nơi chóp mũi, đây là một loại cảm giác như thế nào...

“Em nói đi, hần có cường như ta không?” Dục vọng chiến thắng, bá tước Vladimir hỏi.

“Hả? ...”

“Một buổi tối có thể khiến em cao trào mấy lần?”

“...” Bị hần không kiên nhẫn hỏi như vậy, mặt An Thu đỏ ửng, cô không biết phải trả lời tên xấu xa này như thế nào, nhưng càng không muốn bởi vì loại chuyện này mà bị hần ép tới gắt gao, thế là ung dung trả lời, “Rất nhiều lần, lợi hại hơn ngài!”

“Vậy sao...” Bá tước chau mày, tần suất rút ra nhồi vào của hần nhanh hơn.

“A! A! A...” An Thu bị trận ra vào điên cuồng này khiến hoa tâm đại loạn, chỉ chốc lát sau liền đạt được cao trào.

Cương cứng của bá tước cũng bởi vì cao trào của cô mà chịu đựng sự kích thích lớn, ngay sau đó đã bắn ra chất lỏng niêm ngậy, tràn đầy hoa tâm.

Chất lỏng tràn ra ngoài, từng giọt từng giọt rơi đầy xuống dưới sàn, lại càng không nói đến chiếc ghế dựa đã sớm bị chất lỏng ấy làm ẩm ướt.

“Đến tột cùng hần đã khiến em đạt cao trào bao nhiêu lần rồi?” Người đàn ông cổ chấp đẩy An Thu ngã xuống dưới đất, rồi hỏi.

“Ngài hỏi chuyện này để làm gì, ngài là một kẻ ăn cắp cường!” Muốn rời khỏi người đàn ông đang áp lên thân thể mình mà không được, hai chân lại bị tách ra, An Thu cảm thấy hạ thể của mình đang cuộn cuộn không ngừng trào ra thứ chất lỏng trong suốt, thật không hiểu nổi, thân thể của cô thể mà lại có phản ứng với cái người đàn ông này. Những nơi hần chạm qua, đều ngứa ngáy tê dại.

“Đúng vậy, ta chính là một kẻ ăn cắp cường, không chỉ trộm thủ khúc của hần, mà còn muốn trộm cả con người em”. Bá tước Vladimir vừa dứt lời, liền vùi đầu vào giữa hai chân An Thu.

Từ... Từ... Từ... Tiếng liếm mút đầy dâm loạn từ nơi tư mật của cô vang lên.

“Ách...” Khoái cảm giống như một dòng điện lan tràn toàn thân làm An Thu phát ra một tiếng yêu kiều.

Hiện tại xảy ra những chuyện này, đột nhiên cô hiểu được, bá tước Vladimir căn bản không cần giết người diệt khẩu, bởi vì cô sẽ bị hần liên tục khiêu khích và sáp nhập làm cho hôn mê bất tỉnh.

16. Chương 17: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên 7

Editor: Lục Nặc Ta chính là một kẻ ăn cắp cường, không chỉ trộm thủ khúc của hần, mà còn muốn trộm cả con người em.

Đầu lưỡi Bá tước khiêu khích hạt đậu nhỏ ở nơi riêng tư của An Thu, An Thu nhận lấy từng giọt tê dại, cô không hiểu tại sao người đàn ông này lại có thể dễ dàng đánh cắp thân thể cô như vậy, hơn nữa giống như hẳn biết rõ từng điểm mẫn cảm trên người cô.

Thật kỳ quái... Cái tên bá tước này... Sao có thể biết rõ ràng rành mạch như vậy...

Cực đại của Vladimir như chuồn chuồn lướt nước ra ra vào vào trong tiểu huyết An Thu, nhưng không có hoàn toàn xâm nhập.

“Ngô... A... A...” An Thu rên rỉ, thân thể của cô càng ngày càng nóng bỏng, hạ thể cũng bị trêu chọc đến nổi không tự kiềm chế được. Thế mà cô lại không biết liềm sỉ hy vọng cái thứ kia của bá tước mạnh mẽ nhồi vào.

Giống như nghe thấy tiếng lòng đang hò hét khát khao được thỏa mãn dục vọng của cô, Vladimir rống lên một tiếng làm tinh thần hăng hái sau đó vọt vào trong cơ thể của cô.

“A ” nhồi, nhồi vào đi... An Thu nheo hai mắt lại, toàn thân bởi vậy mà trở lên nhộn nhạo.

Ba ba ba, tiếng hai thân thể va chạm vào nhau vang lên trong màn mưa đêm tĩnh mịch hết sức rõ ràng.

Tình hình này, thực giống như đã từng xảy ra trước đây...

Cũng trong cơn mưa đêm thế này.

Không có lời điện vang dội, mà chỉ là một cơn mưa phùn buồn bã nhẹ rơi, tiếng đàn tuyệt vời phiêu đảng trong màn đêm yên tĩnh, mãi cho tới khi chui vào trong lỗ tai của cô. Vào thời điểm ấy, An Thu mới mười hai tuổi.

Cô cảm ô truy tìm tiếng đàn thì đi tới trước một tòa nhà gỗ nhỏ nhỏ.

“Là... Nơi này đúng không”. Cô đẩy cánh cửa chỉ khép hờ ra, sau đó đi vào, tiếng đàn bỗng dừng im bất.

Ánh sáng trong phòng rất mờ昧, chỉ có thể nhìn thấy một thân ảnh mờ lung.

“Em là ai?” Giọng nói tao nhã của một người thiếu niên vang lên, mới chỉ nghe thấy giọng nói thôi, mà đã khiến con người ta cảm thấy sung sướng khoái hoạt rồi.

“Em... Em sống trong một hộ gia đình nơi này, trong lúc vô tình nghe được tiếng đàn”. An Thu không dám nói rằng mình đang giận dữ với mẹ, cho nên mới trộm chạy tới đây. Ba mẹ cô vừa mới ly hôn, vậy mà mẹ đã đi tìm một người đàn ông khác, cô không thích người đàn ông kia, nhưng mẹ lại muốn cô chấp nhận ông ta một cách vô điều kiện.

Cho dù cô có biến mất thì mẹ cũng sẽ chẳng thêm quan tâm tới cô. Ôm loại suy nghĩ này trong đầu, trong cơn mưa đêm nay cô chạy ra khỏi nhà.

“Em đã đến đây rồi, ừ, vừa vặn”. Cậu thiếu niên đứng dậy, đi tới trước mặt cô, sau đó nâng cằm cô lên, “Vừa vặn ta không có linh cảm. Trò chuyện cũng không sai”.

“Linh cảm? Nhưng mà, ban nãy anh đàn rất dễ nghe mà...” An Thu khó hiểu hỏi.

“Một bộ phận quan trọng nhất vẫn chưa được thỏa mãn”.

Người thiếu niên kia nói chuyện với cô trong bóng đêm, dắt cô ngồi lên chiếc ghế đặt trước đàn dương cầm.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng nhảy nhót trên những phím đàn.

“Vậy em sẽ giúp anh!” An Thu nhất thời xúc động nói.

“Giúp ta?”

“Vâng!”

“Ha ha ha”. Cậu thiếu niên kia bật cười, “Vậy em có biết làm gì để giúp ta không? Phương pháp duy nhất có thể giúp ta đó là làm tình với ta. Làm tình ta mới có linh cảm, nhưng mấy người phụ nữ kia ta đều không thích, bọn họ chẳng có ai thật tình cả. Em... Còn quá nhỏ”.

“Làm tình?” An Thu lập tức nghĩ tới hành động mà mẹ và người đàn ông kia thường xuyên làm. Đúng rồi, đó chính là làm tình! Mà cái người đàn ông kia gần đây cũng thường xuyên thích động tay động chân với cô, làm cho cô cảm thấy chán ghét. Tuy rằng cô còn nhỏ, nhưng mà rất nhiều chuyện cô có thể hiểu được. Cùng bởi vì như vậy, bằng không...

“Em, em đã thành thực rồi! Anh đừng xem thường em!” An Thu bày ra dáng vẻ người lớn nói, cô cầm lấy bàn tay của cậu thiếu niên kia đặt lên trước ngực mình. Vú nhỏ chỉ mới vừa phát dục, lộ ra xúc cảm non nớt, trong lúc nhất thời còn có chút dâng trào.

Thế nhưng cậu thiếu niên cảm thấy lòng bàn tay mình nóng lên, hắn tiếp tục nói: “Ta không phải người tốt, con dê nhỏ như em, tự nguyện đưa vào trong miệng ta sẽ không hối hận sao?”

Chỉ là một người xa lạ mà thôi, lại mang tới một loại cảm giác đặc biệt thân thiết, không giống như người đàn ông mà mẹ mang về, chỉ mang đến sự khùng bố cho cô.

“Muốn... Muốn em đi! Em cho anh linh cảm!” An Thu cắn môi nói với cậu thiếu niên xa lạ.

Loại ngu dần này lại làm cậu thiếu niên bật cười, có điều quả thật hắn không phải là một người tốt, bởi vì hắn thật sự hôn cô.

Mái tóc người thiếu nữ còn lấm tấm vài giọt mưa đêm bên ngoài, tản mát ra một loại hương vị ngây ngô mê người. Cái lưỡi anh đào trong khoang miệng nhỏ nhắn trúc trắc đáp lại đầu lưỡi linh hoạt của cậu thiếu niên. Cậu ta đẩy quần áo của cô lên, bộ ngực chưa phát dục hoàn toàn của người thiếu nữ bại lộ trong màn đêm hôn ám.

Chậm rãi mân mê xoay vòng, chậm rãi liếm mút, chậm rãi xoa bóp, hai khóa anh đào đứng thẳng, mà tiếng rên rỉ non nớt của trẻ con từ trong miệng cô bé đứt quãng tràn ra.

“Thân thể của em thật hấp dẫn...” Bàn tay của cậu thiếu niên tìm tòi khu rùng rậm trong váy cô, lại cười nói, “Phía dưới ẩm ướt, thật không sai”.

Có một loại xúc động kỳ quái giống như muốn đi tiểu, An Thu mặt đỏ lên nói: “Hình như em muốn đi vệ sinh, chúng ta có thể dừng lại một chút không?”

“Không cần... Không sao cả... Đợi lát nữa em sẽ biết đó là cái gì ...” Cậu thiếu niên ý vị thâm tường lấy tay vuốt ve đóa hoa nhỏ của cô.

Thân thể lần đầu tiên bị một người đàn ông đụng vào, An Thu giống như bị một dòng điện kích thích, xụi lơ trong lòng hắn, ngón tay cậu thiếu niên xâm nhập vào trong hoa huyết của cô. “A... A...” Cô khản trương đến nỗi thân thể căng cứng.

“Thả lỏng...” Cậu thiếu niên thổi nhẹ vào lỗ tai cô, ngứa ngứa, thân thể căng thẳng của An Thu dịu đi một chút.

Tiếp đó, ngón tay cậu thiếu niên vẫn đang trong cơ thể cô nhẹ nhàng ra vào, chất lỏng trơn bóng từ dưới hạ thể cuộn cuộn không ngừng chảy ra.

“Thật sự em rất muốn đi tiểu”. An Thu xấu hổ nói, cô cũng không biết thật ra đó là điềm báo cơ thể sắp đạt được cao trào.

“Nước tiểu ở trong này không sai, nhất định sẽ rất ngọt”. Người thiếu niên nói ra những lời lẽ dâm dăng, rồi đẩy An Thu ngã xuống ghế, hắn kéo quần lót nhỏ của cô xuống, sau đó kéo khóa quần của mình. Chỉ chớp lát, An Thu cảm thấy có một thứ gì đó tròn tròn mềm mềm tới tới lui lui ở cái nơi mà mình muốn đi tiểu, khiến cho cô rất thoải mái, khoái hoạt không nói được thành lời.

“Anh gạt em đúng không, nước tiểu sao có thể ngọt được chứ”. May mắn trong phòng rất tối, không nhìn thấy mặt nhau. An Thu nghĩ rằng mặt mũi mình nhất định đang đỏ rực. Mấy chuyện bẩn thỉu như vậy, cô chẳng bao giờ nói với con trai cả.

“Phải không? Đợi lát nữa em sẽ biết”. Cậu thiếu niên lắc mông, kiên định vọt vào bên trong đóa hoa nhỏ.

“A!” Một trận đau đớn không thể tưởng tượng nổi ập tới, thiếu chút nữa đã khiến cho An Thu chết ngất rồi.

Rõ ràng cô thấy lúc mẹ bị người đàn ông kia làm vậy rất vui vẻ cơ mà, sao đến lượt cô thì lại đau như vậy. Mùi máu xử nữ bay vào trong mũi cô.

“Em... Đau quá... Có phải em bị thương hay không... Ô...” An Thu sợ muốn khóc, vừa sợ vừa đau.

Cậu thiếu niên bên cạnh cũng bị ấu huyết nhỏ hẹp kẹp chặt, nhưng cảm giác này càng khiến hắn có dự vọng chinh phục, nhất là khi nó lại là một loại cảm giác thành tựu, khiến cho hắn không thèm để ý tiếng khóc của An Thu, một lần lại một lần dùng sức thẳng tiến.

“A! ” An Thu càng đau đớn hơn.

“Đừng sợ, đợi lát nữa em sẽ thư thái”. Người thiếu niên cũng không chịu buồn tha cho cô, vẫn tiếp tục sự nghiệp ra vào của mình.

Nhồi vào... Rút ra... Nhồi vào... Rút ra...

To lớn như thế, An Thu thật sự khó có thể thừa nhận, nước mắt của cô giống như những hạt châu, từng giọt từng giọt từ trong hốc mắt trào ra...

“A...” An Thu lại một lần nữa cao trào, cũng thành công kéo cô từ trong hồi ức trở về với hiện tại khủng bố.

Bá tước vẫn chưa được thỏa mãn, kiên định của hắn còn đang ra sức chà đạp tiểu huyết cô.

Tại sao cô lại nghĩ đến chuyện đó chứ... Rõ ràng trước mắt đang bị người đàn ông này xâm phạm, thậm chí cao trào ban nãy còn chưa kịp rút đi thì khoái cảm đã tấn công lên đầu óc cô một lần nữa.

Nước mắt khuất nhục của cô trào ra, cũng chảy vào trong ánh mắt của Vladimir, ngay cả khi ánh sáng mờ nhạt, hắn cũng có thể cảm nhận được khuôn mặt An Thu xuất hiện những giọt nước mắt ẩm ướt không nên có.

“Em vẫn giống như trước thích khóc vậy... Tươi...” Thân thể của hắn đè lên người An Thu, đầu lưỡi thương tiếc liếm sạch nước mắt trên mặt cô.

“Trước kia cái gì? Trước kia tôi chưa từng gặp ngài...” An Thu quật cường nói.

“Chẳng lẽ em đã quên một đêm kia, em nhỏ như vậy trở thành nữ nhân của ta?”

Hắn... Hắn biết chuyện tình năm đó? Nhưng mà bộ dạng năm đó của hắn không giống thế này...

Trong trí nhớ của cô, rõ ràng tóc của hắn là màu nâu mềm mại, đôi mắt là màu đen thâm u, căn bản không phải người trước mắt này... Chẳng lẽ bá tước từ chỗ của hắn nghe được những chuyện liên quan tới mình, nên mới có thể nói ra được những lời như vậy?

“Kẻ lừa đảo!” An Thu nổi giận cắn mạnh lên bờ vai của hắn, loại đau đớn này chỉ khiến cho bá tước càng thêm hưng phấn đem toàn bộ tinh dịch nóng bỏng bắn hết vào trong tử cung của cô. Bụng An Thu hơi nhô lên, trong đó đều là tinh dịch của hắn.

“Kẻ lừa đảo? Em đang nói ta sao?” Bá tước tức giận, hắn nổi nóng là một chuyện vô cùng khủng bố.

“Cô giáo đàn dương cầm của ta, em cần được dạy dỗ”. Hắn âm trầm hạ giọng nói.

17. Chương 18: Đêm Thứ Tư: Dậy Học Trong Trang Viên 8

Editor: Lọc Nặc Dậy dỗ? Dậy dỗ gì chứ... Mấy lời kịch này, bá tước cũng đã từng nói với cô con gái Irina của hắn, cho nên An Thu nghe thấy cái từ này liền không kiềm chế nổi tức giận vô cùng.

“Tôi không phải con gái của ngài”. Không cần ngài phải dậy dỗ, cũng không muốn đánh đồng với cô bé kia.

Chuyện phát sinh đêm nay đã vượt qua tưởng tượng, thế mà cô lại để yên cho người đàn ông này tiến vào trong cơ thể của mình, cùng hắn triển miên.

Bá tước nghe cô nói vậy, cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Bên trong bóng tối âm u, đôi mắt màu tím của hắn híp lại, khóe môi gợi lên, ngữ điệu lả lướt: “A ~ em đang ghen sao?”

Ghen? Sao có thể vì hắn mà ghen chứ? Mặt An Thu bỗng dưng hồng rực, kẻ lừa đảo này thật vô sỉ!

“Ngay đêm nay, ta đây cho em một loại dây dợ không giống với người thường, như thế nào...” Bá tước nói được thì làm được, hắn kéo cô dậy, rời khỏi phòng dây đàn dương cầm.

“Ngài, ngài muốn dẫn tôi tới chỗ nào?” Đột nhiên An Thu có chút sợ hãi, vị bá tước ngày thường trong cao tại thượng này, có phải phải sẽ làm chuyện gì biến thái với cô hay không? Hơn nữa quần áo cô bây giờ không chỉnh tề, nếu chẳng may bị người khác nhìn thấy, vậy thì... Rất dọa người rồi!

“Phòng dây dợ!”

Hả? Đôi mắt An Thu mở lớn.

“Để cho em biết sự trừng phạt của ta”. Khí lực của người đàn ông rất lớn, một tay ôm lấy thắt lưng cô, vậy mà bước chân vẫn nhanh nhẹn và ổn định.

“Nếu ngài dám làm chuyện gì quá đáng với tôi, tôi sẽ kêu cứu đấy”.

“Kêu cứu? Không thành vấn đề. Một khi em kêu cứu, ta sẽ để bọn họ nhìn thấy nơi ẩm ướt dâm dăng của em”. Từ ngữ hết sức rõ ràng, khí thế không thể phản bác và cũng nhất định có thể làm được. “Nếu không tin, em có thể thử một lần”.

“Quá đáng, rõ ràng là ngoài đời...”

“Sẽ chẳng có ai tin tưởng cả, bọn họ chỉ cho rằng em đang câu dẫn ta... Ha ha ha...” Tiếng cười tràn đầy đắc ý từ trong miệng bá tước truyền ra, hắn thực sự vừa lòng hiệu quả đe dọa của mình, An Thu không còn lớn tiếng kêu to nữa. Trên thực tế, hắn cũng không muốn để cho những người đàn ông khác nhìn thấy thân thể cô, đây chỉ là một đòn đánh vào tâm lý mà thôi, từ trước đến giờ hắn rất hiểu An Thu, mãi cho đến hôm nay, cuối cùng hắn cũng đợi được cô rồi.

Một đêm kia hắn chiếm được lần đầu tiên non nớt của cô, từ đó về sau, mỗi ngày đều cùng cô gặp gỡ. Cùng cô làm tình, dục vọng khiến hắn có được linh cảm, cũng khiến hắn hoàn thành thủ khúc đó. Nhưng mà, từ sau lần ấy, cô không còn xuất hiện nữa. Hắn từng tìm kiếm cô, nhưng cuối cùng chỉ tra được gia đình cô bị một nhóm cướp bóc cướp sạch, bị đốt thành phế tích, cô cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Đúng lúc này, hắn cải trang nhận được mật lệnh của mẹ, phải trở về gia tộc, kế thừa sự nghiệp.

Cô chắc chắn sẽ không thể tưởng tượng được, khi hắn nhìn thấy lý lịch sơ lược của cô thì cảm thấy vô cùng kinh hãi.

Ngay cả khi An Thu không nhận ra hắn, thì hắn vẫn nhớ rõ ràng mọi thứ của cô.

Rồi sau đó, hắn phái người điều tra và kiểm tra DNA của cô, xác định rõ thân phận, mỗi một bước tiến hành đều có thể chứng thực trực giác của hắn chuẩn xác không có lầm.

Mà hiện tại, là thời điểm sử dụng phòng dây dợ, khiến cô có thể cảm nhận được hắn chính là người kia.

Cửa phòng dây dợ chậm rãi mở ra...

Trong phòng dây dợ rất tối, chỉ có một ngọn đèn ở giữa phòng. Ánh sáng mờ mờ lung lung chiếu lên thân thể lỏa lồ của người con gái, trên người cô thấm ra những giọt mồ hôi, dưới ánh sáng của ngọn đèn chúng đã hóa thành từng viên kim cương mờ nhạt.

“Khi nào thì ngài mới chịu thả tôi ra? Tôi... Tôi rất khó chịu...” Thân thể An Thu bị dây thừng buộc chặt, mặt hướng xuống đất, người bị cố định. Cô gái toàn thân trần trụi chỉ có hai vú là thoát khỏi sự trói buộc của dây thừng, đối diện với mặt đất, lộ ra dáng vẻ vô cùng xinh đẹp, cũng dị thường mời gọi

“Ngô!” Bàn tay to của Vladimir vuốt ve hai vú trắng nõn của An Thu, khiến cô rên rỉ thành tiếng.

“Mới như thế mà đã có phản ứng rồi, em rất thoải mái đúng không. Em còn ngây thơ hy vọng ta sẽ thả em sao?” Người đàn ông cắn nuốt cái miệng nhỏ nhắn đang khấn cầu của cô, rốt cuộc An Thu vẫn không thể

nói được một câu đầy đủ rõ ràng. Chờ đến khi cô nhìn thấy khăn che mắt trong tay người đàn ông, cô chỉ có thể “Ồ ô ô” kháng nghị.

Kháng nghị không có hiệu quả, trước mắt cô chỉ còn một màu tối đen, bên tai là giọng nói của Vladimir.

Hắn nói: “Dạy dỗ bắt đầu”.

An Thu bị bịt kín hai mắt, lo lắng bất an, cô có thể cảm nhận được hai khóa anh đào căng cứng của mình bị một vật gì đó kẹp lấy, đau đau.

“Ừn... Ừm...”

Tiếp theo, cô nghe thấy tiếng thứ gì đó vừa khởi động, hơn nữa hình như đang tiến tới gần nơi đó của mình.

Nơi ấy không được đau.

Tiểu huyết bị bá tước đùa bỡn sớm đã ẩm ướt rồi tinh rồi mù, giờ phút này vẫn còn dính đầy tinh dịch nóng bỏng của người đàn ông.

Không thể bị đùa bỡn nữa ...

Thân thể cô đông đờ, nhất là cái mông, muốn dựa vào sức lực bản thân trốn tránh cái thứ khủng bố kia.

Nào biết đâu rằng cô càng hoảng, thì nhũ hoa càng trở lên đau đớn, còn dây thừng cũng siết chặt hơn.

“Ồ...Ồ...” Thật là đau... Loại đau đớn này cũng không đủ để làm người ta ngất đi, mà lại cảm thấy thống khổ và khoái hoạt đan xen lẫn nhau. An Thu vừa đau đớn vừa không tự chủ được hưởng thụ cái loại khoái cảm không giống bình thường này.

“Thật hư hỏng!” Bá tước hung hăng đánh lên cái mông nhỏ của An Thu vài cái, trong phút chốc mông cô xuất hiện vài dấu tay hồng hồng.

Oa! Oa! Đau quá. An Thu đau đến nổi chảy cả nước mắt, bá tước thừa cơ giữ chặt vòng eo cô lại, một tay cầm thứ gì đó đặt trước miệng tiểu huyết của cô.

Đó là dụng cụ rung rung tự an ủi.

So với thứ kia của bá tước thì kém một chút, nhưng cũng là một dụng cụ tốt để hỗ trợ.

Hắn dùng dụng cụ tự an ủi vỗ về chơi đùa hai đóa hoa nơi đó, miết vào tiểu huyết chậm rãi phun ra chất lỏng, rồi lại mài lên hạt đậu nhỏ đáng yêu.

Rõ ràng có thể cảm nhận được thân thể người con gái sau khi bị trêu chọc sẽ trở lên hưng phấn, run nhẹ một cái.

Không còn hồn nhiên nữa, chỉ cần thông qua xúc giác là An Thu đã có thể nhận biết được, đó là dụng cụ tự an ủi mà cô thích nhất. Vào những lúc đêm khuya vắng lặng, cô hay dùng nó để xé mở tiểu huyết của mình, hưởng thụ cực lạc, ảo tưởng người đàn ông kia đang xâm chiếm cô, còn cô thì nằm dưới thân hắn thở gấp liên tục, không kiềm chế được.

“Thật không ngờ trong phòng em lại cất giấu thứ tốt này. Muốn đàn ông mỗi ngày làm em sao?” Vladimir trầm thấp cười nhẹ một tiếng, hắn dùng đỉnh dụng cụ tự an ủi đâm vào điểm mẫn cảm trong tiểu huyết.

“A...” Thân thể An Thu lập tức có phản ứng mãnh liệt, bản thân cô cũng bối vì bí mật bị phát hiện cho nên cảm thấy thẹn thùng, cơ thể càng phát ra khoái hoạt. Bá tước lại cố ý bật độ rung từ bé nhất thành lớn nhất, dụng cụ tự an ủi rung lên mãnh liệt trong tiểu huyết của An Thu, trong phút chốc mật dịch văng tung tóe.

“Để ta đoán thử xem, có phải mỗi đêm em đều nghĩ tới chuyện ta đang sắp em không?” Bá tước xoay tròn dụng cụ tự an ủi, khiến cho nó xoay tròn trong thân thể cô, dụng cụ đâm vào điểm mẫn cảm, “Hay là em nghĩ tới lúc ta sắp Irina như thế nào ... Giống như năm đó ta sắp em, lần đầu tiên của con bé rất thống khổ, nhanh muốn đòi mạng. Hiện tại em có biết tiểu huyết của em màu hồng hồng, đóa hoa nhỏ màu hồng hồng, ta muốn liếm thì liếm, muốn cắn thì cắn...”

“Ngô... Ngô... Ngô!” Thật quá đáng! Sao bá tước có thể nói ra được những từ ngữ đó chứ.

Chuyện giữa hân và con gái hân, cũng chẳng hề cố kỵ cứ thế kể ra.

Cùng lúc ấy, một luồng nhiệt lưu từ bụng An Thu đang vận sức chờ phát động.

An Thu thở hổn hển, nước bọt của cô từ khóe miệng chảy xuống.

Bá tước híp đôi mắt sắc tình lại, rút dụng cụ tự an ủi ra, chất lỏng trong người An Thu không còn thứ gì ngăn cản phun hết ra ngoài.

“Dâm thủy nhiều thật đấy, An Thu, em đúng là đứa nhỏ dâm dăng bẩm sinh. Nơi đó của em đang mấp máy liên tục này!” Trong ánh mắt của bá tước hiện lên một chút vui vẻ, cây gậy trắng kiện đen hồng của hân ngay lập tức lao vào.

“A... A...” Lần này bị thứ còn bư hân hơn dụng cụ tự an ủi xông vào, hạ thể An Thu bị phân thân người đàn ông sáp nhập, bọn họ bắt đầu luật động nguyên thủy nhất vô cùng bạo lực nhưng cũng đẹp đến mê người.

Sáp... Sáp vào... Thứ kia của bá tước đang sáp vào... mạnh mẽ hung hăng...

An Thu phát ra những tiếng kêu “A a a” dâm dăng, nhũ hoa truyền đến thống khổ, nhưng còn kém xa khoái cảm dưới hạ thể khi bị nam tính cứng rắn lấp đầy.

Hãy tha thứ cho em, em dâm dăng thế này. An Thu kêu, nội tâm cảm thấy thẹn thùng cực độ. Tha thứ cho em... Cô tự nói với người đàn ông đã chiếm được lần đầu tiên của mình khi cô còn nhỏ.

“Nhanh muốn chết. A...” Bá tước cảm thấy gậy gộc nơi đó bị tiểu huyết của An Thu gắt gao cắn nuốt, phải rất cố gắng mới có thể cầm giữ được.

Chờ đợi nhiều năm như thế rất đáng giá ... Cô vẫn ngon miệng như vậy...

Từng giọt mật dịch rơi trên mặt đất tạo ra những âm thanh tinh dục, phảng phất giống như mưa đêm chuyển tới trong gian phòng này.

Ngô... Đầu óc An Thu bỗng dưng trống rỗng, cô đạt được cao trào rồi, một cảm giác khoái trá lan tràn khắp toàn thân.

“Phốc!” một tiếng, bá tước để lại một hương vị không thể xóa nhòa trong cơ thể cô, lấy đó làm ký hiệu.

Ký hiệu trời buộc cô cả đời.

Sáng sớm, một giọt nước mưa từ trên những cành lá xanh mướt rơi xuống bùn đất.

An Thu cũng từ trong trận kích tình hôm qua chậm rãi tỉnh lại, cô phát hiện toàn thân mình không có chỗ nào lạnh lặn, ký ức tối hôm qua bị bá tước dậy dỗ đủ kiểu trong phòng dậy dỗ tràn về, cô dần dần lúc này mới nhớ ra toàn bộ những chuyện đã phát sinh trên người mình.

Cô... Cô bị hân cưỡng gian...

“Ô...” Cô lấy chân chùi đầu mình, khóc không ra nước mắt.

Bởi vì, tối hôm qua, quả thật là cô đã bị hân khiến cho cao trào liên tục, muốn ngừng mà không được.

Làm sao đây? ...

Sau một lúc trì độn cô mới phát hiện ra một chuyện, chiếc giường mình đang nằm hình như mềm mại và lớn hơn, cùng với chiếc giường trong phòng mình tuyệt đối không giống nhau.

Chẳng lẽ đây là...

“Trốn ở trong chăn, có thể trốn thoát được sao?” Giọng nói quen thuộc thành thực của người đang ông vang lên phía trên đầu cô, cái chăn đang trùm lên người bị người khác mạnh mẽ kéo ra.

Một gương mặt anh tuấn hiện ra trước mắt cô.

Lúc hai người đang định nói gì đó, thì tiếng nói có chút vội vã của quản gia vang lên bên ngoài phòng: “Ngài bá tước, tiểu thư... Không thấy tiểu thư đâu!”

18. Chương 19: Đêm Thứ Năm: Lang Sủng

Editor: Lũc Nặc Những hạt mưa lạnh như băng cứ vô tình rơi lên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Irina, hòa chung với những giọt nước mắt không ngừng chảy ra từ trong hốc mắt cô.

“Ô... Thật quá đáng! Thật quá đáng!” Cô chạy vào trong rừng sâu rậm rạp, trong đầu chỉ lặp đi lặp lại những hình ảnh mà cô vừa mới nhìn thấy.

Người cha mà cô yêu nhất, bá tước Vladimir, vậy mà lại nhồi căn bồng bồng cô yêu thích nhất vào trong thân thể giáo sư dậy dương cầm cô ghét nhất!

Hai người bọn họ còn phát ra những tiếng kêu dâm loạn như vậy!

Tiếng kêu của vị giáo sư dậy dương cầm kia thật chướng tai!

Cô rất ghen tị!

Bởi vì cô có thể cảm nhận được khi cha ân ái với giáo sư dậy đàn dương cầm còn hưng phấn hơn khi làm tình với cô!

Rõ ràng bồng bồng của cha chỉ thuộc về một mình cô mà!

Giáo sư đàn dương cầm ngốc nghếch kia đã đoạt cha cô đi rồi sao?

Ô... Đáng ghét! Đáng ghét! Cô muốn bỏ nhà trốn đi, không muốn trở về nơi đó nữa! Irina nghĩ như vậy, lại càng cảm thấy tức giận, ngay cả chuyện quần áo của mình bị dính mưa ướt sũng cũng không thêm quan tâm, cứ cắm đầu chạy vào nơi sâu nhất trong khu rừng già.

Cơn mưa và những tia chớp ghê rợn đã dần tan biến, Irina thống khổ phát hiện thể lực của bản thân cũng từ từ mất đi, chỉ còn lại cái đói, giá buốt và mệt lả. Khi những cơn gió nhẹ thổi qua, từng giọt nước mưa lạnh buốt còn đọng lại trên những chiếc lá cứ thế nhỏ lên trên người cô.

Irina rất nhớ nhung chiếc giường rộng lớn ấm áp của mình và lồng ngực kiên cố ấm áp của bá tước Vladimir ngày thường.

“Lạnh... Lạnh quá... Ba ba...” Cô không chạy băng băng như trước nữa, mà loạng quạng trong màn mưa, theo bản năng tìm kiếm nơi trú ngụ. Tuy rằng khu rừng này ngay gần trang viên, nhưng cô chưa bao giờ đi sâu vào bên trong như hiện tại. Giờ đây nếu cô có gọi nô bộc đến khăn cổ đi chẳng nữa, thì cũng chẳng có người nào nghe thấy cả, cô lại giận dữ lên cái gì cũng chưa kịp mang theo.

Dù sao, Irina cũng chỉ là một đứa nhỏ, hoàn toàn không hề lo lắng chút gì đến hậu quả, đối với cô mà nói loại dâm dồ thể này có vẻ hơi nghiêm trọng và khó có thể thừa nhận nổi.

Sau khi đi thêm một đoạn đường với mong muốn có thể trở về trang viên, Irina vô tình phát hiện thấy mảnh vải trên quần áo mình bị rách do va quệt rơi xuống đất khi này thì mới hiểu được

Cô lạc đường ...

Chẳng lẽ phải ở lại cái nơi quỷ quái này một đêm sao?

Những giọt mưa vẫn rơi trên mặt cô, nhưng lúc này không có những giọt nước mắt nữa, trên khuôn mặt xinh đẹp chỉ còn lại sự sợ hãi, tái nhợt.

Cô cứ đi không có mục đích như vậy đã một thời gian dài rồi, ngay lúc cô không còn bất kỳ một chút hy vọng nào, thì đúng vào lúc này lại trông thấy một tia sáng le lói nơi xa xa.

Ánh sáng! Có người! Được cứu rồi!

Irina hưng phấn đến nỗi quên hết mọi mệt, cô kích động chạy tới, thì phát hiện ánh sáng le lói ấy chỉ một đồng lửa nhỏ trong sơn động mà thôi. Trên đồng lửa là một con thỏ nhỏ đang bị nướng.

Điều làm cô thất vọng chính là, xung quanh chẳng có một bóng người.

Tạm thời đi ra ngoài đúng không? Chủ nhân không ở nhà? Irina nhìn quanh sơn động, sơn động này thật sạch sẽ, tận cùng bên trong sơn động còn có chiếc giường nhỏ làm bằng cỏ khô.

Mùi thịt thỏ nướng xông vào trong mũi cô, “Cô

” bụng cũng không chịu thua kém bắt đầu kêu to.

Muốn ăn quá đi mất... Irina cảm thấy nước miếng của mình sắp chảy hết ra ngoài rồi, hoàn toàn không còn một chút gì gọi là rụt rè mà một vị tiểu thư nhà quý tộc nên có.

Ừ, mình cứ ăn đi, sau đó nói một tiếng với chủ nhân của con thỏ nướng này là được, sáng mai mình sẽ bảo ba ba cho họ nhiều gấp mấy lần, chắc hẳn họ sẽ đồng ý thôi.

Vì muốn ăn con thỏ kia mà Irina đã nghĩ ra đủ mọi lý do để biện minh cho bản thân, cuối cùng cô nghĩ tới phương pháp tốt nhất chính là bảo ngài bá tước trả nợ.

Đã nghĩ ra được phương pháp tốt, cô cũng bắt đầu dùng hành động thực tế để thi hành.

Cô gái đang bị cái đói hành hạ giật chiếc đuôi của con thỏ ra, há to miệng cắn xuống.

“Oa

Thật là ngon

“

Cô vui vẻ ăn, hoàn toàn không chú ý tới, không lâu sau đó, ngoài cửa động xuất hiện một đôi mắt màu xanh lam.

Khi đã ăn no bụng, Irina vô cùng thỏa mãn, bởi vì ngồi gần đồng lửa nên quần áo của cô cũng không còn ướt nhẹp như trước nữa.

Ăn no quá, giờ lại muốn đi ngủ... Dần dần cô cảm thấy cả người uể oải, nên quyết định đi tới chiếc giường cỏ trong hang.

Ăn đồ của người ta, rồi lại còn muốn chiếm giường của người ta, đại tiểu thư Irina được chiều chuộng từ bé hoàn toàn không hề nghĩ tới bản thân mình đang ở trong nhà của người lạ.

Cho nên, đôi mắt màu xanh vẫn luôn nhìn cô chăm chú ngoài cửa động bắt đầu toát ra hung quang.

Sưu sưu

Irina nghe thấy tiếng con gì đó chạy tới phía sau, cô lười nhác quay đầu lại nhìn, thì thấy bóng đen chợt lóe lên, một con quái vật to lớn đang lao về phía cô!

“A ” Tiếng kêu thê lương của cô gái vang lên, quanh quẩn trong động khẩu.

Một đầu sói đen cường tráng, nhảy bổ lên người cô!

Răng nhọn của con sói lộ ra hung quang khiến Irina sợ tới mức cả người phát run.

“Người ăn con thỏ của ta?” giọng nói âm ách, từ trong miệng sói truyền ra.

“Hả...” Chờ một chút, sói cũng nói được sao?

“Người ăn con thỏ của ta, vậy thì ta đây sẽ thịt người!” Sói đen tức giận nói.

Sau đó, thân hình của nó dần ra, hai chân trước dần dần theo biến thành hai tay của loài người, còn cái đầu đen khổng lồ thì chậm rãi biến thành khuôn mặt một cậu thiếu niên tuấn mĩ!

Tóc dài màu đen, từ trên đầu cậu thiếu niên đổ xuống giống như một thác nước. Hai tròng mắt màu xanh xinh đẹp, đang nhìn chăm chú vào con mồi Irina.

Sói đen biến hình, thân thể trần trụi, chuyện thứ nhất sau khi nó hóa thân thành hình người chính là dùng móng vuốt của mình vuốt ve bộ ngực sữa của Irina.

“Ngô...” Irina run rẩy, cô sợ hãi cầu xin, “Đừng, đừng ăn tao... Tao sẽ cho mày rất nhiều thỏ”.

Vị tiểu thư cao ngạo cuối cùng cũng có một ngày lưu lạc đến trình độ này, Irina chưa bao giờ nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy.

“Quá muộn rồi! Ta muốn lột người, sau đó ăn thịt người!” Trong đôi mắt xinh đẹp của sói đen lộ ra sự đói khát.

Lột ta? Là muốn lột da ta sao? Irina càng thêm sợ hãi ...

19. Chương 20: Đêm Thứ Năm: Lang Sùng 2

Editor: Lục Nặc Qua một lúc lâu sau, trong động vẫn im ắng, lại thêm một lúc nữa, trong động vẫn chẳng hề có bất kì một động tĩnh nào.

Cũng bởi vậy cho nên sự sợ hãi vì bị sói đen đè ép phía dưới ban đầu của Irina biến mất không còn một mảnh, cô có chút tò mò đặt hỏi đầu sói đen đang đè nặng trên người cô: “Tại sao mày chưa lột da của tao?”

Tư thế này đã duy trì được một thời gian rất lâu rồi.

Sói đen mân mê quần áo của Irina, trên khuôn mặt tuấn mỹ tràn ngập sự buồn rầu.

“Da của người không giống với da của những loài động vật khác”.

“...”

A? Không phải nó đang nghĩ quần áo chính là da của cô đấy chứ.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Irina bắt đầu hiện lên một nụ cười vui vẻ trái ngược hoàn toàn với sự buồn rầu của sói đen.

Nụ cười của cô thật ngọt ngào, thiếu niên sói đen bỗng dưng quên quên mất đây chính là kẻ đã ăn vụng con thỏ của mình, còn mình thì đang định làm thịt cô ta.

Còn Irina trong lúc vô tình đã chạm phải vật cứng giữa hai chân nó, không khỏi gọi lên một cổ dục hỏa khó có thể hiểu nổi.

Giờ khắc này, có lẽ cha đang ân ái với người đàn bà kia, trong tim cô bỗng dưng sản sinh ra một loại dục vọng muốn trả thù.

Cha có thể vui vẻ với một người đàn bà khác, vậy thì tại sao mình lại không thể chứ?

Hai tay của cô chủ động khoác lên trên vai người thiếu niên, sau đó cười nói: “Để tao nói cho mày, làm thế nào mới lột được da của tao nhé, sau đó ăn tao như thế nào. Có điều, ăn tao với ăn thịt thỏ không giống nhau đâu ~ mùi vị của tao rất ngon ~ “

“Kẻ kỳ quái!” Thiếu niên sói đen hơi sững sốt. Lúc trước hắn cũng từng nói như vậy với một cô gái, nhưng cô gái kia thì khóc lóc ỉn ỏi, còn đưa tới một đám người, bản thân nó thiếu chút nữa đã bị đánh chết rồi. Giờ đến lượt cô gái này, tại sao lại không sợ nó, trong mắt cô ta giống như còn đang bốc lên một ngọn lửa mà nó không thể lí giải nổi.

Irina đặt tay cậu thiếu niên lên trên ngực mình, nhẹ nhàng kéo xuống, dưới lớp quần áo rườm rà là chiếc áo ngực màu hồng nhạt, cứ thế trần trụi hiện ra trước mắt cậu thiếu niên.

“Giống như vậy...” Irina hướng dẫn từng chút một, để cậu thiếu niên đưa tay vói vào trong quần áo của mình, từ từ cởi quần áo ra.

Cô có thể cảm nhận được sự biến hóa của thiếu niên sói đen, cởi áo xong, ánh mắt của nó chỉ có khiếp sợ, cởi đến áo ngực, đôi mắt của nó bắt đầu tràn ngập dục vọng. Sau khi cô hoàn toàn trần trụi trước mắt nó, cô có thể nghe được tiếng yết hầu chuyển động.

“Có muốn ăn tao không?”

Mùi thiếu nữ chui vào trong lỗ mũi sói đen, càng tăng thêm cảm giác đói khát của nó.

Chẳng qua đến cả nó cũng cảm thấy thật kỳ quái, loại đói khát này với loại đói khát trước kia chẳng hề giống nhau.

Nơi đó của nó đã bắt đầu trở nên cứng rắn...

“Bây giờ tao sẽ nói cho mày biết, làm thế nào để ăn tao, đầu tiên dùng đầu lưỡi của mày, liếm chỗ này của tao”. Irina vừa khiêu khích tiểu anh đào trước ngực mình vừa nói.

Thiếu niên sói đen dùng đầu lưỡi trúc trắc liếm hai quả anh đào nhỏ, móng vuốt của nó không tự chủ được vuốt ve hai luồng súc cảm mềm mại kia.

Mùi sữa chui vào mũi, nó không nhịn được mưu toan một ngụm nuốt hết vào miệng, sau động tác ấy nó nghe thấy cô gái dưới thân bật ra những tiếng yêu kiều.

“... Tốt... Tốt... Cứ như vậy...” Hoàn toàn không nghĩ mọi chuyện sẽ biến thành thế này, dục vọng của Irina hoàn toàn bị sói đen khơi dậy, cô nheo đôi mắt lại, hạ thể không tự chủ được bắt đầu chảy ra thứ chất lỏng hưng phấn, ướt át giống như đang chuẩn bị nghênh đón một trận lửa nóng nào đó.

Đống lửa nhỏ phập phồng soi sáng thân thể hai người, trên vách động là hình ảnh hai người đang mê loạn quần quýt lấy nhau.

20. Chương 21: Đêm Thứ Năm: Lang Sùng 3

Editor: Lục Nặc Thiếu niên sói đen nghe được tiếng rên rỉ của Irina, nghĩ rằng có phải cô đang rất thống khổ hay không, vừa rồi chỉ muốn dọa cô thôi, sao nó có thể ăn cô được chứ?

“Người đau ... A... Nơi này của người...” Khứu giác mẫn cảm của loài sói khiến nó ngửi thấy mùi vị dòng suối nhỏ chảy ra từ trong u cổ, cho dù nó có hóa thân thành hình người đi chăng nữa, thì thói quen của loài sói nó vẫn không thể thay đổi được. Mũi nó tiến đến nơi riêng tư của Irina, ngửi ngửi.

“Thơm không?” Irina bị hành động của nó chọc cười, đau... dưới loại tình huống này sao cô có thể đau được chứ. Không ngờ con sói này nhìn bên ngoài thì rất hung ác, nhưng thật ra lại ngọt đến đáng yêu. Ôm loại tâm tính này, Irina không có nửa điểm sợ hãi, cô nhướn mày, dụ hoặc nói, “Đây là nước chảy ra từ trong cơ thể tao, uống rất ngon. Mày có muốn thử một ngụm không?”

Uống rất ngon?

Thiếu niên bán tín bán nghi vươn đầu lưỡi liếm một ngụm, nhất thời Irina mẫn cảm kêu lên một tiếng.

Có vẻ rất được. Thiếu niên sói đen hưng phấn tới nổi hai lỗ tai khôi phục thành hình sói, nó nhịn không được lại dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một chút, rồi sau đó vô cùng hưng phấn bắt đầu mút vào, khiêu khích tìm tòi ngọn nguồn dòng suối nhỏ.

Thân thể mềm mại của Irina vô ý thức cong lên, mà thiếu niên sói đen phát hiện thân thể của mình sau khi nghe thấy tiếng thở gấp của cô thể mà lại có chút khác thường, nhất là cái nơi kia, giống như trở nên cứng rắn.

“Thật lớn ...” Irina bùm một tiếng lộn lại đẩy thiếu niên sói đen ngã xuống đất, nhũ hoa nhỏ xinh của cô như có như không lau qua khuôn ngực rắn chắc. Một tay cô cầm cự đại của cậu ta, đầu lưỡi thì liếm chất lỏng còn vương lại ở khóe miệng cậu thiếu niên, sau đó trực tiếp đem đầu lưỡi vói vào trong miệng của cậu ta.

Mái tóc đen mượt của thiếu niên rối tung, trong đôi mắt màu xanh lam hiện lên một tia kinh hoàng, trên khóe miệng còn dính chút chất lỏng đậm đặc.

Thiếu niên sói đen có chút hoảng loạn, nhất là khi cực đại bị bàn tay nhỏ bé của cô nắm lấy, sinh ra một loại thoải mái khó có thể diễn tả bằng lời, cái cảm giác mà cả đời nó chưa bao giờ được trải qua, hơn nữa lúc đầu lưỡi của thiếu nữ đột nhiên xâm nhập, không hiểu tại sao hai má nó lại bay lên hai rặng mây đỏ ngượng ngùng.

Thật ra nếu nhìn kỹ sẽ thấy, cậu thiếu niên này vô cùng đáng yêu.

Nỗi sợ hãi trong lòng người thiếu nữ, tất cả đều bởi vì người thiếu niên không rành thế sự mà tiêu tán không thấy tăm hơi.

Cuối cùng là đầu sói này ăn cô, hay là cô ăn sạch nó đây, thật sự khó có thể vạch ra ranh giới.

Một khi dục vọng bị khơi dậy, sẽ rất khó để trấn áp được nó, Irina nắm lấy kiên định của cậu thiếu niên nhắm đúng hoa huyết của mình, từ từ đặt miệng xuống, nhất thời cả hai người đều phát ra một tiếng thét kinh hãi.

“A... Nhanh... Nhanh...” lỗ tai thiếu niên sói đen run run, cái đuôi của nó không chịu được một lần nữa xông ra.

“Nơi này của mày thật lớn... A... Ha...” Irina bắt đầu vặn vẹo thắt lưng của mình, nhấp nhô lên xuống, “Không phải mày muốn cắn nuốt tao sao, dùng nơi này của mày cắn chết tao đi... A...”

Không biết đến tột cùng đây là tình huống gì, những ma sát với cảm giác chặt khít bên trong làm thiếu niên không tự chủ được dùng phân thân của mình đâm sâu vào thân thể Irina.

Tiểu huyết Irina phun ra nuốt vào căn thô to kia, hai luồng mềm mại trên thân hình nhỏ nhắn của cô nhảy loạn liên tục, khiến cho sói đen nhận không được vươn đầu lưỡi liếm mát hai khóa anh đào.

“A... A... Đúng... Thật thoải mái... mạnh lên...” Đây là lần đầu tiên Irina làm tình với một người đàn ông khác, mặc dù thiếu niên sói đen không phải con người, nhưng nơi ấy của nó lại vô cùng tuyệt vời. Có điều, chắc hẳn đây là lần đầu tiên của nó, bởi vì chưa được bao lâu, thiếu niên sói đen đã phun toàn bộ chất lỏng của mình vào trong hoa huyết cô.

“A!” Thiếu niên sói đen thở ra một hơi thư sướng.

Nhưng Irina lại chưa thỏa mãn, cô bắt đầu oán nói: “Có phải đây là lần đầu tiên của mày không? Sao lại tiết ra nhanh như vậy!”

“Cái gì? Lần đầu tiên?” thiếu niên sói đen mờ mịt nhìn cô, lại thấy Irina nở một nụ cười đầy thâm ý.

“Hẳn là lần đầu tiên đi”. Irina vô cùng hưng phấn, cô rời khỏi thân thể của cậu thiếu niên, vừa vuốt ve phân thân đã nhuyền xuống vừa nói, “Không sao, lần sau cầm cự lâu hơn một chút là được”.

“Lâu hơn sẽ thoải mái hơn sao?” thiếu niên sói đen nghi hoặc hỏi.

“Đương nhiên rồi. Có điều, mày phải làm sủng vật của tao, tao mới nói phương pháp cho mày biết”. Irina giảo hoạt nở nụ cười.

“Sủng vật?” thiếu niên sói đen có chút nghi ngờ.

Irina gật đầu: “Trang viên bên cạnh chính là nhà của tao. Nếu mày theo tao, không những có rất nhiều đồ ăn ngon, mà còn có thể mỗi ngày hưởng thụ khoái hoạt vừa rồi khi ăn tao ~ “

Thiếu niên sói đen trầm tư suy nghĩ, loại hưởng thụ vừa rồi giống như ở trên thiên đường vậy so với lúc nó ăn no thỏa bụng còn muốn vui vẻ hơn, thậm trí

“À... Ách...” Khối địa phương kia của nó dưới sự vỗ về chơi đùa của Irina thế mà lại có phản ứng, một luồng nhiệt lưu chạy dọc cơ thể.

“Mày rất thoải mái đúng không?”. Irina cúi người nuốt trọn cực đại của sói đen. Thô to của thiếu niên cứ ra vào vào trong đôi môi phấn nộn của thiếu nữ, hết sức dâm loạn.

“Theo tao, mỗi ngày đều thoải mái như thế”.

Thiếu niên đã hoàn toàn trầm mê dưới kỹ năng khiêu khích bằng miệng hoàn hảo của Irina, không thể tự kiềm chế được nữa: “Được, ta làm sủng vật của ngươi, ngô...”

“Đó...” Irina nhả thô to của nó ra, quỳ rạp trên mặt đất, đem cái mông của mình tới trước mặt người thiếu niên rồi nói: “Dùng thứ đó của mày cắm vào nơi chảy ra nước của tao... Đây là bước đầu tiên sủng vật phải làm. Không có mệnh lệnh của tao, không cho phép mày phun ra ngoài ~ “

Đóa hoa phấn hồng nở rộ trước mặt người thiếu niên, từ trung tâm đóa hoa chảy ra những giọt dâm dịch ướt át, đang chờ thiếu niên lần nữa sáp nhập, không dám chọc mấy trăm cái sợ là sẽ không đủ tận hưởng. Loại trường hợp lây lội dâm loạn thể này, làm phân thân của cậu thiếu niên sôi đen to thêm một vòng, nó nhớ lại tư vị mất hồn vừa rồi mới ném thử, lập tức không hề nghĩ ngợi, hùng hổ lao thẳng vào bên trong!

Cực đại của nó mở ra nụ hoa đang chúm chím, chuẩn xác đâm thẳng vào hoa tâm.

“Nga!” Irina hưng phấn không thôi, sủng vật này thật dài, đâm sâu tới nỗi cô muốn tan thành bọt nước.

Ngay sau đó, thiếu niên sôi đen bắt đầu quá trình rút ra đâm vào của mình.

“Ba! Ba! Ba! Ba!”

Tiếng mông va chạm phụ họa cho tiếng sáp nhập “Phốc xuy” vang lên, quan quần bên trong hang động.

—

21. Chương 22: Đêm Thứ Năm: Lang Sủng 4

Editor: Lục Nặc “Ta... Ta muốn...” Tóc dài của thiếu niên sôi đen theo động tác dong đưa của hai người mà vẽ ra một độ cong xinh đẹp, thân thể khỏe mạnh của cậu ta chảy ra những giọt mồ hôi to đùng, trong miệng cậu ta giờ đây liên tục phát ra những tiếng “Ta muốn” là vì rốt cuộc phân thân của cậu ta đã không thể nín lại được nữa rồi.

“A... A... Đứng nhanh thể...” Irina còn chưa được hưởng thụ, hơi thở tươi mát của thiếu niên xâm nhập làm cho thân thể non nớt của cô hoàn toàn cảm giác được dục vọng bùng nổ. Cơ thể cô mồ hôi đầm đìa, chảy dọc theo nhũ hoa nhỏ xuống mặt đất, tạo thành những đóa hoa nhỏ xinh đẹp.

“Không có mệnh lệnh của tao, không cho phép mày bắn ra ngoài!” Irina trần giọng nói lớn, mang phong thái của tiểu nữ vương thường ngày, “Nếu dám tiết ra sớm, mày sẽ...”

Thật sự thiếu niên sôi đen không thể nín nổi nữa, nó rất muốn đạt được khoái cảm ngay lập tức, thế là nó bắt đầu sáp nhập với tần suất nhanh hơn, cứ thế Irina phía dưới căn bản không thể nói tiếp được lời nào, chỉ có thể tùy nó chà đạp tàn sát bữa bãi.

Cuối cùng thiếu niên sôi đen đạt được cao trào, “Ách ” chất lỏng của hắn vọt vào trong cơ thể Irina. Mà Irina cũng bởi vì kích thích như vậy mà tới cao trào. “... Mày... Mày đúng là sủng vật hư hỏng... Không nghe thấy những gì tao nói hả...” Cô vô lực té trên mặt đất, mắt thấy vị thiếu niên kia đã chậm rãi biến trở về hình sỏi, một mọt quỳ rạp trên mặt đất.

Hình như còn mệt hơn cô. Irina không hiểu sao lại muốn cười, thân thể cô nhích tới gần sỏi đen, muốn mượn nó để sưởi ấm. Sỏi đen chỉ liếc mắt nhìn cô một cái, sau đó vươn móng vuốt dịu dàng khoác lên thân thể cô, đầu lưỡi liếm liếm hai má cô.

“Đồ trứng thối, đến giờ này còn muốn chiếm tiện nghi của tao hả?” Irina lộ ra một nụ cười xấu xa, tay lần xuống tìm tòi, vừa vận dụng phải phân thân của sỏi đen, bên ngoài vẫn còn dính yêu dịch đặc sệt. Nơi yếu hại của sỏi đen bị đụng phải, nó ngao ô một tiếng, đôi mắt màu xanh lam gắt gao nhìn chăm chú Irina.

“Sủng vật mất cảm. Ha ha”. Irina dùng ngón tay vuốt ve đỉnh “Lề mề”, nhìn đôi mắt hơi nheo lại vì bị mình trêu chọc, chẳng hiểu sao cô lại nhích thân thể mình lại gần nó thêm một chút.

Da lông sói đen rất mềm mại, bóng loáng còn vô cùng sạch sẽ, lúc sờ cảm giác rất ấm áp.

“Mày còn muốn không, sủng vật của tao...” Irina biết thứ bánh trứng trong tay đang nhắc nhở cô dục vọng của sói đen đã bị khơi dậy rồi, mặc kệ vì sao nó lại biến trở về hình sói, một khi dục vọng bị kích thích, thì cái gì cũng không quan trọng.

Chưa từng giao cấu trực tiếp với động vật thể này bao giờ, Irina hoàn toàn quên mất, đây là con sói đã từng muốn ăn thịt cô, trong đầu đều là những tư vị kích thích. Cô gái từng tôn thờ dưỡng phụ của mình trong đêm nay chỉ vâng theo ái dục nguyên thủy.

Chỉ chốc lát sau, cô gái cùng một con sói đen khổng lồ kết hợp lại với nhau, thứ to lớn của sói đen đang hung hăng đâm trọc vào trong tiểu huyết của cô gái, một người một thú làm tình vui vẻ đến quên hết trời đất, mãi cho đến khi bọn họ mệt đến nỗi không thể động dậy được nữa mới thôi, nhưng vẫn dựa sát vào nhau cho đến bình minh.

Giữa trưa ngày hôm sau, cuối cùng quản gia của trang viên cũng dẫn theo nô bộc tìm thấy tiểu thư của bọn họ trong sơn động, nhưng lại phát hiện bên cạnh tiểu thư nhà họ có thêm một con sói đen đang nướng chim trĩ ăn. Lúc sói đen nhìn thấy bọn họ, lập tức phát ra những tiếng gầm gừ cảnh cáo.

Quản gia rất xấu hổ, mới qua một đêm, bên cạnh Irina đã nhiều thêm một đầu thú, thế này sao ông có thể ăn nói được với ngài bá tước đây?

Irina vuốt ve đầu sói đen, nhìn quản gia nói: “Đây là sủng vật của cháu, chuẩn bị mang về trang viên, các người hãy chăm sóc cho nó thật tốt. Tiểu Hắc, mày cũng đừng hung dữ với bọn họ, những con thú tương lai của mày đều do bọn họ chuẩn bị hết đấy!”

Tiểu Hắc... Sói và những người khác không tự chủ được rung mình một cái. Đó là một con sói đen xinh đẹp uy vũ cỡ nào, thế mà lại đặt một cái tên Tiểu Hắc đơn giản thế thôi sao?!

Chẳng qua, chỉ cần có đồ ăn là được. Ôm loại suy nghĩ này, sói đen vô cùng vui vẻ phấn chấn trở về trang viên với Irina, nó không hề nghĩ tới, nó sẽ mang tới một trận mưa rền gió dữ mới tới trang viên của bá tước vốn đã không hề yên bình gì.

22. Chương 23: Đêm Thứ Sáu: Phản Bội 1

Editor: Lọc Nặc Rằm rằm rằm ...

Tiếng nước xối xả, chỉ làm cho những suy nghĩ của cô càng trở lên hỗn loạn.

Cô, Trác Khởi Nam, một người phụ nữ đã có một đứa con ba tuổi, lúc này đang ngồi ngẩn ngơ trên chiếc giường xa hoa trong khách sạn tình nhân, lặng yên nghe tiếng nước róc rách truyền ra từ trong phòng tắm.

Có một người đàn ông đang tắm rửa ở bên trong, nhưng đó không phải là chồng cô.

Chồng của cô...

Chồng...

Khởi Nam căn bản không muốn nghĩ tới cái từ này, ngày hôm qua cô nhớ ra mình đã để quên vài thứ ở nhà, nên tranh thủ chút thời gian vội vàng về lấy, vậy mà lại thấy cảnh chồng mình và một cô gái trẻ khác đang nằm trên giường của bọn họ, hơn thế nữa còn dùng một loại tư thế vô cùng dâm dăng!

Vì cái nhà này cô liều chết liều sống, cuối cùng tiền nhận được lại để cho chồng bao nuôi một con đàn bà khác, chuyện này có phải rất buồn cười hay không!

Cho nên, cô cần gì phải tự làm khổ bản thân mình chứ?

Dưới cơn phẫn nộ, cô đã bỏ đi.

Lúc ấy, cô không trực tiếp đá văng cửa phòng ra, rồi chạy vào trong gào thét, mà chỉ lặng yên không một tiếng động rời đi.

Nhưng đến lúc lái xe, cô lại cảm thấy hành vi ấy của mình thật giống như đang chạy trốn.

Đúng vậy, cô phải đem cái gì mà người nhà toàn bộ đều hủy bỏ, đem công ty và nhà ở toàn bộ đều phải thu hồi, còn cô...

Cũng phải tìm cho mình một người đàn ông trẻ tuổi!

“Em đang khẩn trương sao?” Đột nhiên, giọng nói của một người đàn ông trẻ tuổi truyền tới từ trên đỉnh đầu Khởi Nam.

Khởi Nam không khỏi ngẩng đầu lên, chẳng biết từ lúc nào, người đàn ông kia đã tắm xong và đi ra ngoài. Thân trần thành thực rắn rỏi của người đàn ông trần trụi hiện ra trước mắt cô, chỉ cần nửa người trên và phần eo thôi đã đủ khiến người ta cảm nhận được thế nào là tuyệt vời, mặc dù hắn dùng một chiếc khăn tắm quấn quanh bộ phận quan trọng của mình. Nhưng mà, chuyện này một chút cũng không thể ngăn được sự chú ý của cô đối với bộ vị to lớn quan trọng của hắn.

Thật lớn a... Mặt Khởi Nam giống như những thiếu nữ mới biết yêu từ từ đỏ lên, cô cảm thấy xấu hổ vì sắc tâm của mình.

Người đàn ông này là đầu bài trong quán mà bạn cô thường hay đến, tên là “Đỉnh”.

Bị sự thất vọng bao trùm cô đã tìm tới sự an ủi của bạn bè, cô bạn đó của cô rất quyết đoán đã đề cử cho cô người đàn ông này.

Lát nữa cô và hắn... Sẽ làm chuyện kia sao...

Chưa bao giờ qua mặt chồng đi tìm đàn ông bên ngoài bàn luận chuyện yêu đương, nên ở phương diện này Khởi Nam còn rất ngây thơ, vì vậy cô vô cùng khẩn trương, thậm trí thân thể còn có chút run run.

“... Không... Không có... Khẩn trương”.

“Thật ra nếu chúng ta tắm chung với nhau, sẽ tốt hơn rất nhiều”. Đỉnh nheo đôi mắt xinh đẹp của hắn lại, tay hắn mang theo độ ẩm của nước, làm khuôn mặt cứng ngắc của cô trở lên ấm áp.

Tắm... chung với nhau?

“Hay là thôi đi”. Lòng Khởi Nam càng thêm hoảng loạn.

Đỉnh vẫn chú ý tới cảm xúc của cô, hắn cúi người liếm liếm lỗ tai cô rồi nói: “Hay là để anh tắm rửa cho em? Giống như vậy...”

“A!” Khởi Nam nhảy dựng lên, cô kích động nói, “Tôi sẽ tự mình tắm. Tôi tự mình tắm...”

Khởi Nam chạy trốn chết, trốn vào trong phòng tắm, còn Đỉnh lại lộ ra một nụ cười mỉm.

Hắn từng gặp qua rất nhiều khách hàng, lúc nhìn thấy cơ thể của hắn họ liền để lộ khát vọng của bản thân, hắn cũng không cự tuyệt chuyện này.

Rất nhiều người phụ nữ sau khi chiếm được một lần, sẽ chẳng muốn rời đi.

Quần quýt, một lần rồi lại một lần, tóm lại hắn luôn khiến người ta nhung nhớ.

Khi thân thể đã quá quen thuộc nhau, sẽ trở thành một chiếc gong xiềng vô hình, lúc này hắn nên tìm tới khách hàng mới.

Hắn không muốn vì dục vọng, mà đánh mất chính bản thân mình.

Chỉ có duy nhất lần này, hắn không thể chịu nổi một vị quen biết đã lâu năn nỉ nên mới đi tới đây.

Hoàn toàn không dự đoán được...

Một người phụ nữ thành thực như vậy, một người phụ nữ đã có một đứa nhỏ ba tuổi, vậy mà lại vô cùng ngây ngô.

Chồng của cô ấy không thể khai phá được cô sao?

Nếu đã không khai phá được, vậy đêm nay hắn sẽ từng chút từng chút khai phá con người cô một phen.

Đinh nghe tiếng nước ào ào bên trong, nhưng hoàn toàn không có bất kì cảm giác nào gọi là khẩn trương, mà ngược lại rất hứng trí chờ mong.

23. Chương 24: Đêm Thứ Sáu: Phản Bội 2

Editor: Lục Nặc Mặc kệ có hứng trí và chờ mong cỡ nào đi nữa thì Đinh cũng hiểu được phải đúng mực, hắn hiểu người phụ nữ đang tắm trong kia, cô ấy giống như một con thỏ nhỏ vậy, nếu hắn quá mãnh liệt, có lẽ sẽ lập tức dọa cô chạy mất.

Phải từ từ khai phá con người cô nhưng lại không thể để những hình ảnh ác liệt lưu lại trong tâm trí cô, Đinh vẫn đang tự hỏi cái vấn đề này, thì bỗng dưng thấy tiếng nước dừng lại, đoán rằng Khởi Nam chuẩn bị ra khỏi phòng tắm, từ trong bọc quần áo của mình hắn lấy ra một lọ thủy tinh nhỏ đựng một thứ chất lỏng màu hồng phấn, sau đó vẩy vào không khí vài cái.

Mới đầu, thứ này sẽ không có hương vị đặc thù gì, vậy nên không ai có thể cảm nhận được.

Nhưng... Sau khi đã ngửi được một thời gian, cho dù có là người thanh tâm quả dục đi chăng nữa thì cũng sẽ biến thành mãnh thú hồng thủy.

“Cô ấy là một người phụ nữ tốt, có lẽ lần đầu tiên nên nhờ tới sự trợ giúp của thứ này ~ “

An, người quen lâu năm, cũng chính là bạn của Khởi Nam đã nói với hắn như vậy, bình thường Đinh căn bản không cần thứ này, nhưng không hiểu sao hắn lại có chút sợ hãi, khách hàng lần này làm cho hắn cảm thấy sợ hãi. Sợ hắn sẽ thất bại trước mặt cô... Sợ hắn không có nửa điểm lực lấp dẫn trên giường với cô...

Lần đầu tiên nhất định phải thuận lợi.

Không biết vì sao, giờ phút này hắn so với cô còn khẩn trương hơn.

Để người phụ nữ hoàn hảo như vậy biến thành dâm phụ si mê bản thân mình, sẽ phải dùng thời gian bao lâu đây?

Khởi Nam cuối cùng cũng đi ra khỏi phòng tắm, cô cảm thấy bất an, lo lắng, đột nhiên sinh ra suy nghĩ chuyện đang làm là không đúng trong đầu.

Dòng nước mát vừa rồi làm cô thanh tỉnh một chút.

Ngay cả khi chồng có người tình bên ngoài, thì cô cũng không thể ở bên ngoài tìm một người đàn ông khác, hủy hoại thân thể của mình như vậy.

“Ai...” Đinh ngồi ở trên sofa chờ đợi khoảnh khắc nhìn thấy Khởi Nam, nhưng khi nhìn thấy cô, khuôn mặt tuần tú đang tươi cười nhất thời biến thành kinh ngạc, “Em...”

Đứng trước mặt hắn, Khởi Nam không mặc áo tắm, cô vẫn mặc trên người bộ quần áo khi tới đây, biến hóa duy nhất chính là sau khi tắm rửa trên người cô tỏa mát ra một mùi thơm quyến rũ và mái tóc ướt sũng.

“Tôi nghĩ tôi vẫn nên đi khỏi đây thì tốt hơn”. Trên khuôn mặt xinh đẹp rõ ràng hiện rõ tâm trạng muốn chạy trốn của cô.

Đã đặt phòng rồi, cũng tắm rửa xong, vậy mà cuối cùng lại lựa chọn chạy trốn?

Chẳng nhẽ không phải sau khi tắm rửa xong sẽ lập tức tiến hành triền miên sao?

Hắn là đầu bài, còn là đầu bài trong tiệm nổi tiếng cả nước, từ chối lời mời của rất nhiều phụ nữ để đưa cô tới nơi này.

Đinh phát giác hành động phun nước thuốc trong phòng vừa rồi của mình là một hành động sáng suốt cỡ nào, bằng không, hắn không thể xoay sở nổi tình huống lần đầu tiên đụng phải này.

“Thật xin lỗi, Đinh, tôi đi trước...” Trong lòng không hiểu sao lại cảm thấy lo lắng, Khởi Nam vội vàng cầm lấy túi xách vẫn đặt ở một bên.

Xoát người đàn ông không cho phép mình bị leo cây từ sofa đứng dậy, chỉ trong nháy mắt, hắn đã đi tới trước mặt Khởi Nam, cùng cô mặt đối mặt vô cùng gần gũi nhìn nhau.

Đã hít phải mấy thứ này, nếu đi ra bên ngoài, không biết sẽ bị dạng đàn ông gì ăn mất.

Tuyệt đối không cho phép!

“Sao lại đi nhanh như vậy, không để lại một nụ hôn tạm biệt sao?” Đinh nhăn mày, buồn rầu nói.

“Hả...” Hôn môi hắn sao? Đôi môi xinh đẹp ướt át kia...

“Đáng nhẽ đêm nay anh sẽ thuộc về những người phụ nữ khác, nếu em phải rời đi, anh sẽ rất tiếc. Nhưng anh không oán trách em, anh chỉ muốn em cho anh một nụ hôn, lưu lại một chút hình ảnh của em trong tâm trí anh”.

Câu nói của Đinh đã đánh lên sự mâu thuẫn và sự mềm lòng của Khởi Nam.

“Được rồi, chỉ một chút thôi đấy”. Khởi Nam thả lỏng cảnh giác, cô chuẩn bị dùng nụ hôn chuồn chuồn lướt nước chấm dứt một đêm này.

Chẳng qua, sự thật chẳng bao giờ suôn sẻ như thế.

Khi nụ hôn của cô dừng lại trên đôi môi của người đàn ông, thì cánh tay rắn chắc của hắn đã chế trụ thắt lưng cô, hai người dán lấy nhau vô cùng chặt chẽ, còn đầu lưỡi nóng rực thì linh hoạt cạy mở hàm răng, chui vào trong miệng cô.

“Ba!” Túi xách trong tay Khởi Nam nhất thời rơi trên mặt đất, còn tay cô thì khảm sâu vào trong da thịt người đàn ông.

Buông... Buông...

Từng cảm giác kỳ diệu đánh sâu vào trong thân thể Khởi Nam, vẻ mặt cô đỏ bừng, hô hấp một cách khó khăn.

Không phải chỉ hôn nhẹ một cái thôi sao? Sao vậy...

Thân thể nóng bỏng, nơi đó của người đàn ông vô cùng khoái ý.

Hai người song song ngã lên trên giường, cuối cùng Khởi Nam cũng giành giật được chút không khí, môi của cô bị hôn tới nổi sưng đỏ, hai mắt ngập nước.

Mái tóc ướt sũng làm chiếc giường cũng ướt đẫm một mảnh.

“Đinh, đừng đùa...” Cô hy vọng người đàn ông này chỉ đang trêu đùa mà thôi, nhưng không hiểu tại sao, cái loại khát vọng làm tình này dần dần chiếm cứ toàn bộ lý trí của cô.

“Anh không thể khống chế được bản thân anh, Khởi Nam, hương vị của em thực ngọt ngào”. Đinh bị biểu tình buồn rầu xen lẫn sự vật lộn giữa dục vọng và lý trí của Khởi Nam đả động, đặt Khởi Nam dưới thân, hắn bắt đầu hành động.

Hắn giữ chặt hai tay Khởi Nam, từ cổ của cô hôn xuống ngọn núi đang nhấp nhô.

Thuần thực cởi bỏ nút áo Khởi Nam, hai luồng đầy đặn xinh đẹp bị áo ngực ôm lấy từng từng hiện ra trước mắt hắn.

“Đinh... Tôi không muốn làm tiếp, anh buông ra đi...”

“Đẹp quá”. Đinh thô lỗ kéo áo ngực xuống, vứt nó sang một bên, “Qua An, anh đã nghe được chút chuyện của em, chồng em bỏ lỡ em thật sự là đáng tiếc”.

An? An đã nói hết cho người đàn ông này rồi sao? Cái đứa nhiều chuyện kia! Khởi Nam vừa giận vừa thẹn.

Nhưng mà

“A... A... Ân...”

Khi Đinh mút đầu vú của cô vào miệng, Khởi Nam lập tức bị một trận khoái cảm tập kích khiến cô không hề chịu thua kém cất tiếng rên rỉ.

Miệng Đinh không dừng lại, động tác trên tay càng không hề đình chỉ, vừa nghe thấy Khởi Nam rên rỉ, hần liền hiểu được có thể buông hai tay người phụ nữ này ra rồi.

Công dụng của thuốc đã có tác dụng, người phụ nữ này không còn chút khí lực nào nữa, hần có thể tiến thêm một bước xâm nhập.

Thế là, hần buông tay Khởi Nam ra, cởi váy Khởi Nam, một chiếc quần lót trắng nõn che khuất nơi bí ẩn nhất của người phụ nữ.

Thực đơn giản mà lại nữ tính...

“Không... Tôi sẽ báo... Báo nguy ...” Khởi Nam duy trì một chút lý trí cuối cùng, hai tay che chắn nơi riêng tư của mình lại.

“Không, em sẽ không làm vậy”. Giọng nói của Đinh giống như một loại chú ngữ, trong đôi mắt của hần có một loại hấp dẫn trời sinh. Đầu lưỡi của hần mãi mê trượt trên bụng Khởi Nam.

“Ngô... Ngô...” Khởi Nam bị khoái cảm khác thường này đánh tan, cô không thể chống cự việc Đinh lấy tay đang bảo vệ nơi riêng tư của cô ra.

“Anh khát vọng em... Khát vọng chưa từng có bao giờ...” Ngón tay thon dài của Đinh vươn vào giữa hai chân người phụ nữ, cách vãi dẹt vuốt ve nơi riêng tư của cô.

“A... Đừng làm như vậy... Đinh... Anh đang phạm tội...” Khởi Nam kêu lên, nhưng dưới sự dẫn dắt của Đinh, lại chỉ có thể giao triền quần quýt với thân thể cường tráng của người đàn ông, còn hạ thể, dưới sự trêu đùa của người đàn ông đã dần chảy ra mật nước.

Quần lót màu trắng chỉ trong nháy mắt liền bị chất lỏng trong suốt thấm ướt.

Đây mới chỉ vừa bắt đầu thôi, vậy mà đã ẩm ướt thế này rồi.

“Khởi Nam, em ẩm ướt rồi, em rất muốn... Anh giúp em giải thoát, cho dù đây là phạm tội... Anh cũng sẽ tự mình gánh vác...”

Đinh cởi chiếc quần nhỏ màu trắng ướt nhẹp của Khởi Nam ra, sau đó tách hai chân của cô, hần có thể nhìn thấy phần rậm rạp xinh đẹp, làm hô hấp của hần trở lên dồn dập.

Nơi này thật xinh đẹp... Đóa hoa kiều diễm giữa hai chân nở rộ trước mặt hần, chất lỏng trong suốt đã làm ướt đóa hoa và hoa tâm.

Hần lập tức vứt bỏ khăn tắm trên người mình, một con quái vật to lớn nhất thời nhẩy ra.

“Anh là đồ trùng thối! Trùng thối! Gạt tôi...”. Khởi Nam bắt đầu nói năng lộn xộn, cô hưng phấn mà hồn dổi.

“Nếu anh không xấu, em sẽ không tìm đến anh, Khởi Nam”. Đã làm tốt công tác chuẩn bị ban đầu Đinh phối hợp với Khởi Nam nói lời ngon tiếng ngọt, không, lần này không phải chỉ đơn giản là lời ngon tiếng ngọt, mà là tâm tình thật sự của hần.

Người phụ nữ giống như con thỏ nhỏ này, hần muốn chân chính chinh phục cô.

Ngón tay tiến vào trong tiểu huyết, bắt chước sự va chạm của cự vật, kéo ra càng nhiều chất lỏng, làm tốt công tác chuẩn bị trước khi tiến vào.

Thân thể từng khô cạn bấy lâu của Khởi Nam không thể chịu nổi ngón tay điêu luyện khiêu khích, vậy mà đã tiết rồi.

Cảm nhận được mật dịch của Khởi Nam dính đầy tay, Đinh đã có thể tưởng tượng được lúc hần tiến vào nơi tốt đẹp sâu bên trong thân thể của cô sẽ là loại hạnh phúc thể nào.

May mắn người đàn ông của cô không quý trọng cô, bằng không một người phụ nữ tốt như cô sẽ không tìm tới hần.

Một người luôn yêu sự nghiệp yêu gia đình, một người là đầu bài hoạt động về đêm, căn bản không bao giờ chạm mặt nhau, chứ đừng nói tới

Thân thể hai người cứ hài hòa dung hợp thành một thể như vậy.

“A !” Khởi Nam kêu lên một tiếng, cô nghênh đón phân thân của Đinh sáp nhập.

Cực đại tím hồng vọt vào tử cung của cô!

Ngay sau đó, hai người bắt đầu kịch liệt luật động.

24. Chương 25: Đêm Thứ Sáu: Phản Bội 3

Editor: Lục Nặc Đây là người phụ nữ từng có kinh nghiệm nam nữ sao? Chật hẹp khiến người ta điên cuồng... Dâm thủy cuốn cuộn không ngừng giúp Đinh thuận lợi đem phân thân của mình vọt vào trong cơ thể Khởi Nam, nam căn bị hoa huyết của Khởi Nam nuốt hết, vách tường bên trong lần lượt ma sát nam căn, còn nam căn lại liên tiếp đâm trúng điểm mẫn cảm của người phụ nữ, miệng hai người đều phát ra những tiếng ngân nga hưởng thụ khoái cảm vô hạn.

Bàn tay to của Đinh vuốt ve hai luồng trắng nõn của Khởi Nam, thân thể bọn họ chặt chẽ giao triền cùng một chỗ, mỗi lần động một chút, sẽ mang tới cảm giác mát hồn tới cho nhau. Càng không cần phải nói, lúc này Khởi Nam đã lâm vào trong mê loạn, chỉ cần phân thân của Đinh hơi chút có dấu hiệu rời khỏi thân thể của cô, cảm giác trống rỗng khó nhịn sẽ khiến cô không biết thẹn yêu kiều van xin “Đừng đi... Tôi vẫn muốn... Tôi vẫn muốn...”.

Hai chân của cô mở rộng, tư thế này khiến người đàn ông có thể dễ dàng thuận tiện ra vào, càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng hai người bọn họ đồng thời đạt được trào.

Đinh rút nam căn mềm nhũn ra, lại đón nhận hai mắt mê ly toát ra sự khát vọng trần trụi của Khởi Nam.

“Thoải mái không...” Đinh vuốt ve thân thể của cô, nhưng cuối cùng tay hần lại dừng ở nơi tư mật của Khởi Nam, ngón tay mân mê đóa hoa kiều diễm, còn đầu lưỡi của hần thì xâm nhập vào trong miệng cô.

Khởi Nam đói khát đáp lại hần, có chút ngốc nghếch ngây thơ, bởi vì hạ thể bị ngón tay xâm nhập mà phát ra tiếng rên rỉ khe khẽ.

“Cho tôi... Đi...” Tay Khởi Nam không tự chủ được mò xuống nam căn của Đinh.

Hai người lật chuyển, thay đổi vị trí cho nhau. Đinh nằm thẳng ở trên giường, còn Khởi Nam thì tựa lên trên người hần.

Bị dục hỏa quán thân khiến Khởi Nam không còn bộ dạng kiên cường đoan trang ngày thường, cô hiện giờ hoàn toàn là một con người dâm dăng.

Chỉ thấy cô gấp gấp dùng tay nắm lấy nam căn của Đinh vuốt ve lên xuống, sau đó trực tiếp dùng miệng ngậm lấy nam căn đang có xu thế dâng trào.

“Ách...” Lợi khí bị người đẹp ngậm vào miệng khiến Đinh nheo đôi mắt quỵn rũ lại, bắt đầu hưởng thụ Khởi Nam vì hần làm khẩu giao.

Khởi Nam liếm nam căn giống như ăn cây kem mình yêu thích nhất, môi đỏ mọng ướt át của cô từ từ nuốt nam căn vào, rồi lại phun ra.

Đợi cho đến khi thời điểm chín muồi, cô liền trực tiếp đặt hoa huyết ướt sũng của mình trên đỉnh cực đại của người đàn ông, sau đó mạnh mẽ ngồi xuống.

“A... Tuyệt quá!” Nam căn nặng nề sáp nhập tử cung, Khởi Nam bị khoái cảm kích thích khiến cô hưng phấn tới nổi ngứa đầu kêu lên.

“Phốc! Phốc! Phốc!” Khởi Nam bắt đầu vận động lên xuống, cô bị cao ngạo của Đinh nhồi vào rồi lại rút ra, mỗi một lần hạ xuống đều làm cho cô dục tiên dục tử.

Đã từ rất lâu rồi cô chưa được hưởng thụ như thế này, Khởi Nam còn nhớ rõ đêm tân hôn năm đó, chồng cô muốn cô rất nhiều lần, nhưng những tháng ngày vui vẻ đó cũng chỉ kéo dài năm tháng, số lần bọn họ làm càng ngày càng ít, càng ngày càng không có kích thích. Đoạn thời gian ấy dài tới nỗi thân thể của cô tự động che giấu cái loại nhu cầu đẹp đẽ nhưng dâm loạn này, nhưng hôm nay loại dục vọng ấy thật sự đã bị kích phát hoàn toàn.

Người phụ nữ xinh đẹp... dục vọng của Đinh sắp không chịu nổi, nhưng hắn lại không muốn giống như lần đầu tiên bắn tinh dịch bên ngoài cơ thể người phụ nữ, trong mắt hắn chỉ có người phụ nữ đang lâm vào bế dục trước mặt, hắn muốn chất lỏng màu trắng kia bắn vào trong cơ thể của cô.

Để lại trong thân thể của cô thứ gì đó thuộc về bản thân mình...

“... A... A... Tôi không được... Không được...” Khởi Nam vong tình kêu.

Vào thời khắc cuối cùng, đột nhiên Đinh ngồi dậy, ôm chặt eo của người phụ nữ, không cho phân thân của mình có một chút cơ hội nào trượt ra ngoài, sau một trận rút ra chọc vào điên cuồng, toàn bộ chất lỏng màu trắng của hắn đều bắn hết vào trong thân thể người phụ nữ, ngay sau đó Đinh nâng chân Khởi Nam lên, để mầm mống của hắn có thể thuận lợi tiến vào sâu bên trong thân thể cô, không thể chảy ra ngoài.

Phụ nữ... Đêm nay em là người phụ nữ của anh. Trong ánh mắt của Đinh thoảng qua một tia cuồng nhiệt.

Còn Khởi Nam thì mềm nhũn nằm trên giường, vội vàng thở hổn hển.

Dư vị cao trào vẫn quanh quẩn quýt bên trong cơ thể cô.

Sau khi bọn họ đã làm không biết bao nhiêu lần, hai người lâm vào giấc ngủ say, chờ cho tới khi trời sắp sáng, thì Khởi Nam mới khôi phục lại một chút tỉnh táo, cô kinh ngạc nhìn vết hôn ngân trắng trên cơ thể mình, thậm trí thân thể cô còn trần trụi đan vào cái người đàn ông tên Đinh kia.

Làm... Mình với hắn đã làm...?

Khởi Nam đau đầu cực kỳ, lúc này Đinh cũng cảm nhận được động tĩnh bên cạnh nên mở mắt ra, hắn nhìn thấy Khởi Nam đã tỉnh rồi.

Hai người gần gũi đối diện, cho nhau cảm thụ hơi thở đối phương.

“Sớm vậy đã tỉnh rồi?” Đinh vừa cười vừa nói nói, tay hắn mân mê một lọn tóc của Khởi Nam. Hắn nghĩ sau khi người phụ nữ này trải qua mưa rền gió giữ trên giường như vậy, nhất định sẽ cho hắn một bạt tai...

Nào biết đâu rằng...

Khởi Nam lại từ trên giường ngồi dậy, không hề hé răng đi tìm quần áo của mình.

Tại sao cô không hỏi đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Bỗng nhiên Đinh cảm thấy hoảng loạn.

Đương nhiên, hắn nghĩ nếu sau này người phụ nữ kia không tới tìm mình nữa thì phải làm sao đây?

Hắn rất muốn cô... Vô cùng muốn cô!

“Ly hôn với hắn ta đi, anh có thể nuôi em”. Đinh nói ra lời này, đến ngay cả chính hắn cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Lúc này, Khởi Nam vừa vặn mặc xong quần áo.

“Ai?” Giờ đây đến phiên cô kinh ngạc. Trên thực tế, cô đang nhớ lại chút đoạn ngắn hương diễm hôm qua, cô cũng không cảm thấy hận Đình, dù biết hôm qua chắc chắn hắn đã động tay động chân. Chẳng qua dưới đáy lòng cô quyết định lần sau sẽ không làm những chuyện như vậy nữa. Nhưng mà, dù thế nào cũng không thể tưởng được, người đàn ông đầu bài này thế mà lại nói ra những lời ngây thơ như thế.

Nếu không phải ngây thơ, vậy thì hẳn cho rằng cô rất ngây thơ, nên nói đùa lừa gạt cô mà thôi?!

“Dựa vào tiền của người phụ nữ khác sao? Hoặc là phụ cấp giành cho người thất nghiệp?” Khởi Nam đi đến trước gương, sửa sang lại bản thân mình, từ trong gương cô nhìn thấy Đình đi xuống giường, trắng trợn đi tới phía sau cô.

Khởi Nam không khỏi đỏ mặt, bởi vì cô không thể không chế bản thân nhìn tới cái nơi rất lợi hại kia của Đình.

Tối hôm qua... Tối hôm qua... Bị nơi đó của hắn phục vụ sự rất thoải mái ...

“Em thật thẳng thắn”. Thẳng thắn đến đáng yêu, thật sự hắn không thể buông tha. Đình đã nhìn thấy hai rặng mây đỏ trên mặt Khởi Nam.

“Tôi nghĩ có lẽ đây cũng chính là nguyên nhân mà chồng tôi không yêu tôi”. Khởi Nam ra vẻ trấn định nói, “Trời sắp sáng rồi, công việc của anh cũng kết thúc đi”.

“Anh yêu em...” Đình dán sát vào nói.

“Vui đùa không cần nói tới lần thứ hai”. Khởi Nam hơi giận.

“Hiện tại lại muốn yêu em một lần...” Đình nói được thì làm được, tay hắn đã không chút khách khí xâm nhập vào bên trong quần áo của Khởi Nam.

“A...”

“Không phải An chỉ bao anh một đêm thôi sao? Đủ... Không cần...” Thân thể Khởi Nam bởi vì bị người đàn ông đụng vào mà bắt đầu có phản ứng, nhưng cô vẫn phải đấu tranh tư tưởng.

“Giờ là thời gian riêng tư của anh mà”. Đình lại cởi quần áo của Khởi Nam xuống, ôm lấy cô rồi quăng cô lên trên giường.

“Anh – muốn – hưởng thụ thật tốt!” Người đàn ông anh tuần cười tùm tùm nói.

Một ngày mới tuyệt vời lại bắt đầu ~

25. Chương 26: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khỏa Thân

Editor: Lục Nặc Đơn giản chính là thích cái cảm giác lơ lơ khi ở trước mặt người khác.

Đây là một gian để trống không dùng tới của một phân xưởng nhỏ, được người ta mua lại sau đó cải tạo thành gian chụp ảnh, “Tách Tách! Tách Tách!” Tiếng máy ảnh liên tiếp vang lên.

Cả một đám đàn ông đang vây quanh một cô gái quyến rũ lộ ra trọn vẹn thân thể, họ cầm máy ảnh hùng hổ chụp. Có vài người mới tới đây lần đầu tiên, cho nên trong ánh mắt của họ không thể che giấu được thứ dục vọng nguyên thủy.

Cô gái rất trẻ tuổi, mới mười tám, làn da trắng như tuyết của cô vô cùng mịn màng, trên hai tòa tuyết phong diễm hai nụ anh đào kiều diễm ửng ửng. Cô vừa vén lọn tóc đen xoăn dài của mình, vừa nhẹ nhàng ngửa cổ ra sau. Cô gái bày ra đủ loại tư thế dụ hoặc khiến người ta hít thở không thông, mặc dù như vậy, nhưng vẫn có người đưa ra yêu cầu táo bạo hơn.

“Có thể mở ra không?”

Cô gái cười, chậm rãi tách hai chân thon dài ra, nơi riêng tư xinh đẹp hoàn toàn bại lộ dưới màn ảnh.

Lập tức, “Tạch Tạch!” Âm thanh chụp ảnh còn muốn mãnh liệt hơn so với lúc trước.

Vài người đàn ông không có kinh nghiệm, đũng quần không tự chủ được nổi lên một toà núi nhỏ.

Cô gái càng lửa cháy đổ thêm dầu, vươn đầu lưỡi liếm đôi môi anh đào của mình, nhìn những người đàn ông ở đây với ánh mắt đầy khiêu khích.

Cô khá hưởng thụ khi có một người đàn ông tiến thêm một bước quay chụp, khoảng cách giữa nơi tư mật và màn ảnh chỉ còn 1 cm, chuyện này giường như chẳng ảnh hưởng gì tới cô.

Chẳng qua có một người khiến cô cảm thấy không thoải mái, trong cả quá trình quay chụp người nọ vẫn chỉ có một biểu cảm lạnh như băng.

Tiến vào cái vòng luẩn quẩn này chỉ có hai loại người, đơn giản là lấy chụp ảnh làm niềm vui hoặc chụp ảnh chỉ để thỏa mãn dục vọng của chính bản thân mình, duy nhất có người kia là ánh mắt không giống vậy.

Đến tột cùng thì hẳn có mục đích gì đây?

Rất nhanh sau đó, cô phát hiện bản thân mình cho dù là vô tình hay cố ý thì đều nhìn về phía màn ảnh của người kia, giống như có ma quỷ xui khiến vậy.

Chờ cho tới khi buổi chụp hình kết thúc, người đàn ông thần bí kia lập tức thu dọn đồ nghề chuẩn bị rời đi. Cô gái lập tức khoác quần áo lên người, không chút do dự từ chối nhận danh thiếp và giá cả mỗi chụp tư của một vài người đàn ông, nhanh chóng đuổi theo.

“Anh đứng lại!”

Cô vốn chẳng phải thực nữ cũng đã chẳng còn ngây thơ gì, cho nên vội vàng ngấn gợn nhìn bóng dáng người nọ mở miệng nói.

Người nọ rất nể mặt dừng bước chân lại, chậm rãi xoay người, “Tôi đã trả tiền rồi, tiểu thư”.

Cho dù cô rất cao, nhưng khi đối mặt với đối phương cao 1m8, cô vẫn phải ngước lên nhìn anh ta.

Người đàn ông có thân hình thon dài mạnh mẽ, khí chất tao nhã nhẹ nhàng, nhưng ánh mắt vẫn lạnh như băng.

“Tôi có chỗ nào khiến anh không vừa lòng hả?”

“Không có, cô rất mỹ lệ”.

Xinh đẹp, thân thể cô được rất nhiều người đàn ông ca ngợi, cô sớm chẳng còn để ý, nhưng mà, từ miệng người đàn ông này nói ra, cô lại vô cùng tức giận bởi cách nói ấy, vì từ trong ánh mắt anh ta cô thấy được sự coi thường và hơn hết nó chẳng có chút xiu dục vọng nào.

“Tôi không muốn cho anh ảnh chụp của tôi, đưa ảnh vừa chụp trả lại cho tôi”.

Cô gái vươn tay về phía người đàn ông.

“Tại sao?”

“Anh không thích chúng mà... Không thích thì để lại! Tiền tôi sẽ trả lại cho anh!”

Cô gái thành thật nói, quần áo mỏng manh quấn quanh thân thể không thể che giấu nổi đường cong xinh đẹp của cô.

Người đàn ông nở nụ cười, dù vậy, trong ánh mắt của hắn vẫn không có chút độ ấm nào như cũ.

“Cô là người đầu tiên muốn đòi lại ảnh chụp đấy”

“Tôi với nhưng cô gái khác không giống nhau”.

Không giống sao? Người đàn ông híp mắt lại.

“Hay là, tôi cho anh chụp tư miễn phí một lần”. Cô gái vừa nói, vừa đi tới gần người đàn ông, cô không thèm quan tâm kéo quần áo trên người xuống, cầm tay người đàn ông đặt lên trên ngực mình.

“Cô có biết như vậy có nghĩa là gì không?” Người đàn ông không tỏ ra sợ hãi từ từ rút tay mình về, hất nhặt quần áo lên, một lần nữa phủ lên người cô gái.

“Tôi muốn câu dẫn anh. Không được sao?”

Cô gái tự cho là đúng cao ngạo tuyên bố mục đích của mình.

Loại hành vi này, đúng là ngốc nghếch cực kì, nhưng cô cũng chỉ ngốc nghếch với một mình người đối diện này thôi.

26. Chương 27: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khỏa Thân 2

Editor: Lục Nặc Trong ngành công nghiệp sản xuất này, cô gái có một cái tên rất ngắn gọn – Huỳnh. Giống như sinh mệnh ngắn ngủi và yếu ớt của loài dơi, trong bóng đêm luôn để lại những hồi ức đẹp nhất cho người khác, vậy nên cô gái yêu nhất vẫn là “Huỳnh”. Chỉ những lúc phải xuất trình chứng minh thư, Huỳnh mới có thể liếc mắt nhìn tên thật của mình một cái, còn những thời điểm khác, cô hoàn toàn quên đi cái tên kia.

Mang một phần chờ mong, Huỳnh gõ cửa nhà của người đàn ông nọ.

Sau ba tiếng gõ cửa, người bên trong biết rằng mình đã tới chứ không phải ai khác.

Người đàn ông kia nói rằng hần là “Vi Quang”, cái tên như vậy vừa vặn tương xứng với ánh sáng mỏng manh của loài dơi.

Vì buổi hẹn đêm nay, người sớm đã thất vọng với đàn ông như Huỳnh vậy mà lại hưng phấn tới nỗi phải tới tận đêm khuya mới có thể đi vào giấc ngủ trong mấy ngày chờ đợi này.

Mình bị làm sao vậy? Lúc cô tự hỏi bản thân mình, chợt phát giác có lẽ bản thân đã không tự chủ được khát khao người đàn ông xa lạ kia.

Rất nhanh sau đó cửa được mở ra, sau cánh cửa Vi Quang cũng không tươi cười khách sáo mời khách vào nhà, hần vẫn giữ nguyên thái độ khi gặp Huỳnh lần đầu tiên, dẫn cô vào trong phòng.

Nhà Vi Quang rất lớn, nhưng thật trống trải, một cái phòng khách to như vậy mà chỉ đặt một cái bàn màu trắng thanh lịch cùng với chiếc sofa màu trắng đồng bộ, ngay cả TV cũng không có. Có điều thứ thu hút sự chú ý của Huỳnh là những bức ảnh chụp treo trên tường. Trên bức tường màu trắng treo hơn mười khung ảnh, to có nhỏ có, chẳng chịt khắp nơi, mà trong từng khung hình đều là ảnh chụp của một cô gái xinh đẹp.

Những bức ảnh này với loại Huỳnh thường xuyên chụp không giống nhau, có cô gái linh động, có cô gái đáng yêu, lại có cô gái tao nhã, trong đôi mắt của những cô gái ấy đều có một điểm chung – vô cùng tinh thuần.

Cũng không biết là diễn hay thật sự thuần khiết! Huỳnh chán ghét xoay người đi, không thèm xem những ảnh chụp này nữa.

Bản thân mình bây giờ căn bản là không thể chụp được những bức ảnh như vậy nữa rồi, bởi vì trong hai mắt của cô không chỉ có dục vọng và tiền tài mà còn có sự tuyệt vọng, tự sinh tự diệt.

Vi Quang ngồi trên chiếc sofa không dính một hạt bụi nhỏ, hần nói với Huỳnh đang có tâm tình không tốt rằng: “Không phải cô muốn câu dẫn tôi sao?”

Ai? Huỳnh vì sự trực tiếp của Vi Quang mà không thể tưởng tượng nổi.

Làm luôn ở đây sao? Cô nhìn về phía cửa sổ sát đất trong suốt bên trong phòng khách, bên ngoài còn chưa tới hần, ánh sáng thật mỏng manh, còn ánh đèn bên trong thì vô cùng chói mắt.

“Bên trong áo gió của cô không mặc cái gì đúng không” Ánh mắt Vi Quang tràn ngập ý vị dừng ở hai điểm nhỏ nổi lên trước ngực Huỳnh, “Không sợ sẽ bị tập kích sao?”

Thật là trực tiếp nha! Còn tưởng hần là một thánh nhân chứ.

Tinh thần của Huỳnh lập tức tỉnh táo, cô chân thành đi đến trước mặt Vi Quang, nhẹ nhàng cởi bỏ nút thắt thứ nhất trên áo gió, kiều nữ đầy đặn lập tức bại lộ.

“Bây giờ tôi rất muốn bị tập kích ...” Huỳnh nói, tiếp tục cởi bỏ nút thắt thứ hai.

Hai tay Vi Quang lập tức thâm nhập từ bên dưới chiếc áo gió, vén nó lên cao, tay hần theo cái hông căng đầy của Huỳnh chạy dọc lên tấm lưng bóng loáng của cô. Còn Huỳnh mị hoặc ôm lấy Vi Quang, cô nhìn chăm chú đôi mắt lạnh như băng của hần. Đột nhiên, áo gió bị Vi Quang kéo ra, toàn bộ nút thắt áo gió của cô bị tuột hết.

Áo gió ôm sát thân thể chỉ trong nháy mắt bung ra, thân thể tuyệt vời cứ thế trần truồng hiện ra trước mắt Vi Quang.

Thật... Thật cường hãn...

Huỳnh híp đôi mắt mị hoặc của mình lại, sau đó điều chỉnh cơ thể, cố gắng khiến cho nơi tròn đầy dán sát lên môi Vi Quang.

Thô bạo thêm chút nữa đi, liếm chúng nó, cắn chúng nó, mút chúng nó vào đi!

Thật muốn cảm giác này!

“Biểu cảm của cô rất tốt”. Đột nhiên, Vi Quang thốt ra một câu. Sau đó, hần đứng lên, kéo Huỳnh đi đến một căn phòng.

Ai... Đây... Đây là cái tình huống gì... Chẳng lẽ không phải là vận động một hồi trong phòng khách sao?

Khi cửa căn phòng kia mở ra, Huỳnh liền ngây ngẩn cả người.

Đây rõ ràng là một căn phòng với đầy đủ thiết bị chụp ảnh.

“Biểu cảm bất mãn vừa rồi của cô so với những lần khác chân thật hơn rất nhiều. Mau vào trong đó đi...” Vi Quang chỉ nơi có ánh đèn chiếu rọi, “Bắt đầu buổi chụp tư của chúng ta”.

Cái gì! Tên nhiếp ảnh gia này!

Huỳnh tức giận nhú mày, nhưng cô nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Vi Quang đã biến thành nóng rực, cô liền hiểu được

27. Chương 28: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khỏa Thân 3

Editor: Lục Nặc Người đàn ông này lại muốn chụp “Biểu cảm bất mãn”, vậy mình sẽ bất mãn cho hần chụp.

Huỳnh cởi áo gió, chỉ để nó che chắn bộ phận quan trọng nhất của bản thân, sau đó thành thực bày ra đủ loại tư thế khiêu gợi trước màn hình máy ảnh.

Cô vô cùng mong đợi cảnh Vi Quang quỳ gối trước thân thể mình, vậy nên từng động tác của cô đều toát lên sự mị hoặc và cảm dỗ.

Màn ảnh đen nhánh vẫn luôn di chuyển theo thân thể của cô.

Hơi thở của Vi Quang quanh quẩn bên người Huỳnh, nhưng chỉ chốc lát sau, Huỳnh phát hiện ra, Vi Quang rất mờ ảo, căn bản là cô không thể chạm vào được.

Đối với những tư thế khiêu khích của cô, Vi Quang chẳng có một chút phản ứng nào.

Người đàn ông này căn bản không thể lý giải giống những tên đàn ông tầm thường khác.

Hiểu được điều ấy, Huỳnh biết bước tiếp theo mình nên làm như thế nào.

Chỉ ngần ngừ mười phút sau, đột nhiên Vi Quang không chụp nữa mà nói: “Hôm nay dừng ở đây thôi”.

Gì? Như vậy đã xong rồi sao?

“Ánh mắt của cô rất hợp ý muốn của tôi, giờ đã chụp xong, cô có thể đi rồi”.

Thái độ lạnh lùng này thật sự làm cho người ta khó chịu.

Huỳnh rất muốn tức giận, gầm rú với Vi Quang “Anh có phải đàn ông hay không!”, nhưng rất nhanh cô đã thu hồi lại sự tức giận của mình, chẳng những thế thân thể cô còn tiến sát về phía Vi Quang: “Vi Quang, anh không muốn chụp cái gì đó thú vị hơn sao?”

“Ừ?” Lúc này đến lượt Vi Quang sửng sốt, sau đó hắn phát hiện tay Huỳnh đã trực tiếp mò tới nơi yếu hại của hắn.

Quả thật là nơi yếu hại của hắn...

Không có hứng thú với phụ nữ đó là giả, hắn vẫn luôn dùng lý trí nói với bản thân mình, lần tham gia đó chỉ để tìm kiếm người phụ nữ đã từng có loại ánh mắt này, nhưng ánh mắt tràn ngập sự miệt thị và đùa bỡn đàn ông của Huỳnh khiến cho hắn thất vọng, có điều hôm nay cô lại để hắn thấy được ánh mắt mà hắn muốn chụp, chuyện này khiến hắn rất mừng rỡ. Có điều, hắn cũng có dự cảm, lần đầu tiên hắn phát hiện việc áp chế dự cảm là một chuyện thống khổ nhường nào.

Mà động tác lớn mật này quả thật đã châm lên ngọn lửa dự cảm của hắn.

Biểu tình lạnh như băng của Vi Quang bắt đầu mất dần sự tự nhiên và thông dong, hắn định lấy bàn tay nhỏ nhắn đang vuốt ve phân thân của mình qua một lớp quần ra, thì thân thể Huỳnh lại càng dán sát lấy hắn.

“Không cần tắt máy chụp ảnh của anh...” Huỳnh quỳ gối trước người Vi Quang, cô hôn nhẹ lên chiếc máy ảnh trong tay hắn, sau đó nở một nụ cười quyến rũ. Vi Quang là một người đàn ông, đương nhiên hiểu được ý tứ của cô, có điều từ hành động không biết liêm sỉ của Huỳnh có thể thấy được cô không phải là một người phụ nữ tốt.

Vì muốn đạt được mục đích, mà bất chấp tất cả.

Một khi thực sự phát sinh quan hệ thân thể với cô, nhất định sẽ không dễ dàng dứt ra được.

“Cô không sợ tôi sẽ đăng chúng lên mạng, đến lúc đấy chắc chắn cô sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích” Vi Quang khắc chế dự cảm của bản thân, nhìn xuống Huỳnh.

Huỳnh nở nụ cười, cô dùng răng nanh cắn khóa quần, sau đó kéo xuống.

Hơi thở nóng bỏng của người đàn ông nháy mắt liền xuất hiện trong không khí.

“Vậy thì tôi sẽ nói cho bọn họ, người đàn ông đêm ấy của tôi chính là anh, sau đó tôi sẽ trở thành người phụ nữ duy nhất của anh, còn anh cũng sẽ trở thành người đàn ông duy nhất của tôi”. Huỳnh há miệng cách quần lót ngậm chặt lấy cự long đang hưng phấn của Vi Quang, nháy mắt sau đó nước bọt của cô đã thấm ướt quần lót.

Vi Quang không kiềm chế được hít vào một hơi, nếu chỉ vì loại động tác đơn giản này mà lộ ra dự cảm của bản thân thì thật sự có chút dọa người. Chẳng qua, sau khi hắn thấy ánh mắt của Huỳnh nhìn hắn, thì lại cảm thấy cũng chẳng có gì là lạ.

Dự cảm đáng sợ lan tràn, ánh mắt dụ hoặc giống như có thể khiến bản thân sau này chết không có chỗ chôn.

Hắn để mặc Huỳnh làm bậy, chỉ chốc lát sau, Vi Quang bị đẩy nằm lên bục chụp ảnh, còn Huỳnh thì đang cắn nuốt cự long đã cương cứng của hắn, phục vụ cho hắn. Hắn thực có hứng thú, thế là cầm lấy máy chụp ảnh, chụp được tấm ảnh Huỳnh đang ngậm phần lớn cự long của hắn trong miệng.

Tách Tách! Tách Tách! Một tấm rồi lại một tấm, góc độ khác nhau, chiều sâu khác nhau.

Đột nhiên, mây hắt nhãn lại, máy chụp ảnh trên tay thiếu chút nữa thì rơi xuống đất, bởi vì Huỳnh độc ác dùng móng tay của mình cào nhẹ đỉnh cự bồng của hắt.

“Tôi cũng rất muốn chụp được biểu cảm bây giờ của anh”. Huỳnh cười tủm tỉm giống như một con mèo hoang, nằm úp sấp trên người Vi Quang.

Quần áo Vi Quang đã bị cởi bỏ, lộ ra dáng người thon dài mạnh khỏe của người đàn ông. Huỳnh dùng móng tay nhẹ nhàng cào cấu lên cơ thể của hắt, đầu lưỡi khiêu khích hai điểm nhỏ trước ngực Vi Quang. Thấy tiếng thở dốc nhẹ nhàng bật ra từ trong miệng Vi Quang, Huỳnh liền thuận thể đoạt lấy máy chụp ảnh, chụp mấy kiểu cho hắt.

Ảnh chụp một người đàn ông lạnh lùng bị tình dục cắn nuốt cứ như vậy được lưu tại trong máy ảnh.

Huỳnh nhìn vậy, cười lên ha hả.

Còn Vi Quang thì lại cảm thấy tôn nghiêm đàn ông của mình bị miệt thị, hắt xoay người một cái, đem người phụ nữ đang nằm úp sấp ngồi trên người hắt đặt ở dưới thân.

Cảm nhận được người đàn ông “Bị chọc giận”, Huỳnh thừa cơ dùng chân mình vuốt ve cơ thể người đàn ông. Người đàn ông bắt đầu trở nên cường ngạnh, không chút do dự đem cự vật của mình cắm vào trong thân thể Huỳnh.

“A...” Huỳnh kêu lên một tiếng dâm dăng nghênh đón người đàn ông tiến vào.

Đóa hoa màu đỏ của cô tràn đầy mật dịch, dưới động tác đút vào rút ra của người đàn ông, càng trở lên kiều diễm.

“Ách... A... .. Ha... A... A... Ân...” Huỳnh cảm thấy thân thể của mình sắp bị khoái cảm đạt được khi người đàn ông tiến vào hòa tan rồi, cô yêu chết cái loại cảm giác này. Chưa hết, nơi đó của Vi Quang thật sự rất dài rất lớn, khi chen vào trong thân thể cô, khiến bên trong căng đầy sung sướng.

Máy chụp ảnh được Vi Quang cài đặt chế độ tự động quay chụp, chụp lại khoảnh khắc hai người họ vận động kịch liệt quấn quýt lấy nhau.

Nghe tiếng máy chụp ảnh phát ra, so với chỉ đơn thuần quay chụp càng kích thích cảm nhận và giác quan của Huỳnh và Vi Quang.

Vi Quang đẩy Huỳnh nằm xuống, đồng thời đặt một chân của cô lên vai mình, sau đó lại đem phân thân xâm nhập vào nơi sâu nhất trong cơ thể cô. Cảnh thô to tím hồng của Vi Quang ra vào hoa huyết xinh đẹp phần nộn của Huỳnh, cứ như vậy bị máy chụp ảnh chụp được một cách rành mạch, đến cả yêu dịch cũng được chụp lại một cách rõ ràng.

“A ” Huỳnh dẫn đầu đạt được cao trào, vách tường bên trong thân thể cô co rút mãnh liệt, khiến cho Vi Quang sung sướng đến đòi mạng, sau khi mạnh mẽ sáp nhập lần cuối cùng, hắt rút phân thân của mình ra, đem tinh dịch bắn hết lên trên bụng Huỳnh.

“Còn muốn chụp nữa không?” Lúc này đây đến lượt Vi Quang đề nghị, dục vọng của hắt đã hoàn toàn bị yêu tình này dẫn dắt. Những lo lắng lúc trước, bởi vì sự vui thích mà tạm thời vứt lại sau đầu.

“Anh chịu nổi sao?” Huỳnh dùng đầu ngón tay mơn chớn tinh dịch trên bụng, sau đó đưa lên miệng, liếm vào.

28. Chương 29: Đêm Thứ Bảy: Ảnh Khỏa Thân 4

Editor: Lục Nặc Mãi cho tới khi máy ảnh hao hết pin, sự kết hợp giữa Huỳnh và Vi Quang vẫn còn chưa dừng lại, bọn họ đã hòa làm một thể.

“Không chụp ảnh nữa không có vấn đề gì chứ?” Huỳnh nghe thấy tiếng máy ảnh đình công, cười hỏi, sau đó há miệng nuốt hết cực đại của Vi Quang.

“Như vậy là đủ rồi” Vi Quang mút lấy đóa hoa của Huỳnh, đầu lưỡi khiêu khích điểm mẫn cảm nhất bên trong đóa hoa, mặt nước cuộn cuộn không ngừng chảy ra.

Huỳnh đang nằm trên người Vi Quang, giống như ăn cây kem ngon lành nhất, nhẹ nhàng liếm mút dục vọng nóng bỏng của người đàn ông, còn Vi Quang thì vùi đầu vào nơi mượt mà giữa hai chân Huỳnh, tận tình mút hết mặt nước.

Tư tư trong khoảng thời gian ngắn, trong phòng chụp tràn ngập những âm thanh liếm mút dâm mỹ.

Lúc này đây, đêm đã khuya, bên ngoài chỉ còn lại ánh đèn mờ ảo.

Huỳnh vừa liếm miệng vừa phát ra tiếng rên rỉ khe khẽ, hạ thể của cô bị Vi Quang trêu đùa đến nỗi không kiềm chế được, hơn nữa hình như sắp cao trào, nhưng Vi Quang vẫn kiên định như vậy, thậm trí giống như còn lâu mới bắn ra. Câu dẫn người ta lại bị người ta khiến cho cao trào liên tục, thật sự có chút thất bại đấy.

Giống như cảm nhận được trong lòng Huỳnh đang thấy thất bại, Vi Quang không liếm mút nữa mà đưa ngón tay thâm nhập vào sâu bên trong hoa tâm của cô.

“A!” Huỳnh không có chút phòng bị nào lập tức kêu lên, hạ thể đột nhiên bị dị vật thâm nhập, dị vật đó còn xoay tròn đưa đẩy trong thân thể, khiến cho khoái cảm từng đợt lan tràn toàn thân Huỳnh.

Rốt cuộc cô cũng không thể tiếp tục được nữa, chỉ có thể đầu hàng Vi Quang.

“Ân... A... A...” Huỳnh vô lực kêu to, đóa hoa kiều diễm của cô đã ướt đầm.

“Còn có thể vào thêm một ngón nữa đấy” Lúc nói câu này, Vi Quang đã duỗi tay dút ngón thứ hai vào trong.

“A... Không cần... Đừng mà...”

“Em không cần cái gì?” Vi Quang dùng ngón tay gãi nhẹ trong đóa hoa xinh đẹp, hai ngón tay của hắn đã bị tiểu huyết của cô tham lam mút vào.

“... Em sẽ... Em sẽ... Ngô...” Huỳnh bị trêu chọc đến nỗi ngay cả nói cũng không thể nói đầy đủ, cô hoàn toàn không nghĩ tới trong phương diện này Vi Quang lại nhiệt tình như thế. Đột nhiên đầu óc trống rỗng, Huỳnh cao trào, tiểu huyết của cô co rút lại, yêu dịch phun ra, rớt đầy bàn tay Vi Quang.

“Huỳnh, em chịu nỗi sao?” Lúc này đến lượt Vi Quang dùng tư thái người chiến thắng, bày ra sự tự đại của người đàn ông với Huỳnh.

“Anh...” Cảm thấy bản thân mình bị trêu đùa, Huỳnh cố ý cắn Vi Quang một cái.

“Ách! Em đúng là cái tai họa!” Vi Quang nhú mày, nơi bị cắn chính là nơi đang dương cung bạt kiếm, đột nhiên nó bị kích thích, khiến hắn không thể nhẫn lại thêm nữa. Thế là, hắn kéo Huỳnh đặt ở dưới thân, tách hai chân của cô ra, sau đó nhồi phân thân của mình vào, mang theo sự điên cuồng và mang theo chút trừng phạt hung hăng sáp nhập.

“Phốc xuy! Phốc xuy! Phốc xuy!” Mỗi một lần đều lao vào nơi sâu thẳm trong thân thể người phụ nữ.

Có phải dã thú trong cơ thể người đàn ông lạnh như băng này tỉnh lại rồi hay không? Huỳnh thiếu chút nữa nghĩ rằng hạ thân mình bị xé rách ra rồi, loại đau đớn xen lẫn khoái cảm này khiến ý tưởng ấy nảy lên trong đầu cô. Cố tình cô lại yêu chết cái loại cảm giác này. Có lẽ cũng bởi vì sự điên cuồng ẩn giấu bên trong bề ngoài lạnh như băng ấy, nên mình mới có thể giống như con thiêu thân, bất chấp hết thấy bay đến bên người hắn.

Đêm dài lê thê, hai người giao hoan đến khi tinh lực đạt tới cực hạn thì mới dừng lại. Vi Quang ôm lấy Huỳnh, người đang mệt mỏi tới nỗi không nhắc nổi mí mắt đi vào trong phòng ngủ, đặt lên trên giường. Phòng ngủ của hắn không có lấy một hạt bụi, trên chiếc tủ đầu giường màu trắng có treo một khung ảnh màu bạc tinh xảo.

Bên trong khung ảnh, một cô gái ước chừng 15 tuổi cầm chiếc ô màu xanh nhạt, mỉm cười nhìn mưa rơi.

Nụ cười hồn nhiên, phẳng phất giống như thiên sứ.

Tầm ảnh đó là khi Vi Quang còn là một gã chập chững mới bước vào giới nhiếp ảnh chụp, người bị chụp cũng không biết màn ảnh của hắn, còn hắn lại từ trong đám người phát hiện cô.

Giờ đây, hắn đã trở thành một thiên tài nhiếp ảnh gia nổi tiếng, nhưng cô...

Đến tận cùng đã xảy ra chuyện gì, mới có thể khiến cô làm ra những hành động như vậy, đem bản thân mình phơi bày trước ánh mắt của nhóm người kia.

Tầm mắt Vi Quang dừng lại trên dung nhan đang ngủ say của Huỳnh, chỉ sau khi cô nhắm mắt, mới có thể một lần nữa khôi phục lại khí chất ban đầu.

Tại họa sinh ra thiên sứ sa đọa sao...

Hắn luôn nhớ tới những hồi ức đẹp nhất ấy của cô cho đến khi cô lấy loại tư thái kia xuất hiện trước mặt hắn, hắn thật sự rất thất vọng. Có điều, đối mặt với sự cố chấp của Huỳnh, hắn lại không hề từ chối quan hệ thân thể với cô.

chẳng lẽ sâu trong nội tâm hắn luôn hy vọng cùng cô lấy dính một thân dơ bẩn, hoặc là vốn đã rất muốn thân thể của cô?

Vi Quang nằm lên giường, tắt đèn, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Huỳnh.

Những vấn đề phiền não ấy cứ để sau này giải quyết, ít nhất đêm nay cũng có thể an giấc ngủ ngon.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bay-dem-ma-mi>